

Liahona

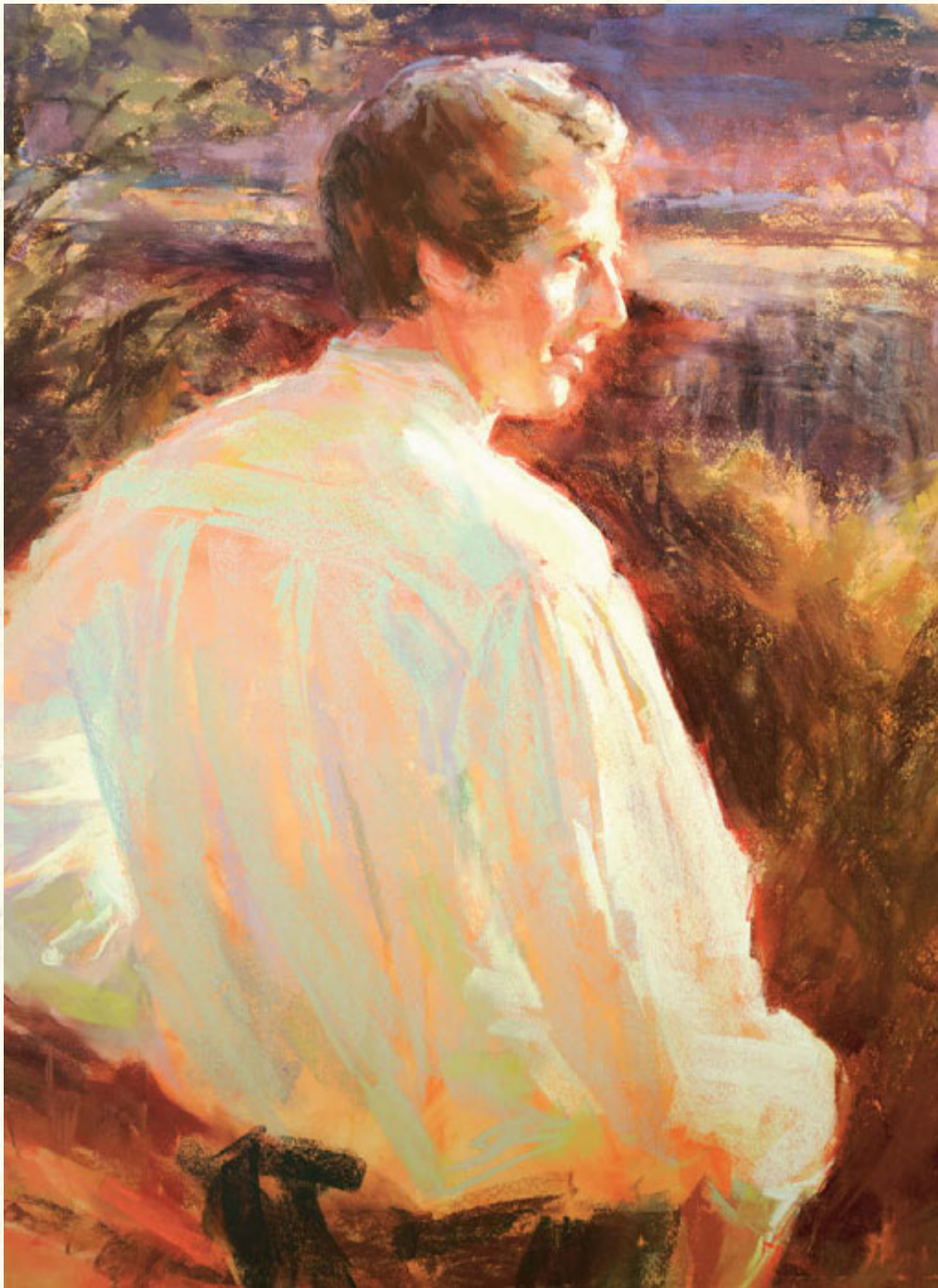

**Kom och se Kristus
i dag, s. 4**

En större gåva, s. 26

**Räddade av natten utan
mörker, s. 50**

**Aktivitet: Leta efter
tjänande, s. 72**

KOPIERING FÖRBUDEN

Joseph blickar västerut, av Julie Rogers

Efter Joseph Smiths martyrdöd skrev president John Taylor (1808–1887): "Joseph Smith, Herrens profet och siare, har med undantag endast av Jesus gjort mer för människornas frälsning i den här världen än någon annan människa som någonsin levt i den. Under den korta tidrymden av tjugoo år har han fört fram Mormons bok, som han översatte genom Guds gåva och

kraft ... [han] har fört fram de uppenbarelser och befallningar som utgör denna bok, Läran och förbunden ... Han har samlat flera tusen sista dagars heliga [och] grundlagt en stor stad. Han var stor i livet och han dog stor i Guds och hans folks ögon, och liksom de flesta av Herrens smorda i forna dagar har han beseglat sin mission och sitt verk med sitt eget blod" (L&F 135:3).

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Ser vi Kristus?**
Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besökslärnarnas budskap: Vårt ansvar att delta i tempeltjänst och släktforskning**

ARTIKLAR

- 18 Vaggvisa för Timothy**
Katherine Clement Poulsen
Frälsaren hjälpte mig byta ut min smärta mot frid.

PÅ OMSLAGET
Framsidan: *Kungens födelse*, av Michael Dudash. Baksidan: *Ett glatt budskap om stor glädje — Herdarna om kvällen*, av Michael Dudash. Begränsad upplaga av canvas- och pappersproduktioner finns att tillgå på somersefineart.com.

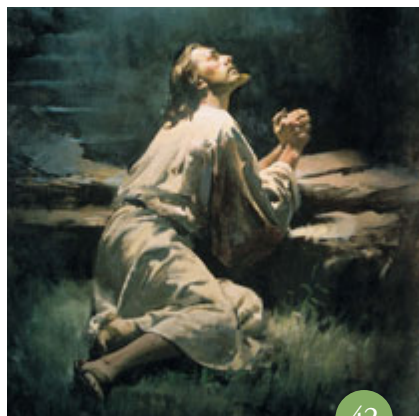
- 20 Händel och Messias gåva**
Spencer J. Condie
Sju lärdomar från Händels komponerande av Messias.
- 26 En gåva värd extra omsorg**
Neil L. Andersen
Vi kan använda den här himmelska gåvan — den Helige Anden — som en ytterst nödvändig kompass för våra dagliga handlingar.

32 De sjuttios jultraditioner

AVDELNINGAR

- 8 Små och enkla medel**
- 11 Tjänande i kyrkan: För en av dessa mina minsta**
Dianne W. Stoddard

- 12 Vårt hem, vår familj: Hjälp barnen utöva sin handlingsfrihet**
Marcos Fernando dos Santos
- 14 Vad vi tror på: Jesus Kristus är Guds Enfödde Son**
- 16 Evangelieklassiker: Berättelsen som alltid är ny**
Heber J. Grant
- 37 Vi talar om Kristus: Gåvan**
Joan M. Olenycz
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 74 Kyrkonytt**
- 79 Förslag till familjens hemafton**
- 80 Tills vi möts igen: Jul på vingården**
Larry Hiller

42

42 De talade till oss:**Var inte rädd**

Tad R. Callister

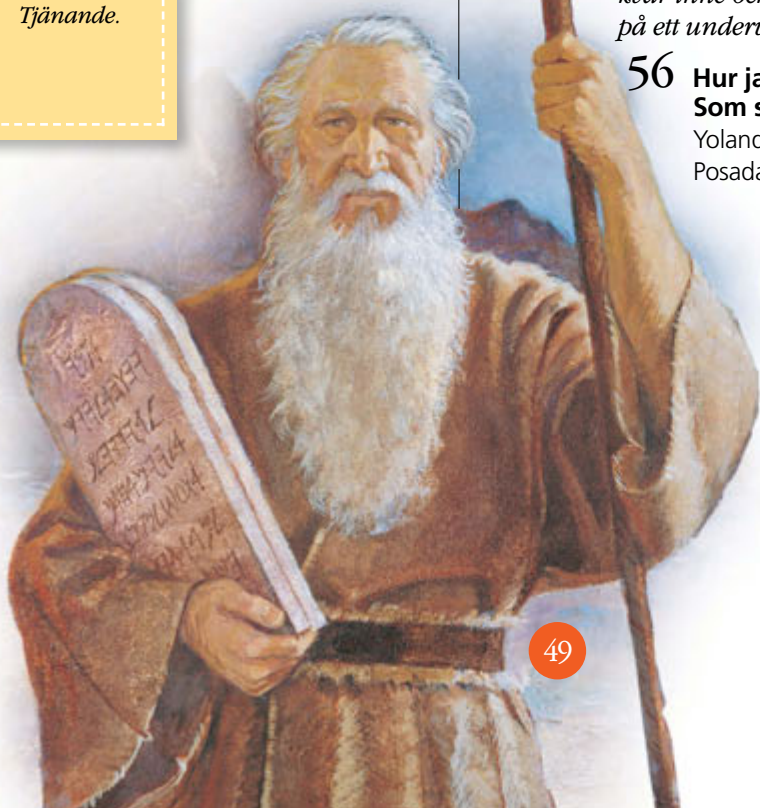
45 Evangeliet i mitt liv:**För lite tid?**

Hong Ook Son

Se om du kan
hitta Liahonan
som är gömd i
det här numret.

Ledtråd:
Tjänande.

49

50

46 Frågor och svar

*"Jag har svårt att motivera mig
att läsa skrifterna. Hur kan jag
hitta motivationen?"*

48 Affisch: Kärlekens rena ljus**49 Vår plats****50 Jul i den nya världen**

Wendy Kenney

*Tecknet på Frälsarens födelse
räddade de troende på den
amerikanska kontinenten.*

54 Den bästa julklappen

Ailson Sales

*På juldagsmorgonen
hörde vi grannarna fira
utanför, men vi stannade
kvar inne och hoppades
på ett underverk.*

**56 Hur jag vet:
Som söt mjölk**

Yolanda Morales

Posadas

64

58 Öppet hus

Jane McBride Choate

*Jag kunde inte fatta att vi
inte skulle ha någon julfest
i församlingen. Men vi fick
något mycket bättre.*

60 En julklapp till Jesus

*Fem julklappar du kan ge
Frälsaren för att fira hans
födelse.*

61 Vår sida**62 Samlingsstunden: Jag vet
att min Återlösare lever**

Sandra Tanner och Cristina Franco

64 Strån till krubban

Jacob F. Frandsen

*Varje gång Michael hjälpte
någon fick han lägga ett strå
i krubban.*

66 Jesus har fötts

Diane L. Mangum

*Profeternas löften hade
uppfyllts. Änglar jublade.
Herdar prisade Gud.*

68 En speciell gäst

Lorraine Richardson

*Vi inbjöd profeten Joseph
till vår hemafton.*

70 För små barn

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av
Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Paul B. Pieper
Rådgivande: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr.,
Yoshihiko Kikuchi

Verkställande direktör: David L. Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Vincent A. Vaughn
Grafisk chef: Allan R. Loyborg

Redaktionschef: R. Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: Jenifer L. Greenwood,
Adam C. Olson

Medredaktör: Ryan Carr
Biträdande redaktör: Susan Barrett
Redaktionspersonal: David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J.
Perkey, Chad E Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R. Arroyo,
Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett,
Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker,
Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy,
Ginny J. Nilson

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller
församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körölv

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Telefonnummer: 08-500 655 20. Priset för en
helårsprenumeration är SEK 80:00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

**Skicka manuskript och förfrågningar till Liahona,
Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; eller via e-post: liahona@ldschurch.org.**

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fjianska, finska,
franska, grekiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalesiska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska,
ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2010 Vol. 134 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt
Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and new
address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions
to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer information på internet

Liahona.lds.org

FÖR VUXNA

Äldste Spencer J. Condie nämner sju
principer vi kan lära oss av Händels
liv, han som komponerade *Messias*
(se sidan 20). **För att höra Taberna-**
kelkören framföra en del av *Messias*,

gå till <http://www.liahona.lds.org>.

FÖR UNGA VUXNA

En ung man i Sydafrika komponerade
en kantat som framfördes av andra
unga vuxna i hans stav i december
förra året (se sidan 23). Han säger:
"Det hela handlade om att vi ville
bära vårt vittnesbörd om Frälsaren

genom kantatens musik och ord." **För att se en film av delar av
kantaten**, *gå till* <http://www.liahona.lds.org>.

FÖR BARN

På sidorna 72–73 kan du försöka hitta fem goda
gärningar som gömmts på Temple Square. Gå sedan
till www.liahona.lds.org för att **leka en liknande
lek på internet**.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på
många språk på www.languages.lds.org.

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Arbete, 20

Den Helige Anden, 26

Familjen, 11, 12, 18

Föräldraskap, 12, 18

Försoningen, 42

Handikapp, 18

Handlingsfrihet, 12

Inspiration, 20, 26

Institutet, 45

Jesus Kristus, 4, 14, 16, 37, 48, 50,

58, 60, 62, 66, 70

Jul, 4, 32, 37, 38, 40, 50, 54, 58, 62,

64, 70

Lydnad, 26

Musik, 20, 38

Normer, 49

Omvändelse, 56

Prioriteringar, 45

Skriftstudier, 46

Smith, Joseph, 39, 68

Tempeltjänst, 7, 45

Tjänande, 7, 11, 41, 45, 54, 64, 72, 80

Tro, 26, 42, 50

Vittnesbörd, 39, 62

Ämbeten, 11

**President
Dieter F. Uchtdorf**
andre rådgivare i första
presidentskapet

SER VI Kristus?

En kväll när en farfar läste en saga för sitt fyraåriga barnbarn tittade hon upp och sade: "Farfar, titta på stjärnorna!" Den äldre mannen log vänligt och sade: "Vi är inomhus, sötnos. Det finns inga stjärnor här." Men barnet envisades: "Du har stjärnor i ditt rum! Titta!"

Farfadern tittade upp och såg till sin förvåning att taket var översållat med metalliskt glitter. Större delen av tiden gick det inte att se, men när ljuset träffade glitteret på ett visst sätt så såg det verkligen ut som ett stjärnfält. Det krävdes ett barns ögon för att se det, men det fanns där. Och när farfadern fråg och med det ögonblicket gick in i rummet och tittade upp såg han det som han inte hade kunnat se förut.

Vi är ännu en gång på väg mot en underbar julhögtid fylld med musik och ljus, fester och julklappar. Men vi som är medlemmar i den kyrka som bär Frälsarens namn behöver mer än alla andra genomskåda jultidens yttre prål och se den upphöjda sanningen och skönheten under denna tid på året.

Jag undrar hur många det var i Betlehem som visste att just där, i deras närhet, hade Frälsaren fötts? Guds Son, den länge väntade och utlovade Messias — han befann sig i deras mitt!

Minns du vad ängeln sade till herdarna? "Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren." Och de sade till varandra: "Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har hänt" (Luk 2:11, 15).

Liksom herdarna för länge sedan behöver vi säga i våra hjärtan: "Låt oss se det som har hänt." Vi behöver önska det i våra hjärtan. Låt oss se Israels helige i krubban, i templet, på berget och på korset. Låt oss, liksom herdarna, förhålliga och pris Gud för detta budskap om stor glädje!

Ibland är det svårast att se det som vi hela tiden har framför oss. Liksom farfadern som inte kunde se stjärnorna i taket kan vi ibland inte se det som är mitt framför oss.

Vi som har hört det härliga budskapet om Guds Sons ankomst, vi som har tagit på oss hans namn och har ingått förbund att vandra på hans stig som hans lärjungar — vi får inte underlåta att öppna våra hjärtan och sinnen och verkligen se honom.

Julhögtiden är underbar på många sätt. Det är en tid för kärleksfulla och vänliga handlingar och för broderskärlek. Det är en tid för att i högre grad reflektera över vårt eget liv och över de många välsignelser som vi har fått. Det är en tid för att förlåta och bli förlåten. Det är en tid för att njuta av musik och ljus, fester och julklappar. Men jultidens glitter bör aldrig fördunkla vår syn och hindra oss från att verkligen se Fridsfursten i hans majestät.

Låt oss alla göra det här årets julhögtid till en tid av glädje och högtidlighållande, en tid då vi uppmärksammar miraklet att vår Allsmäktige Gud sände sin enfödde Son, Jesus Kristus, för att återlösa världen! ■

FÖRSLAG PÅ HUR MAN KAN UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

1. "Aktiviteter som drar till sig uppmärksamhet kan användas för att väcka intresse och hjälpa eleverna att rikta sin uppmärksamhet på lektionsämnet ... Bilder är värdefulla redskap som förstärker huvudtanken i en lektion och hjälper eleverna att hålla sig uppmärksamma"

(*Undervisning: Den högsta kallelsen* [2000], s 168, 162). Använd gärna en aktivitet som drar till sig uppmärksamhet när du förmedlar det här budskapet. Det kan röra sig om en bild eller ett skriftställe och be familjen fundera på hur det går att tillämpa på budskapet.

2. "Ett av dina viktigaste mål bör vara att hjälpa andra att tillämpa evangeliets principer i vardagen ... Hjälp eleverna att upptäcka välsignelserna som kommer när vi lever efter evangeliet" (se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 180). När du har gett det här budskapet kan du låta familjen berätta om tillfällena då de har riktat sin uppmärksamhet på Frälsaren under julhögtiden.

UNGDOMAR

Missionärsjul

Loran Cook

Under min andra jul som heltidsmissionär besökte min kamrat och jag en nydöpt medlem och hennes familj. Efter en underbar julmiddag gav vi dem ett julbudskap.

Vi bad familjen rita bilder på sådant som påminde dem om jultiden, till exempel stjärnor, julklappar, Jesu födelse och julgranar. Därefter läste vi några skriftställen, bland annat 2 Nephi 19:6: "Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given, och på hans axlar skall herradömet vila, och hans namn skall vara: Underbar, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste." Vi sjöng "Once in Royal David's City" (Hymns, nr. 205), tittade på en film om Jesu födelse och bar vittnesbörd om Jesus Kristus.

Det var en jul i enkla omständigheter, borta från våra familjer och det vanliga julfirandet, men när vi bar vittnesbörd om Frälsaren kände jag en djupare kärlek och uppskattning för honom och hans födelse än jag någonsin känt tidigare. Jag insåg att det var min sista jul som heltidsmissionär i min himmelske Faders tjänst, men jag förstod att hans Ande kunde vittna för mig om hans Son var jag än befann mig.

BARN

Titta efter Frälsaren

President Uchtdorf sade att vi under julen bör titta efter saker som påminner oss om Frälsarens liv. Slå upp skriftställena nedan. Hitta den bild som går ihop med varje skriftställe och skriv hänvisningen nedanför bilden.

Matteus 2:1–2

Lukas 2:46

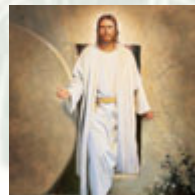
Lukas 8:49–55

Matteus 15:32–38

Lukas 23:33–34, 44–46

Johannes 20:11–20

Vårt ansvar att delta i tempeltjänst och släktforskning

Under århundradenas lopp har många människor dött utan kunskap om evangeliet. En del av dem är nära eller avlägsna släktingar till dig. De väntar på att du ska utföra den forskning som är nödvändig för att sammanlänka familjer och utföra frälsande förrättningar å deras vägnar.

De flesta av världens tempel har inte tillräckligt mycket att göra. Herren har lovat att era hjärtan ska vända sig till era fäder så att jorden inte blir fullständigt ödelagd vid hans ankomst (se L&F 2:2–3).

Personliga välsignelser blir följderna av att delta i tempeltjänst och släktforskning. En av dem är den glädje du känner när du tjänar dina förfäder. En annan välsignelse är att du kvalificerar dig för en tempelrekommendation, som intygar din värdighet inför Herren. De som i dag inte är värdiga förmånen att ha en rekommendation bör tillsammans med biskopen eller grens-presidenten arbeta på att kvalificera sig för en rekommendation så snart som möjligt. Var inte utan detta viktiga dokument. Jag vittnar om att försoningen är verklig och att synder kan förlätas vid uppriktig omvändelse.

När vi deltar i tempeltjänst och släktforskning kan vi vara förvissade om att Anden skänker oss tröst när vi har det svårt och vägleder oss i viktiga beslut. Tempeltjänst och släktforskning ingår i vårt arbete med att skänka lindring och hjälp till våra egna förfäder.

Julie B. Beck, Hjälpföreningens generalpresident.

Från skrifterna

Mal 4:5–6; 1 Kor 15:29; 1 Petr 3:18–19;
L&F 110:13–16; 128:24

För mer information, gå till
www.reliefsociety.lds.org.

Studera det här materialet och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en aktiv del av ditt eget liv.

Vad kan jag göra?"

1. Hur kan jag hjälpa mina systrar att forska fram sina förfäder och utföra tempelförrättningar för dem? Ta varje systems omständigheter i beaktande då du begrunder hur du ska tillgodose hennes behov. Tänk på att släktforskning ofta kan stärka nya, återvändande och mindre aktiva medlemmar.

2. När har tempeltjänst och släktforskning varit till tröst för mig under mina prövningar eller väglett mig i viktiga beslut?

Från vår historia

"Profeten Joseph Smith sade: 'Det största ansvar som Gud har ålagt oss i denna värld är att söka våra döda' (*History of the Church*, 6:313). Hjälpföreningens systrar har gett sitt stöd åt detta stora verk ända från början. I Nauvoo 1842 resulterade Sarah M. Kimballs önskan att hjälpa byggarbetarna som arbetade på templet i att en grupp systrar kände sig manade att organisera sig så att de kunde utföra ett mer effektivt tjänande. När de började med gemensamma möten organiserade profeten ... den första Hjälpföreningen efter prästödets mönster. Från den tidpunkten bidrog Hjälpföreningens systrar till att främja arbetet på templet i Nauvoo ...

År 1855, åtta år efter de heligas ankomst till Utah, upprättades Endowment House. Eliza R. Snow, som var en av de ursprungliga medlemmarna i den första Hjälpföreningen och som hade bevarat uppteckningarna för denna organisation, kallades 1866 av president Brigham Young till att verka som Hjälpföreningens generalpresident. Hon och andra systrar verkade trofast i Endowment House. Därefter, när templet i S:t George, Logan och Manti var klara, färdades de här systerna till varje tempel så att de kunde tjäna de döda där."¹

SLUTNOT

1. Mary Ellen Smoot, "Family History: A Work of Love", *Ensign*, mars 1999, s. 15.

Små och enkla medel

"Med små och enkla medel uträttas mycket stort" (Alma 37:6).

ORD FRÅN PROFETERNA

Ett julminne

President Thomas S. Monson

I ett undangömt hörn hemma har jag en liten svart promenadkäpp med ett handtag i imiterat silver. Den tillhörde en gång en avlägsen släkting. Varför har jag sparat den i över sjuttio år? Det finns ett speciellt skäl till det. Som ung pojke deltog jag i ett julspele i vår församling. Jag fick förmånen att vara en av de tre vise männen. Med en snusnäsduk runt huvudet, mammas pianostolsöverdrag draperat över axlarna och den svarta

käppen i handen sade jag mina tilldelade rader: "Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett hans stjärna gå upp och har kommit för att tillbe honom" (Matt 2:2). Jag minns tydligt mitt hjärtas känslor när vi tre "vise män" tittade uppåt och såg en stjärna, när vi gick över scenen, fann Maria med det lilla Jesusbarnet, föll ner och dyrkade honom och sedan öppnade våra medförda skatter och frambar gåvor: guld, rökelse och myrra.

Jag tyckte särskilt mycket om att vi inte återvände till den onde Herodes för att förråda Jesusbarnet, utan lydde Gud och tog en annan väg hem.

Åren har gått, men julkäppen intar fortfarande en speciell plats i mitt hem, och i mitt hjärta finns en hängivenhet till Kristus.

Från "Dyrbara gåvor", Liahona, dec. 2006, s 3-4.

I KALENDERN

Den 5 december 2010 hålls första presidentskapets julandakt. Första presidentskapet kommer att tala och vi får höra musik från Tabernakelkören och Orchestra at Temple Square. Fråga dina lokala prästadömsledare eller gå till www.LDS.org för information om tid och plats för utsändningen. Den kan också ses online på www.broadcast.lds.org.

Kraften i familjens hemafton

Min make Luiz Antonio och jag har ett starkt vittnesbörd om kraften i familjens hemafton och dess förmåga att stärka familjen i evangeliet. Det har inte alltid varit lätt att försöka hålla den, men under tidens lopp har det betytt allt för oss och våra fyra barn.

Ett av de mest speciella ögonblicken på en familjens hemafton ägde rum när vår son, Renan, förberedde sig för att bli döpt. Våra två äldre döttrar Cynthia och Lilian erbjöd sig att hålla lektionerna under månaden före hans åttonde födelsedag. Min make och jag älskade att se på när de undervisade om dopets mening och betydelse — samma lektioner som vi hade hållit för dem när de förberedde sig för dopet. Fyra år senare följde Renan sina äldre sysstrars exempel och undervisade sin yngre syster Ellen om dopet.

Familjens hemafton fortsatte att vara till välsignelse för oss och våra barn under tonårstidens provningar. Den hjälpte dem att hålla fast vid sina vittnesbörd och förbli trofasta mot evangeliet. Idag är vår son en återvänd missionär och våra döttrar har gift sig i templet och har egna barn.

Vårt vittnesbörd är att familjens hemafton är ett av kyrkans bästa program. Vi vet att lydnad till den profetiska anvisningen att hålla regelbundna hemaftnar har fört med sig stora välsignelser i vårt liv, och vi vet att den är till välsignelse för alla som är villiga att följa den. Vi inser att det kräver en hel del arbete och planering, men för oss är evighetens välsignelser värda varje minut av dessa ansträngningar.

Walkiria Santana Cairo, Brasilien

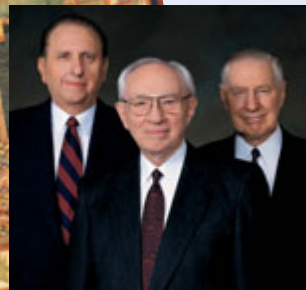
JULBERÄTTELSEN

Många känner till berättelsen om Jesu födelse såsom den återges i Lukas 1–2. Men det finns många andra ställen i skrifterna som berättar om Frälsaren Jesu Kristi mirakulösa födelse. Fundera på att använda de här verserna i dina personliga skriftstudier den här månaden:

GAMLA TESTAMENTET	NYA TESTAMENTET	MORMONS BOK	LÄRAN OCH FÖRBUNDEN	DEN KOSTBARA PÄRLAN
Jesaja 7:14; 9:6–7 Mika 5:2	Matteus 1–2 Johannes 1:1–14	1 Nephi 10:4–6; 11:13–21 Alma 7:9–13 Helaman 14:1–9 3 Nephi 1	L&F 76:41 L&F 93:1–4	Mose 5:57

TID FÖR FAMILJENS HEMAFTON

För kyrkans medlemmar är måndagskvällen synonym med familjens hemafton. Men hur började alltsammans? Den här tidslinjen återger berättelsen.

1909

Granite stav i Utah utvecklar ett formellt hemaftonsprogram för familjen.

1915

President Joseph F. Smith och hans rådgivare i första presidentskapet uppmanar kyrkans föräldrar att samla sina barn en gång i veckan för en "hemafton".

1935

President David O. McKay påminner föräldrar att "ingen framgång kan uppväga ett misslyckande i hemmet".¹

1965

Den första officiella hemaftonsboken ges ut; reviderade upplagor ges årligen ut fram till 1984.

1970

Första presidentskapet utser måndagskvällen till tidpunkt för familjens hemafton.

1985

Stora hemaftonboken introduceras med bredare källmaterial och vidare tillämpning.

1999

Första presidentskapet publicerar ett brev som påminner medlemmarna om att inte planera församlings- eller stavsaktiviteter på måndagskvällarna eller — där det är praktiskt genomförbart — inte ha samhälleliga aktiviteter på måndagskvällen.

SLUTNOT

1. David O. McKay, citerad i J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), s. 42; Conference Report, apr. 1935, s. 116.

FÖRSLAG PÅ FAMILJENS HEMAFTON FÖR DEM SOM ÄR ENSAMSTÅENDE ELLER UTAN BARN

- Studera skrifterna, Hjälpföreningens eller prästadörets handböcker, eller artiklar från kyrkans tidningar.
- Arbeta med din släkthistoria.
- Inbjuda medlemmar i din församling eller gren till din hemafton.
- Skriva brev till familjemedlemmar som bor långt borta eller till missionärer som verkar från din församling eller gren.
- Tjäna andra. Fundera på att överlämna en måltid till någon behövande, besöka de boende på ett sjukhem, eller ställa upp som frivillig i ett samhällsprojekt.

FÖR EN AV DESSA MINA MINSTA

Dianne W. Stoddard

Som mor till fyra små barn tycktes jag inte ha en lugn stund. Under en av mina hektiska dagar ringde vår biskop och frågade om han kunde träffa mig och min make. Till min förvåning kallade han mig till Hjälpföreningens president.

Jag sade till biskopen att jag måste be om det. Jag visste helt enkelt inte hur jag skulle kunna uppfylla ett sådant tidskrävande ämbete vid den tidpunkten i mitt liv. Känslor av otillräcklighet och osäkerhet fyllde mitt sinne och jag grät från och till i två dagar.

En av mina besökslärare, som inte hade en aning om vilken konflikt jag befann mig i, ringde och avtalade tid om att träffa mig. Under hennes besök återgav hon en berättelse om Emma Somerville McConkie, som hade verkat som Hjälpföreningens president under kyrkans första tid i Utah. En kvinna i syster McConkies församling hade många barn, bland annat en ny baby. Eftersom kvinnans familj var fattig begav sig syster McConkie dagligen till hemmet och tog med sig mat och hjälpte mamman att ta hand om barnet.

”En dag återvände [syster McConkie] till hemmet särskilt trött och utpumpad. Hon somnade i stolen. Hon drömde att hon badade

ett litet barn och upptäckte att det var Jesusbarnet. Hon tänkte: *O, vilken stor ära att få tjäna självaste Kristus!* När hon höll barnet i famnen, kände hon sig överväldigad ... Hon fylldes av obeskrivlig glädje ... Hennes glädje var så stor att den väckte henne. När hon vaknade hörde hon följande ord: ’Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.’”¹

Berättelsen fyllde mitt hjärta och min själ med tröst och frid. Jag visste att Herren kände till mina omständigheter, att han ville att jag skulle tjäna systrarna i församlingen och att han skulle välsigna mig så att jag skulle kunna uppfylla alla mina ansvar. Jag tackade ja till kallelsen.

Jag är fortfarande förundrad över att jag kunde fullgöra mitt ämbete samtidigt som jag såg till min familjs behov, och jag är tacksam för en besökslärare som inspirerades att delge ett lägligt budskap. Sedan dess har jag aldrig tvekat att acceptera en kallelse. Jag har ett vittnesbörd om att när vi tjänar vår himmelske Fader så välsignar han oss med den tid, energi och förmåga som vi behöver för att verka i våra ämbeten. ■

SLUTNOT

1. Bruce R. McConkie, "Charity Which Never Faileth", *Relief Society Magazine*, mar. 1970, s. 169; kursivering tillagd.

TJÄNA VIST

Det krävs visdom för att balansera ledarskapsämbeten med de krav som familjen, arbetet och andra ansvar ställer. Här är sex förslag:

1. **Fokusera på människor — inte på program.** Fokusera råds-, president- och ledarskapsmöten på människors behov.
2. **Var nytänkande.** Använd kreativitet och Andens vägledning inom ramen för kyrkans riktlinjer och principer.
3. **Delegera ansvar och ge andra tillfälle att växa.** En ledare bör ge råd och motivation men inte utföra andras arbete.
4. **Undvik skuld känslor.** Inse att vi måste göra allting "med visdom och ordning" (Mosiah 4:27), vilket innebär att man fäster större uppmärksamhet vid olika prioriteringar vid olika tidpunkter.
5. **Gör ditt bästa.** Förstå dina egna förmågor, ange din takt och prioritera dina tillgångar för att hjälpa andra samtidigt som du ombesörjer din hälsa.
6. **Var uppmärksam på nya medlemmars behov.** Ge dem möjligheter att lära sig evangeliet, lära känna andra medlemmar och ge ett meningsfullt tjänande.

Från äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "O, var visa!" *Liahona*, nov. 2006, s. 17-20.

Hjälp barnen utöva sin HANDLINGSFRIHET

Precis som vår himmelske Fader undervisade Adam och Eva om handlingsfrihet behöver också vi hjälpa våra barn förstå och utöva sin handlingsfrihet.

Marcos Fernando dos Santos

När vår himmelske Fader skapade Adam och Eva var de oskyldiga. De visste inte mycket om livet och dess konsekvenser. Men vår himmelske Fader vandrade med dem och undervisade dem och han var tålmodig mot dem när de lärde sig om sin tillvaro här.

Som föräldrar har också vi förmånen att vara tillsammans med våra små och undervisa dem. Men jag tror att vi ibland glömmer bort att våra barn också är andebarn till vår himmelske Fader. Det är vårt ansvar att ge dem deras första undervisning, och det är vår uppgift att vägleda dem till Frälsaren Jesus Kristus.

Om vi följer vår himmelske Faders exempel i Edens lustgård tar vi på oss ansvaret att fostra våra barn och undervisa dem om Jesu Kristi evangelium. I samband därmed behöver vi undervisa dem om följderna av deras handlingar. Det är ingen lätt uppgift eftersom vi själva fortfarande inhämtar kunskap, och ibland misslyckas vi med att göra vår himmelska Faders

vilja. Och ibland vill vi gripa in och rädda våra barn även när de skulle ha nytta av att lära sig av sina misstag.

Vår himmelske Fader undervisade tålmodigt Adam och Eva om handlingsfrihet från begynnelsen. Han gav dem befallningar, konsekvenser och förmågan att utöva sin handlingsfrihet genom att säga: "Av varje träd i lustgården får du fritt äta, men av kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta. Dock *får du själv välja*, ty det är givet dig, men kom ihåg att jag förbjuder det, ty den dag du äter därav skall du förvisso dö" (Mose 3:16–17; kursivering tillagd).

Vi undrar kanske hur vi kan uppmuntra våra barn att lyda buden utan att tvinga dem att göra det. Det är mycket vi kan göra som kan vara till hjälp. Vi kan undervisa våra barn om evangeliet, särskilt från skrifterna, och därefter leva i enlighet med dessa principer. Vi kan undervisa dem genom ord och exempel att förlita sig på vår himmelske Fader och berätta för dem om de välsignelser som kommer av att leva efter

evangeliet. Vi kan undervisa dem om att på grund av våra svagheter behöver vi som föräldrar hans kärlek, barmhärtighet och tålmod lika mycket som våra barn.

Ibland när våra små uppför sig illa kan det hända att vi börjar förlora hoppet, men vår Fader i himlen förlorar aldrig hoppet om oss. Vi måste lära oss att se våra barn som vår himmelske Fader ser oss: som hans söner och döttrar med förmåga att

bli honom lik genom hans Sons kraft och nåd. Vi har inte kraften att frälsa våra barn, men vi kan vara goda exempel och utöva tro å deras vägnar.

Vi är inte här för att tvinga någon att göra vår himmelske Faders vilja. Den grad av frihet och ansvar som vi ger våra barn är naturligtvis beroende av deras ålder och förmågor. När vi hjälper våra barn utöva sin handlingsfrihet på ett lämpligt sätt blir det lättare att undervisa dem och älska dem, oavsett vad de gör.

Vår himmelske Fader visste att Adam och Eva skulle bli frestade och skulle äta av kunskapens träd om gott och ont. Han hade redan förberett ett sätt för dem att återvända genom hans Son. Han sände en ängel att undervisa dem om vår Frälsares försoningsoffer, omvändelsens principer och hur de kunde åkalla Gud i Sonens namn och få förlåtelse för sina synder genom vår himmelske Faders barmhärtighet och kärlek (se Mose 5).

När vi uttrycker kärlek till våra barn och undervisar dem om att även om de går vilse så står vi fasta, och vi kommer att hoppas och be för dem att de ska finna glädje genom tro på

UNDERVISNINGENS BETYDELSE

”Jag har hört föräldrar säga att de inte vill tvinga på barnen evangeliet, att de vill att

barnen själva ska bestämma vad de ska tro på och följa. De tror att de på så sätt låter barnen utöva sin handlingsfrihet. Vad de glömmer är att man, för att kunna utöva handlingsfriheten på ett intelligent sätt, måste ha kunskap om tingen som de är (se L&F 93:24). Utan den kunskapen kan unga människor knappast förväntas förstå och bedöma alternativen som de ställs inför.”

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, ”Självdisciplin”, *Liahona*, nov. 2009, s. 107.

Jesus Kristus och sann omvändelse. När vi rättar oss efter de här principerna välsignas vi med ett större mått av Kristi rena kärlek och har större framgång som föräldrar (se L&F 121:41–46). ■

JESUS KRISTUS

ÄR GUDS ENFÖDDE SON

Jesus är den enda personen som fötts av en jordisk moder, Maria, och en odödlig fader, Gud Fadern. Det är därför som Jesus kallas den Enfödde Sonen. Av sin Fader ärvde han gudomliga förmågor (se Joh 10:17–18). Från sin mor ärvde han dödlighet och var underkastad hunger, törst, trötthet, smärta och död.

Jesu Kristi jordiska liv inleddes när han föddes i Betlehem. Lukas gav följande redogörelse: "Ängeln Gabriel [blev] sänd av Gud till en jungfru ... Hon var trolovad med en man som hette Josef ... Ängeln [sade] till henne: ... du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes Son ... Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son" (Luk 1:26–27, 30–32, 35; se också 1 Nephi 11:16–21; Alma 7:10).

Matteus skrev att en ängel också uppenbarade sig för Josef i en dröm. Han sade: "[Maria] skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder" (se Matt 1:20–21). Både Maria

och Josef förstod att den son som Maria skulle föda och som skulle få namnet Jesus var Guds Enfödde Son.

Ängeln Gabriel sade också till Maria att hennes släkting Elisabet var havande med en son. När Maria besökte henne fylldes Elisabet med den Helige Anden och sade: "Varför händer detta mig, att min Herres mor kommer till mig?" (se Luk 1:39–45). Elisabet visste då att Maria skulle bli Guds Sons moder.

Andra fick också vittnesbörd från den Helige Anden att Jesus Kristus är Guds Son. Här är några av dessa vittnesbörd.

4. Adam och Eva frambar offer som en "sinnebild för offret av Faderns Enfödde" (Mose 5:7).

5. Gud lärde Adam att han måste bli "döpt, ja, i vatten i min enfödde Sons namn, hans som är full av nåd och sanning, som är Jesus Kristus" (Mose 6:52).

Aposteln Johannes lärde: "Och Ordet [Jesus Kristus] blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning" (Joh 1:14; se också L&F 93:11).

1. Några av Frälsarens lärjungar befann sig i en båt när de såg Jesus Kristus gående på vattnet. De "tillbad honom och sade: 'Du är verkligen Guds Son'" (Matt 14:33).

2. När Jesus frågade sina lärjungar: "Vem säger ni att jag är?" svarade Petrus: "Du är Messias, den levande Gudens Son" (Matt 16:15, 16).

3. Innan Jesus uppväckte Lasarus från de döda frågade han Lasarus' syster Marta om hon trodde att han var "uppståndelsen och livet". Hon svarade: "Ja, Herre, jag tror att du är Messias, Guds Son" (Joh 11:25, 27).

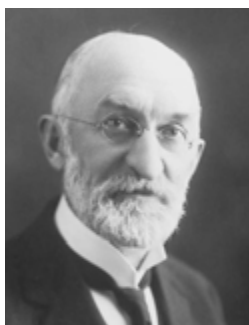
6. I Amerika, fem år före Frälsarens födelse, profeterade lamaniten Samuel: "Guds Son [kommer] för att återlösa alla dem som tror på hans namn" (Helaman 14:2). ■

För mer information, se *Evangeliets principer* (2009), s. 51–52; *Stå fast i din tro* (2004), s. 78–80; och Richard C. Edgley, "The Condescension of God", *Ensign*, dec. 2001, s. 16–21.

FRÅN VÄNSTER: VÄLSIGNAD ÅR DU BLAND KVINNOR, AV WALTER RANE © IRI; ADAM OCH EVA FRAMBAR OFFER, AV DEL PARSON; KRISTUS GÅR PÅ VATTNET, AV ROBERT T. BARRETT; FOTOILLUSTRATION HYUN GYU LEE; DETALJ FRÅN KOM OCH SE, AV LIZ LEMON SWINDLE; FOUNDATION ARTS; KOPIERING FÖRBLUDEN; LAMANITEN SAMUEL, PROFETERAR, AV ARNOLD FRIBERG © IRI; MARTA HÅLSAR PÅ JESUS, AV ROBERT T. BARRETT.

BERÄTTELSEN SOM ALLTID ÄR NY

Ingen har någonsin levat på jorden som har utövat samma inflytande på världens bestämelse som vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus.

Heber J. Grant, kyrkans sjunde president, föddes den 22 november 1856. Han ordinerades till apostel den 16 oktober 1882, vid 25 års ålder, och den 23 november 1918 inröstades han som kyrkans president. Följande artikel är ett utdrag från "Story of Old", Improvement Era, dec. 1940, s. 713, 765.

President Heber J. Grant (1856–1945)

Berättelsen om Jesus Kristus är en gammal berättelse som alltid förblir ny. Ju oftare jag läser om hans liv och verk, desto större är den glädje, frid, lycka och tillfredsställelse som fyller min själ. Jag fylls alltid på nytt av glädje när jag begrundar hans ord och den livets och frälsningens plan som han undervisade människorna om under sitt liv på jorden.

Vi vet alla att ingen någonsin levat på jorden som utövat samma grad av inflytande på världens bestämelse som vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus, och ändå föddes han i obemärkthet och vaggades i en krubba. Till sina apostlar valde han fattiga, olärda fiskare. [Mer än] 1 900 år har kommit och gått sedan

hans korsfästelse, men i miljontals människors hjärtan världen över, trots all stridighet och kaos, brinner det fortfarande ett vittnesbörd om gudomligheten i det verk han utförde ...

Det faktum att Gud vår himmelske Fader och vår Herre Jesus Kristus har besökt jorden och återigen uppenbarat evangeliet för människan är en källa till obegränsad glädje för mig och fyller mitt hjärta på ett ousägligt sätt. Det fyller mig med tacksamhet, långt mer än min förmåga att uttrycka det i ord, att han har välsignat mig med en kunskap om gudomligheten i det verk som vi är engagerade i. Min ständiga och uppriktiga bön har alltid varit att mitt sinne aldrig ska förmörkas, att jag aldrig ska avvika från redbarhetens och rättfärdighetens väg, utan att jag ska tillväxa i insikt allteftersom jag blir äldre, att Guds Andes ljus och inspiration ska brinna i mitt hjärta och upplysa mitt förstånd så att jag orubbligt och trofast kan tjäna min himmelske Fader.

Jag vill säga till de sista dagars heliga att det anstår oss, efter det att vi har fått ett vittnesbörd om gudomligheten i det verk som vi är engagerade i, att leva våra liv dag efter dag på ett sådant sätt att Guds verk äras genom de goda gärningar som vi utför, att vårt ljus lyser

*Guds verk förhärligas genom
de goda gärningar vi utför.*

för människorna så att de ser våra goda gärningar och prisar Gud. Inget folk på jordens yta har någonsin blivit så välsignat som de sista dagars heliga. Inget folk har någonsin fått vara med om så många manifestationer av Guds godhet, barmhärtighet och långmodighet som vi har, och jag påstår att vi, framför alla andra män och kvinnor på jorden, bör leva gudalika och rättfärdiga liv. ■

Standardiserad stävning, kommatering och kapitalisering.

Vaggvisa för Timothy

Katherine Clement Poulsen

Mitt hjärta värkte för min kämpande baby tills jag kom ihåg de gåvor som ett annat barn förde med sig för 2000 år sedan.

Jag minns de hemska orden från min förlossningssjuksköterska: "Jag tror att han har några missbildningar." Samtidigt fylldes förlossningsrummet med personer som skulle rädda min svårt skadade nyfödda baby.

Jag hade varit med om liknande scener många gånger tidigare, men från den andra sidan, som sköterska. Jag var den som skulle återuppliva den nyfödde. Nu var jag den mamma som sträckte sig genom kuvösen för att vidröra sonens hand, medan en transportgrupp väntade på att föra honom till ett annat sjukhus.

Morgonen därpå fick jag ett telefonsamtal från intensivvården för nyfödda där min make Andrew satt omgiven av läkare medan de förklarade den operation som Timothy omedelbart skulle behöva genomgå för att avlägsna jättelika tumörer i buken.

Jag klängde mig fast vid hoppet om att ett operativt ingrepp skulle bota vårt barn och att han skulle leva ett normalt, lyckligt liv. Jag föreställde mig honom som ett knubbigt litet barn med ett gulligt sår, en

påminnelse om den kortvariga chock som han gav sina föräldrar.

Tre veckor senare i samma konferensrum på sjukhuset försökte en neurolog förklara den missbildning i hjärnan som för vårt barn skulle innebära försenad kognitiv utveckling, språksvårigheter och slutligen slaganfall.

Några dagar senare, i samma rum, sade läkaren: "Jag tror inte det är möjligt att Timothy kan komma hem utan en matningssond." Vår baby var utmär glad och vägde 1,4 kilo mindre än vid födseln, led av blodbrist och var praktiskt taget oemottaglig för beröring. När man gav honom en nappflaska var hans sugförmåga som bäst svag, och han höll på att kvävas av innehåll.

Prognosen för vårt barn var sämre än någonsin. Min värld föll samman. Jag ifrågasatte Herrens löfte att han aldrig skulle tillåta en prövning som ligger bortom ens förmåga att klara av. Jag kände hur denna börda krossade mig fysiskt, mentalt och andligt. Under långa dagliga timmar på sjukhuset längtade jag efter att vara

tillsammans med mina två äldre barn och att återuppta vårt fridfulla liv. När jag var hemma var jag besatt av min babys välgång och ärligt talat tänkte jag på våra nyligen förstörda liv.

När jag hade sjunkit som djupast vädjade jag till Herren och beskrev alla de underbara sätt jag skulle tjäna honom på om han bara tog Timothy tillbaka, lät mig sörja förlusten av honom och lät mig gå vidare med mitt liv. Något annat var helt klart mer än jag kunde hantera.

Medan allt det här pågick inledes mitt eget personliga underverk. Många medlemmar i vår församling, och flera familjemedlemmar och vänner, fastade och bad för vår familj. En söndagsmorgon när jag vaknade hade jag en stark förnimmelse av att något stort skulle hända den dagen som en följd av all fasta och alla böner. Jag hoppades naturligtvis att Timothy plötsligt skulle piggnä till och mirakulöst börja äta. När jag anlände till intensivvården för nyfödda var Timothy lika oemottaglig som någonsin och han var fortfarande inte intresserad av att matas med flaska.

Naturligtvis blev jag besviken, men när jag höll honom kom en intensiv känsla över mig att allt skulle gå bra. Jag visste inte vad som menades med "bra", men jag tvivlade inte på att Herren satt vid rodret och var medveten om vår familj.

Några veckor senare stannade min mamma och jag till vid sjukhuset. I detta tysta, svagt belysta rum höll min mamma min kraftlösa lilla baby intill sig och vaggade honom samtidigt som hon sjöng denna julvaggvisa:

*Nu lyssna, min lilla, berätta jag
skall
om hur Herren Jesus fick börja
sitt kall.*

*Han föddes så ringa i avlägset land
och sändes till jorden av Guds
fadershand.*

Sov nu, min lilla, du är mig kär.

*Sov nu, min lilla, ej ont når dig här.
Sov nu, min lilla, du är mig kär.
Jesus dig skyddar, han barnen
är när.¹*

Jag visste att frid skulle komma genom min Frälsare, som kom till jorden för att skänka frid och evig lycka till var och en av oss. Förvisso skulle han ta hand om denna kära lilla älskling och lyfta upp dem av oss som utsetts att ta hand om honom.

Några veckor senare förflyttades Timothy till den specialistbarnmottagning som jag för närvarande arbetar vid. Där lärde han sig mirakulöst hur man äter. Och igen fick jag en otrolig

känsla av att allt kommer att bli bra med honom. Och även om han blivit bättre på så många sätt vet jag fortfarande inte exakt vad som menas med det. Men jag har känt ett sådant tröstande inflytande sedan dess. Och närhelst jag finner någonting som jag troligen borde oroa mig över så sköljer denna känsla över mig och budskapet låter likadant: "Oroa dig inte. Allt kommer att gå bra. Bara njut av honom."

Den här jultiden riktar sig mina tankar mot de vackra gåvor som Frälsaren har gett oss. På så många sätt låter han oss ha frid här på jorden. En av fridens mest underbara gåvor är möjligheten att i bönens anda göra allt vi kan och därefter överlämna *våra* sorger till *honom*.

Genom att förlita oss på Herren kan vi överlämna vår oro till honom och han lyfter i sin tur upp oss, ger oss särskilda gåvor för att bistå oss — ofta genom andra människor. För mig kom dessa gåvor i form av barnvakter för mina två äldre barn, måltider från församlingsmedlemmar, underbara sjuksköterskor och läkare och kärleksfullt stöd från familj och vänner. Men den mest kraftfulla gåvan har varit den frid vår himmelske Fader beviljade genom att hans Son har burit mina sorger och bekymmer. Genom honom är jag fri att älska och njuta av babyn Timothy och att prisa alla de människor och välsignelser som kommit i min väg till följd av hans speciella liv. ■

SLUTNOT

1. "Nu lyssna, min lilla", *Barnens sångbok*, s 30–31.

Messiah

verture

George Frideric Handel

Handwritten musical notation, including notes and clefs, visible in the background.

**Äldste
Spencer J. Condie**

verkade som medlem
i de sjuttios kvorum
mellan 1989 och 2010

HÄNDEL OCH MESSIAS GÅVA

*Må vi i slutet av vår gudomligt tilldelade tid kunna förkunna,
tillsammans med Händel, att Gud har besökt oss.*

Georg Friedrich Händel verkade ha fötts som musiker. Som liten pojke i Tyskland blev han skicklig i att spela både fiol och orgel. När han hade komponerat sin första opera i Tyskland flyttade han till Italien, världens operacentrum, för att försöka komponera musik på italienskt sätt. Han hade viss framgång med att komponera operor och kammarmusik.

År 1711 bestämde sig den 26-årige Händel för att flytta till England, där hans operor och oratorier först hade nått framgång. Men i slutet av 1730-talet tröttnade den brittiska publiken på operor som sjöngs på tyska eller italienska. I stället föredrog de föreställningar med komiska inslag, som *Tiggaroperan*. Således kämpade Händel i flera år med att hålla vargarna — hans fordringsägare — från dörren.

Efter att ha pressat sig till sin fysiska gräns genom att komponera fyra operor på 12 månader fick den 52-årige kompositören

hjärnblödning 1737, vilket gjorde att hans högra arm blev tillfälligt förlamad. En läkare sade till Händels trofasta sekreterare: "Vi kan rädda mannen — men musikern är borta för alltid. Det verkar som om hans hjärna har fått en permanent skada."¹

Kompositören kämpade emot diagnosen. Med tiden reagerade hans kropp positivt på behandlingen han fick i värmekällorna vid Aix-la-Chapelle (Aachen, Tyskland), och han återfick sin fysiska styrka. Efter att han testat sin förmåga att spela orgel i en närliggande katedral förkunnade han jublande: "Jag har återvänt från Hades."²

När han återvände till London och började komponera operor igen togs hans verk inte väl emot. Fordringsägarna började jaga honom på nytt. I sin djupa förtvivlan började han undra: Varför tillät Gud min uppståndelse, för att endast låta mina medmänniskor begrava mig igen?"³ I april 1741 höll Händel det han antog var hans sista konsert. Hans kreativitet

En poet och tidigare
medarbetare
gav Händel ett
manuskript som
innehöll många
ord från skrifterna,
särskilt Jesajas ord
när han förutsåg
Jesu Kristi födelse
och beskrev hans
verksamhet,
korsfästelse och
uppståndelse.

var förbrukad. En levnadstecknare skrev: "Det fanns inget att påbörja eller avsluta. Händel drabbades av tomhet."⁴

Sent en eftermiddag i augusti samma år kom Händel tillbaka hem efter en lång och tröttsam promenad och fann att poeten och tidigare medarbetaren Charles Jennens hade lämnat ett manuskript åt honom. Librettot innehöll många ord från skrifterna, särskilt Jesajas ord när han förutsåg Jesu Kristi

födelse och beskrev hans verksamhet, korsfästelse och uppståndelse. Verket skulle vara ett oratorium. Med tanke på sina tidigare misslyckanden var Händel tveksam när han började läsa igenom texten.

"Comfort ye" ("Trösta"), de första orden i manuskriptet, verkade hoppa upp från sidan. Det skingrade de mörka moln som Händel så länge hade tyngts av. Depressionen lättade och känslorna förvandlades från intresse till iver medan han fortsatte läsa änglalika förkunnelser om Frälsarens födelse och Jesajas profetior om Messias som skulle komma till jorden och födas som andra dödliga barn. En familjär melodi som Händel hade komponerat tidigare flödade genom hans sinne när han läste "For unto Us a Child is Born" ["Ty ett barn blir oss fött"]. Tonerna kom över honom fortare än han kunde nedpränta dem på papper medan han fångade bilden av den kärleksfulle gode herden i arian "He Shall Feed His Flock" ["Han för sin hjord i bet"]. Sedan kom det överväldigande jublet i "Hallelujah Chorus" ("Hallelujakören"), följt av det stillsamma, överjordiska vittnesbördet "I Know That My Redeemer Liveth" ("Jag vet att min Återlösare lever"). Verket avslutades majestätiskt med "Worthy Is the Lamb" ("Lammet är värdigt").

Efter all musik Händel hade komponerat under sin livstid skulle han så småningom bli världsberömd för detta enda verk, *Messias*, som till stor del komponerades på bara tre veckor sensommaren 1741. När han hade slutfört sin komposition förkunnade han ödmjukt: "Gud har besökt mig."⁵ De som känner den Helige Andens beröring när de lyssnar till det mäktiga vittnesbördet i Händels *Messias* instämmer.

”OM JAG VAR DÄR”

Ord och musik skrivna av en ung man från Sydafrika uppmuntrar var och en av oss att tänka mer på Frälsaren, inte bara under julen utan alltid.

Tonen börjar mjukt som en viskning, en melodi som fyller själen lika fort som den fyller öronen. Den blir ännu mer oförglömlig när kören börjar sjunga:

*Om jag var där och såg denne man
komma, denne man, en snickare
vid namn Jesus,
när jag såg tusentals flockas runt
honom, skulle jag följa dem och
höra honom?*

*När jag såg honom, skulle jag genast
känna igen honom efter bara en
blick?*

Skulle jag veta att han är Kristus?

Titta på kören och se hur alla medlemmarna sjunger från hjärtat. Titta på ackompanjatörerna som noggrant konstruerar varje ackord, och ljudteknikerna som gör hela framträdandet till en väl blandad harmoni. Titta och se de unga vuxna från Pretoria södra stav i Sydafrika, som själva är en blandning av olika bakgrunder och upplevelser, hur de förenas i sången för att prisa Herren Jesus Kristus.

Och navet i det hela är en 20-årig dirigent som skrev varje ord, komponerade varje ton, samordnade varje övningstillfälle och framträdande och skapade det som blev en julklapp till hans vänner, till kyrkans medlemmar, till samhället och även till hans Frälsare och hans Fader i himlen.

Michael McLeod, som snart ska verka som heltidsmissionär, trodde inte att firandet skulle bli ett så stort evenemang: Framföranden i fyra kapell som alla var fyllda av hundratals förtjusta åhörare.

Han hade bara arbetat på ett uppdrag som givits till de unga ensamstående vuxna (UEV) i hans stav att skapa en kantat, ett musikprogram med ord som hjälper människor att dyrka Frälsaren. Programmet skulle ursprungligen framföras i juni eller juli 2009, men efter flera förseningar flyttades det till december.

”När stavens UEV-representanter berättade vad de hade blivit ombedda att göra, sade jag genast: ‘Kan vi inte använda originalmusik i stället för att låna andra människors musik?’” minns Michael. UEV-representanterna höll med. Och de visste vem som skulle vara den rätta att ordna alltihop — Michael McLeod.

Michael studerar vid University of Pretoria och har engelska och matematik som huvudämnen. ”Det jag verkligen vill bli är lärare”, säger han. Men Michael har alltid varit intresserad av musik. Faktum är att han studerade musik tills han var 17 år.

”Musik blev min hobby”, förklarar han, ”och jag tycker fortfarande om den. Jag tycker om hur musik kan beröra människors hjärtan. Jag tycker om att dirigera och känna energin som kommer från kören,

särskilt när det är en sång om evangeliet. Jag tycker om att se åhörarna när musiken fångar dem och känna Anden när de känner Anden. Jag tror att jag kommer att hålla på med musik hela mitt liv eftersom den betyder så mycket för mig.”

Men framför allt tycker Michael om att bära sitt vittnesbörd om Frälsaren, och att göra det med musik på julen var ett ypperligt tillfälle. ”Det hela handlade om att vi ville bära vårt vittnesbörd om Frälsaren genom kantatens musik och ord”, säger han. ”Vi ville ha mäktig musik och samtidigt bära ett mäktigt vittnesbörd, så vi använde vittnesbörd från skrifterna av personer som kände Frälsaren: Maria, Josef, Hanna, Simeon, Petrus, Jakob, Johannes den älskade, Maria från Magdala och de som Kristus botade och undervisade. Vi försökte förmedla det de visste, och det var mäktigt. Vi använde oss också av Frälsarens eget vittnesbörd. De kom samman på ett underbart sätt.”

FÖR ATT SE EN FILM AV DELAR AV KANTATEN, GÅ TILL WWW.LIAHONA.LDS.ORG.

Var och en av oss är, liksom Händel, engagerad i en kreativ andlig verksamhet i det här livet. Jag ber att vi må vara lyhörda för inspiration från höjden, att vi må inspireras på ett sådant sätt att frukterna av vårt arbete inspirerar andra.

Till sponsorerna för oratoriets första framförande ställde Händel kravet att vinsten från det här och alla framtida framföranden av *Messias* ”skulle doneras till fångar, föräldralösa barn och sjuka. Jag har själv varit en mycket sjuk man, och nu är jag botad”, sade han. ”Jag var fånge, och har satts fri.”⁶

Efter det första framförandet av *Messias* i London gratulerade en gäst Händel till den utmärkta ”underhållningen”.

”Min herre, jag skulle vara ledsen om jag bara underhöll dem”, svarade Händel ödmjukt. ”Jag vill förbättra dem.”⁷

Han hade slutligen befriats från sin rastlösa jakt på berömmelse, rikedom och allmänhetens lovord — men inte förrän han hade komponerat sitt främsta verk för en publik där det fanns åhörare som inte tillhörde denna jord. Det som betydde mest var inte längre underordnat det som betydde minst. Händel, den rastlöse kompositören, hade nu fått ro.

Lärdomar från Händels liv

Vad kan vi lära oss av Georg Friedrich Händel och ett musikstycke som har blivit ett andligt riktmärke?

1. **Vi måste utveckla tillit till vår förmåga och lära oss leva med att vårt arbete kritiserar.** Som poeten Rudyard Kipling skrev: ”Tro på ditt, när andra riktar sitt välbetänkta tvivel mot din sak, men ta deras tvivel i beaktande.”⁸
2. **Kvantitet är ingen ersättning för kvalitet och variation.** Händels första operor har till stor del fallit i glömska. Deras förutsägbara mönster inspirerade helt enkelt inte. Varje opera lät ungefär som de andra han hade komponerat.
3. **När vi handlar efter inspiration utför vi himlens verk.** Vi kan inte tvinga Anden, men när inspiration och uppenbarelser kommer måste vi lyssna och handla efter maningarna. Herren har lovat att ”min Andes kraft levandegör allting” (L&F 33:16).

4. **Vi måste uppmärksamma vår källa till inspiration och uppenbarelse.** Vi är enbart redskap i det arbete vi utför som välsignar andra. Vi måste inse, som Händel gjorde när han reflekterade över äran han fått för sitt arbete, att "Gud har besökt [oss]".
5. **Vi får aldrig underskatta ordets kraft.** Det finns en kraft i Guds ord som långt överträffar orden från denna värld's mest begåvade författare (se Alma 31:5).
6. **Den verkliga andliga meningen i ett verk förmedlas av den Helige Anden.** "Ty när en människa talar [eller sjunger] genom den Helige Andens kraft överför den Helige Andens kraft ordet till människobarnens hjärtan" (2 Nephi 33:1).
7. **Kraften finns i Gud och hans verk, inte i våra ord.** När Frälsaren talade till Joseph Smith om dåtidens religionsvetare, sade han: "De nalkas mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig ... de har ett sken av gudaktighet, men de förnekar dess kraft" (Joseph Smith — Historien 1:19). Händel hade komponerat andra oratorier och operor med biblisk text, men musikens form överensstämde inte med kraften i skrifterna — Jesajas mäktiga

profetior om Frälsarens födelse och verksamhet, eller med uppfyllelsen av profetiorna i Uppenbarelsboken och i Lukas och Johannes evangelium. I Händels *Messias* finns både ett sken av gudaktighet *och* dess kraft. I *Messias* nalkas både våra läppar *och* våra hjärtan himlen.

Var och en av oss är, liksom Georg Friedrich Händel, engagerad i en kreativ andlig verksamhet i det här livet. Det jordiska livets fysiska fostran, liksom vårt rättfärdiga leverne på jorden, är båda andliga prestationer. Jag ber att vi må vara lyhörda för inspiration från höjden, att vi må inspireras på ett sådant sätt att frukterna av vårt arbete inspirerar andra. Må vi, när vi söker efter att rädda andra, inte vara bundna av invanda mönster och självpåtagna uppfattningar som begränsar vår andliga kreativitet och utestänger uppenbarelsen.

I sin storslagna dikt *Aurora Leigh*, uttryckte Elizabeth Barrett Browning den talande tanken:

*Jorden är uppfylld av himlen,
och i varje buske brinner Gud.
Men endast den som ser tar av sig skorna.
Resten sitter runtomkring och plockar björnbär.⁹*

Mår vi var och en ta av oss skorna och fylla vårt arbete med himmelska ting, och må ingen av oss ses plocka björnbär när ett mycket större och högre arbete behöver göras.

Må vi i slutet av vår gudomligt tilldelade tid kunna förkunna, tillsammans med Händel, att Gud har besökt oss i vårt arbete. ■

SLUTNOTER

1. I Stefan Zweig, *The Tide of Fortune: Twelve Historical Miniatures* (1940), s. 104.
2. I *The Tide of Fortune*, s. 107.
3. I *The Tide of Fortune*, s. 108.
4. I *The Tide of Fortune*, s. 110.
5. I *The Tide of Fortune*, s. 121.
6. I *The Tide of Fortune*, s. 122.
7. I Donald Burrows, *Handel: Messiah* (1991), s. 28; se också "A Tribute to Handel", *Improvement Era*, maj 1929, s. 574.
8. Se Rudyard Kipling, "Karl dikt", i *All världens lyrik*, övers. Karl Asplund (1943).
9. Elizabeth Barrett Browning, i *Familiar Quotations*, sammanst. av John Bartlett, 14:e uppl. (1968), s. 619.

**Äldste
Neil L. Andersen**

i de tolv apostlarnas
kvorum

En gåva värd extra omsorg

*Med alla de välsignelser som den moderna tiden
har gett oss får vi inte ge upp sådant som främjar
den Helige Andens verkningar.*

Det har gått över 50 år, men jag minns fortfarande tydligt juldagsmorgonen 1959. Med barnslig förväntan hoppades jag desperat på att få en ny cykel. Min äldre bror och syster och jag delade på samma gamla cykel som vi alla hade lärt oss att cykla på. Den hade länge varit minst sagt omodern och jag hade vädjat till mina föräldrar att få en ny cykel. När jag ser tillbaka skäms jag lite över att jag inte tänkte på hur dyr en sådan present skulle vara för en familj med begränsad inkomst.

Juldagsmorgonen kom och jag sprang uppför trappan från vårt sovrum i källaren. Jag rusade in i vardagsrummet och sökte förgäves med blicken efter en cykel. Hjärtat sjönk när jag såg ett litet paket under min socka. Jag försökte kontrollera min besvikelse.

När vi satt hela familjen i vardagsrummet bad min far mig hämta en kniv i köket så att vi kunde öppna en låda som min brors julklapp låg i. Jag gick ut i det lilla köket och trevade i mörkret efter strömbrytaren. När det blev ljus i köket blev jag överlycklig. Precis framför mig stod en fin, stor, svart cykel! Jag cyklade på den i många år. Jag tog hand om cykeln, vakade över den och blev vän med den. Det var en gåva som jag länge uppskattade och höll kär.

En större gåva

Bara tre månader innan den julen hade jag fått en annan gåva, mycket viktigare och mycket mer betydelsefull än en cykel. Jag hade döpts och fått den Helige Andens gåva. På den tiden, och kanske alltför ofta under alla år sedan dess, var jag som lamaniterna varom Frälsaren sade att de "döptes med eld och med den Helige Anden, och de visste det inte" (3 Nephi 9:20).

Jesus betonade det oändliga värdet i dopets och den Helige Andens gåva: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike" (Joh 3:5). Och för att mildra svårigheten i att berätta för lärjungarna att han snart skulle lämna dem, lovade Frälsaren att de skulle få denna himmelska gåva: "Jag [skall] sända honom [Hjälparen] till er" (Joh 16:7).

Detta är en enormt mäktig gåva. Skrifterna berättar om vad gåvan gör för dem som ivrigt tar emot den: "Den Helige Anden ... bär vittne om Fadern och om Sonen" (L&F 20:27; se också 1 Kor 12:3; 3 Nephi 28:11; L&F 42:17). Den Helige Anden lär oss allt och påminner oss om allt (se Joh 14:26). Han för oss till sanningen och förkunnar för oss vad som kommer att ske (se Joh 16:13). Han upplyser vårt förstånd och fyller vår själ med glädje (se L&F 11:13).

Genom hans kraft kan vi få veta sanningen om allting (se Moroni 10:5). Han skall avslöja Guds hemligheter för oss (se 1 Nephi 10:19).

Han visar oss vad vi ska göra (se 1 Nephi 4:6; L&F 8:2). Han inspirerar dem vi undervisar (se 2 Nephi 33:1). Ännu viktigare är att syndernas förlåtelse kommer genom försoningen ”genom dop och genom eld, ja, det vill säga den Helige

Som Kristi lärjungar måste vi göra den Helige Andens gåva till en medveten, daglig, andäktig del av vårt liv.

Anden” (L&F 19:31; se också 2 Nephi 31:17), och gör att vi slutligen kan bli heliggjorda av den här gåvan och stå obefläckade inför Kristus på den yttersta dagen (se 3 Nephi 27:20).

Gåvan att ständigt ha den Helige Andens sällskap är bara tillgänglig för dem som har döpts och konfirmerats som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.¹ Den Helige Anden kan påverka alla som söker sanningen tillfälligt, men den Helige Andens *gåva* reserveras i sin helhet för dem som har tagit på sig det återställda evangeliets förbund.² Den här gåvan är verklig. Det är en överjordisk välsignelse för kyrkans medlemmar.

Den Helige Andens gåva reserveras inte bara för några få — patriarken, den hängivna besöksläraren, den inspirerade vännen — utan har lovat oss alla om vi ihärdigt söker efter vår väg tillbaka till vårt himmelska hem. President

Wilford Woodruff (1807–1898) betonade att varje medlem behöver Helige Anden: ”Låt oss arbeta på att få den Helige Anden ... Detta är den Ande som vi måste ha för att genomföra Guds avsikter på jorden. Vi är i större behov av den än av någon annan gåva ... Vi bör be till Herren tills vi får Hjälparen. Detta är vad som lovas oss när vi blir döpta. Det är ljusets, sanningens och uppenbarelsens anda, och den kan vara med oss alla samtidigt.”³

Behovet av personlig inspiration

Vi lever i en tid med transport, kommunikation och tillgång till information i otrolig mängd jämfört med tidigare. Men sådana moralfrågor som ärlighet, kyskhet, helgande av sabbatsdagen, ansvar för familjen och även livets helgd — frågor som länge delats av världen och sista dagars heliga — tolkas nu på alla möjliga sätt och är öppna för debatt (se L&F 1:16).

Medan utvecklingen inom teknologi och kommunikation gör att den moderna världen kommer allt närmare inpå oss krävs det att vi hela tiden gör val och fattar beslut för att kunna vara i världen men inte av världen (se Joh 17:14). Förmågan till andlig urskilning är oerhört viktig. Som Kristi lärjungar måste vi göra den Helige Andens gåva till en medveten, daglig, andäktig del av vårt liv. President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt: ”Ingen av oss kan överleva i dagens värld, och ännu mindre i vad som snart kommer, utan personlig inspiration.”⁴

Hur kan vi använda den här himmelska gåvan som en ytterst nödvändig kompass för våra dagliga handlingar? Vi måste tro på att den milda och stilla rösten vi känner trots vår svaghet kommer från vår Fader. Vi måste be och fråga och söka och sedan inte vara rädda när svaren kommer till vårt hjärta och sinne. Tro på att de är gudomliga. Det är de.

I februari 1847 visade sig profeten Joseph Smith för Brigham Young i en dröm eller syn. President Young frågade profeten om han hade ett budskap till medlemmarna. Profeten sade: "Säg åt medlemmarna att vara ödmjuka och trofasta och se till att de behåller Herrens Ande så skall den leda dem rätt. Var försiktiga och avvisa inte den milda och stilla rösten. Den skall lära [er vad ni] skall göra och vart [ni] skall gå. Den skall ge [er] rikets frukter. Säg åt bröderna att *låta sig övertygas* så att när den Helige Anden kommer till dem, deras hjärtan är redo att ta emot den."⁵

"Att låta sig övertygas" innebär att du tror på att uppenbarelse kan komma till dig och andra.

Den Helige Andens verkningar

Det finns otaliga inspirerande exempel på hur den Helige Anden dagligen verkar i kyrkans medlemmars liv. De flesta är lågmälda och personliga och vi inser inte att de är viktiga förrän vi ser tillbaka på förändringarna de ledde till. Tänk på dina egna upplevelser när du läser några exempel på upplevelser som andra har delgett mig.

- En kvinna hade tänkt på några av de yrkesalternativ som hon skulle vilja ägna sig åt när barnen återvände till skolan. Under ett sakramentsmöte hon var på ställde sig

stavspresidenten upp och bar sitt vittnesbörd. Han läste ett skriftställe: "Sök inte efter rikedomar och inte heller efter den här världens fåfångligheter, ty se, du kan inte ta dem med dig" (Alma 39:14). Den versen sjönk djupt ner i hennes hjärta den sabbatsdagen som en andlig bekräftelse på vad hon skulle ägna sig åt under det kommande året.

- En åttaåring döptes och konfirmerades sedan som medlem i kyrkan och fick den Helige Andens gåva av sin far och farfar. När pojken glatt ställde sig upp för att bära sitt vittnesbörd fick han oväntat så starka känslor att han knappt kunde prata. En bror som återgav berättelsen sade: "Jag kände Anden så starkt den gången."
- En missionär och hans kamrat knackade på hos en undersökare som de hade gett en Mormons bok till. När den äldre kvinnan öppnade kom en mäktig känsla över missionären. Kvinnan hälsade missionärerna välkomna och sade att hon hade läst och trodde på det som de hade undervisat henne om. Den unge missionären påverkades så starkt av känslan han hade att han bad: "Käre Fader, låt mig aldrig glömma känslan jag har haft i dag."
- En ung universitetsstuderande som var långt hemifrån började känna sig väldigt ensam. Hon värdade i bön om att få hjälp i sin kris. En morgon under en lektion fick hon en stark känsla av välbehag. En tanke kom till henne: "Du är aldrig ensam." Hennes böner hade besvarats och hennes hemlängtan var borta.
- En hängiven far var på väg för att hjälpa en son som hade gjort några felaktiga val och nu fick lida konsekvenserna av valen. Under de långa tysta timmarna det tog fadern att komma till sin son bad han medan han vändades över sonens misstag. Sedan kom en tydlig och klar tanke till honom: "Han är min son också."
- En sextonårig Laurel-flicka lyssnade på sin lärare under en söndagsskoleklass. Det var påsk och läraren hade förberett en lektion om försoningen. Medan han pratade om lidandet Frälsaren fick utstå tog han upp

vad det innebar att blöda från varje por, att hudflängas och att lida på korset. Den unga kvinnan hade aldrig tänkt på försoningen så detaljerat. Hon såg en mental bild framför sig. Över 25 år senare berättade hon om upplevelsen med stark känsla: "Den dagen vittnade den Helige Anden för mig om att Jesus är Kristus."

Lydnadens betydelse

Vi lever i en tid när vi omringas av onskans mest nedbrytande element. Kommunikationstekniken, som ger oss mycket som är underbart, invaderar också vårt samhälle — och även vårt hem om vi inte är försiktiga — med sådant som snabbt kan göra oss okänsliga för den Helige Andens gåva. Vi måste vara på vår vakt när det gäller vad vi ska låta påverka vår ande.

Om du vill stärka din förmåga att förstå och tro på den milda och stilla rösten så finns det ingen bättre medicin än större lydnad. Jesus sade till sina lärjungar: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig" (Matt 16:24).

President James E. Faust (1920–2007), andre rådgivare i första presidentskapet, föreslog en enkel lösning på hur man väljer rätt röst att följa: "Lyssna till och följ Andens röst. Detta är en urgammal lösning, ja, till och med evig, men kanske inte populär i ett samhälle som alltid är på jakt efter något nytt. Den kräver tålmod i en värld som fordrar omedelbar tillfredsställelse. Denna lösning är stilla, fridfull och obemärkt i en värld betagen i allt som är högljutt, oupphörligt, snabbt, pråligt och rått. Denna lösning kräver att du är begrundande ... Denna lösning kräver att vi vandrar i tro i en värld som styrs av sådant vi kan se."⁶

Stilla stunder av begrundan

Ibland har jag tänkt på vilken skillnad det är på mina barns liv och mitt eget. Jag växte upp på en liten gård i södra Idaho på 1950- och 1960-talet. Det var långa dagar när jag satte upp stängsel med min far, tysta timmar när jag flyttade bevattningsrör på potatisfälten, ett hem med

en teve som bara tog emot tre kanaler, ingen dator, ingen MP3, ingen mobiltelefon, få resor längre än till närliggande samhällen, få distraktioner och mycket tid med familjen — det var byggnadsstenarna för många i min generation.

I dagens värld måste vi låta våra barn få uppleva stillsamma, begrundande stunder och lära dem hur man lyssnar på den milda och stilla rösten. Med alla de välsignelser som den moderna tiden har gett oss får vi inte ge upp sådant som främjar den Helige Andens verkningar: tid till att ensam be, begrundna, meditera och läsa skrifterna. Och tid med familjen, utan oväsen, distraktioner och alltför många aktiviteter.

Följ maningarna

Genom att följa de känslor som kommer till oss lär vi oss att lita på att de kommer från vår Fader. Vi kan "växa upp" (L&F 109:15) i förmågan att urskilja den rösten.

President Thomas S. Monson har rått oss att aldrig vänta med en maning. "Vi iakttar. Vi väntar. Vi lyssnar efter den milda och stilla rösten", sade han under en generalkonferens. "När den talar, lyder förståndiga män och kvinnor. Vi väntar inte med att följa Andens maningar."

President Monson återgav sedan en upplevelse med en vän som hette Stan. Han hade en sjukdom som gjorde att han var delvis förlamad. Trots den bästa medicinska

vården och familjens och vännernas böner fortsatte Stan vara bunden vid sängen. Han började misströsta.

”Sent en eftermiddag var jag på badhuset och simmade. Jag såg upp i taket medan jag på rygg avverkade längd efter längd” minns president Monson. ”Tyst och stilla men väldigt tydligt kom tanken till mig: 'Här simmar du obesvärat medan din vän Stan ligger orörlig i sin sjukhussäng och tynar bort.' Jag kände maningen: 'Åk till sjukhuset och ge honom en välsignelse.'

Jag klev upp ur bassängen, klädde på mig och skyndade mig till Stans rum på sjukhuset. Sängen var tom. En sköterska sade att han satt i sin rullstol vid simbassängen och väntade på att få terapi. Jag skyndade mig dit och där satt Stan, ensam, vid kanten av den djupaste delen av bassängen. Vi hälsade på varandra och återvände till hans rum, där jag gav honom en prästadömsvälsignelse.”

Stan fick så småningom tillbaka styrkan och rörelseförmågan i benen och lärde sig gå igen. President Monson fortsatte: ”För somliga avslöjar [Stan] de mörka tankar som uppslukade honom där han satt i rullstolen vid bassängkanten, dömd, som det tycktes, till ett liv i hopplöshet. Han berättar hur han vägde alternativen. Så lätt det skulle ha varit att rulla den hatade rullstolen över kanten, ner i den djupa bassängens tysta vatten. Livet skulle få ett slut. Men just i det ögonblicket fick han syn på mig, sin vän. Den dagen lärde sig Stan att vi inte är ensamma. Även jag lärde mig något: att aldrig, aldrig, aldrig vänta med att följa en maning.”⁷

När Herren talade om sin andra ankomst betonade han att den Helige Andens gåva måste vara mycket aktiv bland hans heliga: ”Ty de som är visa och har tagit emot sanningen samt tagit den helige Anden till sin vägledare och inte har låtit sig bedragas — sannerligen säger jag er: De

skall inte huggas ned och kastas i elden, utan de skall uthärda den dagen” (L&F 45:57).

Vi lever i en underbar tid av möjligheter, lärdomar och välstånd. Men med dessa under kommer också motståndarens förnedrande bedrägerier. De försöker tränga sig in i vårt liv och till och med gräva sig in i vårt hems trygga tillflyktsort. Om vi låter den Helige Anden vara

I dagens värld måste vi låta våra barn få uppleva stillsamma, begrundande stunder och lära dem hur man lyssnar på den milda och stilla rösten.

vår vägledare och är kloka nog att lära känna, vaka över och bygga på denna gåva så kommer vi inte att bli bedragna. Och i takt med att ondskan ökar i världen så finns det en kompenserande kraft i den Helige Andens gåva för de rättfärdiga.

Om vi visar större omsorg om denna gudomliga gåva så kommer vi att ”uthärda den dagen” och åter få bo hos vår himmelske Fader. ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* (2004), s. 49.
2. Se Dallin H. Oaks, ”Alltid hava hans Ande”, *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 56–59.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff*, s. 41, 51.
4. Se Boyd K. Packer, ”Vörndnad öppnar uppenbarelsens kanaler”, *Nordstjärnan*, jan. 1992, s. 24–26.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 97; kursivering tillagd.
6. James E. Faust, ”Andens röst”, *Liahona*, juni 2006, s. 6.
7. Se Thomas S. Monson, ”Anden gör levande”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 1985, s. 61, 62.

DE SJUTTIOS jultraditioner

Medlemmar i de sjuttios kvorum berättar hur de firar jul och minns Frälsarens födelse.

Hur kan vi fira jul så att den blir meningsfull för varje familjemedlem? Hur kan vi sätta Frälsaren främst under julen? Vilka traditioner kan hjälpa oss att minnas honom och hans födelse?

Medlemmar från de sjuttios kvorum från olika länder och kulturer berättar hur de har besvarat de här frågorna för sig själv och för sina nära och kära. Här berättar de om värdefulla julminnen, vittnesbörd och traditioner (Deras hemland står inom parentes.)

Äldste Marcos A. Aidukaitis (Brasilien):

Julen är en speciell tid för mig och min familj då vi får tillfälle att prata om heliga ting som vi kanske inte pratar om på samma formella och särskilda sätt vid andra tider på året. Den ger oss tillfälle att visa vår kärlek till andra och tacksamhet för sådant som har hänt i vårt liv.

Äldste David S. Baxter (Skottland):

När våra barn var små brukade vi gå ut och sjunga julsånger på julaftonen och ge julved till mindre aktiva familjer i vår församling. Vi brukade tända levande ljus på julaftonen, läsa julberättelsen, äta en speciell familjemåltid och glädjas åt julen tillsammans.

Äldste Gérald Caussé (Frankrike):

I vår familj har vi bestämt att julen inte bara handlar om att ha roligt tillsammans, utan också om att inrikta oss på Kristus och att tjäna andra. För omkring tio år sedan bildade vi en kör bestående av familj och släktingar. Vi gick till sjukhus och ålderdomshem och sjöng julsånger. Först var det en liten grupp. Vi hade småbarn med oss i famnen eller i

barnvagnar. Men nu har barnen vuxit upp och är vana körsångare. Vi är nu en kör på 44 personer och vi sjunger inte bara traditionella franska julsånger utan också kyrkans psalmer, och vi har stor framgång. När vi har sjungit delar barnen ut små julklappar till sjuka eller äldre som vi har slagit in som familj. Vi försöker ta oss tid till varje person och prata om julens sanna betydelse och även lyssna på honom eller henne. Alla har mycket att berätta.

Våra besök är speciella tillfällen då vi minns vad vi vet om hur man är kristen och bär Kristi namn. Julen är en bra påminnelse om hur vi behöver uppföra oss under hela året.

Äldste Eduardo Gavarret (Uruguay): Julen är en speciell tid för oss. Vi har alltid en varm känsla inom oss under den tiden. När december kommer upptäcker vi att julen är en fridfull tid när vi är tillsammans som familj. Vi har en tradition att

skriva brev till våra vänner, men vi tycker särskilt mycket om att skriva brev till Frälsaren och sätta dem i julgranen som en gåva vi vill ge honom.

Äldste Carlos A. Godoy (Brasilien): Som familj skriver vi våra vittnesbörd i flera exemplar av Mormons bok och skickar dem till vänner och släktingar som julklappar. Eftersom det är jul så är julklappar alltid välkomna. Och det är ett bra sätt att dela med sig av evangeliet och att minnas att Kristus är den viktigaste delen av dagen.

Äldste Christoffel Golden Jr. (Sydafrika): På julaftonen äter vi middag tillsammans. Sedan läser vi Lukas berättelse om Frälsarens födelse. På juldagsmorgonen klär vi oss i våra bästa söndagskläder och går på ett kort julmöte. Till det

mötet kommer också ickemedlemmar och mindre aktiva medlemmar. Senare besöker vi vänner och släktingar vid släktsammankomster och stärker där våra familjeband i julens sanna anda.

Äldste Donald L. Hallstrom (USA): På julaf-tonen under tidigare år brukade vi samlas och ha en trevlig och minnesvärd stund medan vi bar vittnesbörd för varandra. Varje familjemedlem fick möjlighet att uttrycka sina känslor för Frälsaren och vår Fader i himlen. Dessa starka känslor fick oss sedan att vända oss till varandra och ge uttryck för innerliga känslor. Min far brukade sedan berätta om sin vision för familjen och eftertryckligt uppmana varje familjemedlem att förbli sann mot tron. Sedan knäböjde vi tillsammans i en avslutande familjebön.

Äldste Paul V. Johnson (USA): En av våra traditioner varje år är att som familj vara med på en allsångsversion av Händels *Messias*. Vi tycker verkligen om att göra det. Alla har noterna, och

det ger oss möjlighet att sjunga de vackra orden, tonsatta av Händel, och minnas Frälsarens tjänande.

Äldste Yoshihiko Kikuchi (Japan): Omkring 30 dagar före jul börjar min hustru och jag att försöka läsa profeternas ord i skrifterna om Frälsarens födelse. Om vi läser varje dag till den 25 december känner vi hur julandan gradvis stärks, berättelse efter berättelse, skriftställe efter skriftställe. Det försöker vi göra i vår familj.

Jag tänker alltid på Nephis svar på ängelns fråga om betydelsen av trädet i hans fars dröm. Nephi sade: "Ja, det är Guds kärlek som utgjuts i människobarnens hjärtan" (1 Nephi 11:22). För mig handlar julen om vår himmelske Faders och Jesu Kristi kärlek.

Äldste Erich W. Kopischke (Tyskland): Under den här tiden förändras hela huset markant. Grankvistar dekoreras, adventsstakar sätts i fönstren och ljusslingor hängs upp. Barnen sätter upp juldekorationer i sina rum, småkakor och pepparkakor bakas och en speciell doft sprider

sig i hela huset — doften av gran och kanel.

På julaftonen tycker vi om att bjuda hem släkt och vänner. Vi tändar stearinljus och en eld i öppna spisen. Vi har gjort i ordning sångböcker med julsånger vi tycker om att sjunga. Jag tar fram mitt dragspel och var och en får välja en julsång som vi sjunger tillsammans. Det råder en särskild anda som alla njuter av.

Sedan öppnar vi julklappar. De minsta barnen får börja. Alla tittar på och delar glädjen allteftersom julklapparna öppnas. När alla julklapparna har öppnats försvinner barnen fort med sina skatter. De vuxna blir kvar och pratar. Det är egentligen som en speciell hemafton.

Ibland bjuder vi hem personer på julaftonen som annars kanske skulle vara ensamma. Sådana jular är särskilt betydelsefulla.

Äldste Michael John U. Teh (Filippinerna):

Julen för mig innebär Kristus och min familj. Det är ett tillfälle att på nytt bestämma mig för att få en bättre relation med min himmelske

Fader och Frälsaren och förbättra mig som make och

far. Jag är tacksam för möjligheten att vara med på sakramentsmötet under hela året eftersom det är en stund då jag förnyar de förbunden och minns julen. Det kan vara som jul varje vecka, ett tillfälle då jag på nytt bestämmer mig för att minnas Frälsaren.

Äldste José A. Teixeira (Portugal): Det bästa sättet för vår familj att bevara julandan, inte bara under julen utan hela året, är att läsa i skrifterna. När vi läser skrifterna som familj påminns vi om Frälsaren och julens sanna anda.

Jul för min familj och mig innebär verkligen Jesus Kristus. Det är en tid när vi ger och får, en tid när vi stärker relationen till våra släktingar och en tid när vi ger större portioner av kärlek till människor runtomkring oss.

Äldste Francisco J. Viñas (Spanien): Jag vill berätta om en upplevelse vi hade 1989 medan jag verkade som missionspresident. Medan vi verkade i Argentinamissionen Salta fick vi några dagar före jul instruktioner från missionärsavdelningen att

missionärerna var tvungna att stanna hemma i sina lägenheter tills vidare på grund av USA:s invasion av Panama.

På morgonen den 24 december fyllde vi missionsbilarna och delade upp missionen i två delar: Assistenterna åkte till den norra delen av missionen och min åttaårige son och jag åkte till den södra delen. Anledningen var att vi skulle besöka varje kamratskap i deras lägenhet, lämna mat och ge ett julbudskap. Det var en underbar upplevelse för min son och mig. Det var speciellt, både för oss och missionärerna, att kunna besöka varje lägenhet och ge något till dem. Det var en fin upplevelse som vi alltid kommer att bevara som ett kärt julminne.

Min hustru och våra två döttrar stannade kvar i missionshemmet och min son och jag kom tillbaka dit på morgonen den 25:e december. Det var första gången vi inte hade varit tillsammans som familj på julaftonen, men för oss var det en av de mest minnesvärda jularna.

Äldste Jorge F. Zeballos (Chile): När vi har ett vittnesbörd om Jesus Kristus — att han lever, att han är vår Frälsare, vår Återlösare — så visar vi vår kärlek till honom bäst genom att lyda hans bud. Så det bästa sättet för mig att minnas honom, inte bara under julen utan varje dag, är att göra allt det som han har bett oss göra.

Äldste Claudio D. Zivic (Argentina): För mig och vår familj innebär julen att vi firar Jesu Kristi, vår Frälsares och Återlösares födelse. Vi samlas som familj på julaftonen och har en hemafton där vi alla deltar genom att presentera, läsa och sjunga om den speciella händelse som Jesusbarnets födelse i Betlehem var. Det har alltid varit det viktigaste firandet i vårt hem och vi försöker behålla julens anda genom att följa evangeliet varje dag. ■

GÅVAN

Joan M. Olenycz

En av mina favoritjulsånger är "For unto Us a Child Is Born" ["Ett barn blir oss fött"] från Händels *Messias*. Den påminner om vad julen handlar om. Jag undrar ofta vad Maria kände när ängeln Gabriel sade till henne: "Gläd dig, du benådade. Herren är med dig" (Luk 1:28).

Maria blev förskräckt över detta och ängeln fortsatte:

"Frukta inte, Maria. Du har funnit nåd hos Gud.

Se, du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus.

Han skall bli stor och kallas den Högstes Son, och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron.

Han skall vara konung över Jakobs hus för evigt, och hans rike skall aldrig få något slut" (Luk 1:30–33).

Vilken underbar upplevelse det måste ha varit! Marias utlovade son skulle bli vår himmelske Faders Enfödde Son i köttet. Hon hade utvalts att föra in i världen den största gåvan av alla: vår Frälsare, Jesus Kristus.

Vår himmelske Fader gav denna gåva till oss alla, ung som gammal, rik som fattig. Vi behöver inte söka efter den i någon affär. Den kostar oss inte ett öre. Den kom inte inslagen i skinande omslagspapper. Den mest värdefulla gåvan av alla blev lindad och lades i en krubba. Den sändes till oss alla med kärlek från vår himmelske Fader. ■

Vill du berätta om hur Jesus Kristus har berört ditt liv? Vi tar gärna emot dina redogörelser för upplevelser av evangeliet liksom insikter som har med Frälsarens verksamhet och mission att göra. Tänkbara ämnen kan vara försoningen, nåd, helbrägdagörelse, hopp eller omvändelse. Begränsa bidragen till 500 ord, märk dem "We Talk of Christ" och e-posta dem till liahona@ldschurch.org.

NI VAR ÄNGLARNA

Mitt hjärta hoppade till när jag läste på affischen: "Händels *Messias* framförd av Swansea Orchestra och Welsh Choir."

Jag hade varit missionär i Swansea i Wales i sex månader och kände den längtan som nya missionärer ofta upplever under julen. Vi hade många familjetraditioner under julhelgen, men min favorit var att gå och lyssna på Händels *Messias*. Min mor hade spelat orgel under många sådana framträdanden. Jag brukade sitta och lyssna, och känna musiken.

Med missionspresidentens godkännande köpte jag biljetter till missionärerna i vårt område. Kvällen då framförandet skulle äga rum klädde vi oss mot

kylan och gick till konserthuset. Jag bad tyst att vi alla skulle känna hur helig den inspirerande musiken är.

När vi kom fram insåg jag att vi var sena och konserten hade redan börjat. Vi fick inte komma in förrän i pausen! Medan jag lyssnade på musiken genom

dörrarna kunde jag inte hålla tillbaka tårarna.

En dörrvakt måste ha lagt märke till min desperation och beslöt att släppa in oss. Han sade att vi fick stå längst bak till pausen så att vi inte störde sången. Sakta öppnade han dörrarna och vi gick tyst in.

Att komma in i salen var som att komma till himlen. Jag överväldigades av en känsla av frid och glädje. Men det

dröjde inte länge förrän vi märkte att folk vände på huvudet, pekade och stirrade på oss. Vi hade gått in tyst och visste inte vad vi hade gjort för att dra uppmärksamhet åt oss. Så snart det blev paus gick vi till våra platser.

När oratoriet fortsatte fylldes min själ av musiken. Jag grät under "Hallelujakören" ("Hallelujah Chorus"), och när sopranen sjöng "Jag vet att min Återlösare lever" ("I Know That My Redeemer Liveth"). Missionärerna bredvid mig kände också kraften i musiken och tog fram sina näsdukar. Den upplevelsen var något som vi alltid ska komma ihåg. Men det var inte förrän konserten var över som den verkligt minnesvärda stunden kom.

När vi lämnade byggnaden höll folket fortfarande på att viska och peka, men ingen sade något förrän vi hade kommit ut. Då kom en man fram till oss och sade: "Det var ni! Det var ni!"

Att komma in i salen var som att komma till himlen. Det dröjde inte länge förrän vi märkte att folk vände på huvudet, pekade och stirrade på oss.

JAG FÖRSVARADE PROFETEN JOSEPH

Vi väntade alla på en förklaring.

”Under den första delen av konserten kände vi att en förändring skedde i rummet. Vi fick en stark känsla av att Kristus var där”, sade mannen. ”Så vi vände oss om för att se vad det var som hade orsakat förändringen. När vi tittade längst bak i salen såg vi sju personer som strålade som om de varit änglar. När ni kom in i rummet förde ni med er den Helige Anden. Ni var där för att representera Kristus. Ni var änglarna.”

Medan han pratade tittade jag ner på min missionärsbricka och läste orden i fetstil under mitt namn: ”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga”. Jag kände mig ödmjuk i det ögonblicket över att vara en representant för Messias, och för att jag tyst hade vittnat om honom den kvällen inför tusentals människor. ■

Heidi Windish Fernandez, Oregon, USA

Ar 1978 hade jag en oföreglömlig dröm där två personer visade sig för mig. När jag pratade med dem i drömmen kände jag en enorm glädje. Känslan av glädje dröjde kvar när jag vaknade morgonen därpå.

Samma dag kom två missionärer från Jesu Kristi kyrka och knackade på dörren och frågade om de fick ge mig ett budskap. Jag tackade ja med tanke på drömmen och bjöd in dem. Min make var motsträvig men han gick med på det när jag sade att jag inte kunde låta dem gå utan att ha pratat med dem.

Missionärerna undervisade mig bland annat om profeter den dagen. Jag kände till profeterna i Bibeln, som Abraham och Mose, men missionärerna undervisade mig också om en nutida profet, Joseph Smith. I slutet av lektionen frågade äldsterna om de fick komma tillbaka och ge fler lektioner. Jag sade ja.

Efter flera lektioner inbjöd missionärerna mig att döpas. Jag tyckte om det jag hade fått lära mig, men innan jag döptes ville jag ha ett vittnesbörd om Joseph Smith. Av allt det som missionärerna hade undervisat mig om var hans berättelse den svåraste att acceptera. Men jag insåg att om jag var uppriktig i mitt sökande efter ett sådant vittnesbörd så skulle min himmelske

Fader bekräfta sanningen för mig.

Jag gick och pratade med en präst i kyrkan jag hade vuxit upp i. Jag berättade för honom vad missionärerna hade undervisat om och uttryckte min stora önskan att träffa dem igen. Men innan jag kunde säga något mer sade han att Joseph Smith var galen, att han var en drömmare.

Plötsligt hörde jag en röst som sade till mig: ”Joseph Smith är en sann profet.” Hjärtat började slå fortare och fastän jag inte hade döpt mig än började jag försvara återställsens profet.

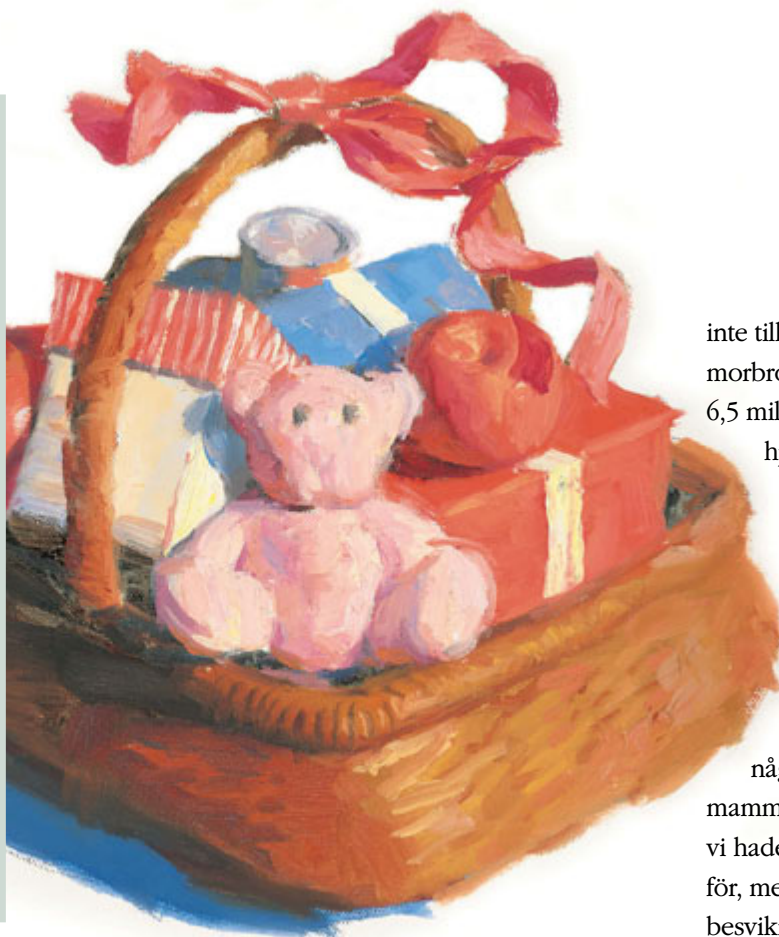
Den bekräftande känslan blev ännu starkare när jag lämnade prästens kontor. Jag hade fått mitt svar och visste i vilken kyrka jag skulle fostra mina söner.

Jag döptes en kort tid senare och hade en stark önskan att dela med mig av det jag hade funnit. Jag hade fått en andlig bekräftelse på att Joseph Smith var en profet och jag ville att andra skulle få uppleva den glädje som jag nu kände som resultat. Min make fick uppleva den glädjen när han blev medlem i kyrkan två år efter mig.

Jag är tacksam över att leva i en tid när vi åter har profeter på jorden. Tack vare deras vägledning har jag en säker väg som jag kan följa. ■

Maria Brando, Italien

På verandan stod en stor korg med mat och annat vi behövde, och några leksaker. Vi var säkra på att korgen hade levererats till fel hus.

MIN BÄSTA JUL

I december ett år när jag var liten blev min mor mycket sjuk. Medicinen hon tog gjorde henne mycket trött och hon sov omkring 18 timmar om dygnet.

Eftersom mamma var ensamstående försökte min äldre syster och jag hålla ordning på hushållet så gott vi kunde, men vi var unga och oerfarna och det gick inte så bra. Flera dagar efter det att mamma hade blivit sjuk letade vi efter något att äta. Medan vi letade i köket ringde det på dörren.

En syster från församlingen stod på verandan med ett mål mat. Hon kände inte till våra behov, men där stod hon med middagen. Hon frågade hur länge mamma hade varit sjuk

och hur vi hade klarat oss själva så länge. Vi försäkrade henne om att vi gjorde så gott vi kunde, men vi var tacksamma för att hon var vänlig och gav oss ett mål mat.

När systemen hade gått ringde hon Hjälpföreningens president och berättade om vår familjs situation. Nästa dag och många dagar därefter kom medlemmar från församlingen hem till oss med mat. Vi var så tacksamma! Det vi inte åt med en gång fryste vi in, och tack vare församlingens vänlighet hade familjen mer än nog att äta under de kommande tre månaderna. Men vänligheten andra visade oss sträckte sig ännu längre.

Julen närmade sig och mamma blev långsamt bättre, men hon var

inte tillbaka till sitt normala jag. Min morbror från Köpenhamn, omkring 6,5 mil bort, kom hem till oss för att hjälpa till med julförberedelserna.

Han var generös och gjorde allt han kunde. Han ordnade med en julgran och lite mat till julhelgens firande. Han hade också med sig några julklappar till min syster och mig. Vi i vår tur hade köpt några enkla julklappar till vår mamma och morbror. Vi visste att vi hade mycket att vara tacksamma för, men som barn var vi ändå lite besvikna över hur julen skulle bli.

På julaftonen ringde det på dörren. Jag tittade ut genom fönstret men kunde inte se någon. Jag tänkte att det måste vara ett busstreck, men min syster sade att jag skulle öppna ändå. På verandan stod en stor korg med mat och annat vi behövde, och några leksaker. Vi var säkra på att korgen hade levererats till fel hus. Vi gick till grannarna för att fråga om korgen skulle ha kommit till dem, men de var inte hemma. Sedan lade vi märke till att alla julklapparna var märkta med våra namn. Det fanns till och med saker till min morbror. Någon hade tänkt på oss.

Den anonyma generositet som visades vår familj det året gjorde det som hade varit en mörk och sorgsen jul till den bästa julen i mitt liv. Vänligheten och kärleken som andra visade oss fortsätter att beröra mig än i dag. ■

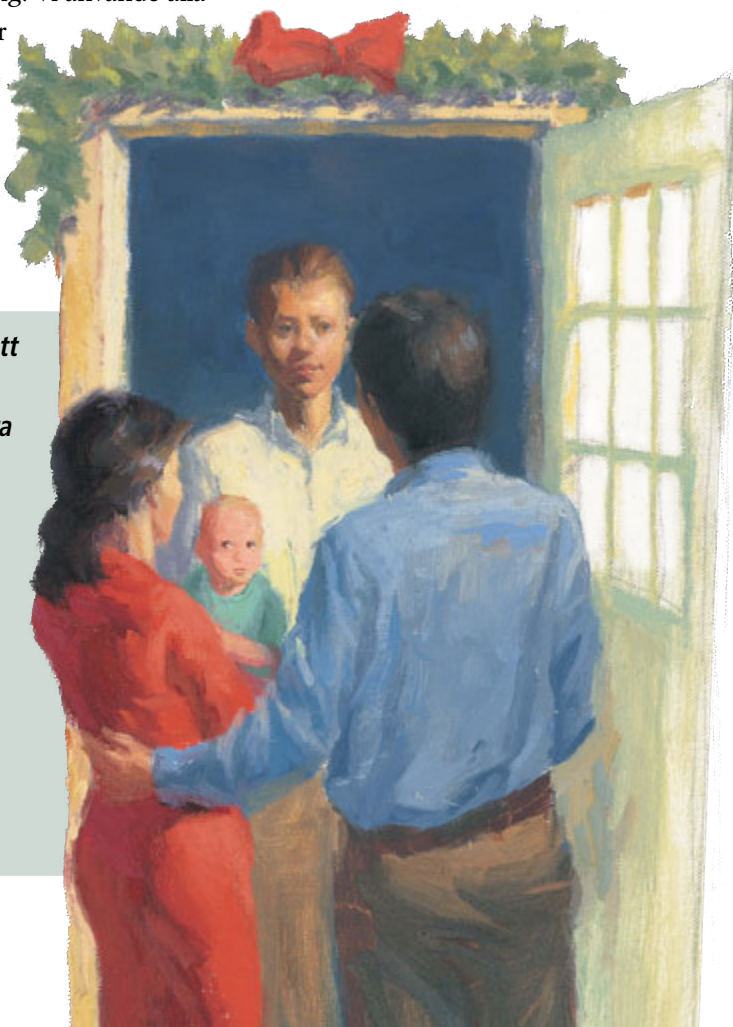
Morten Sønderkov, Danmark

DEM BLIR JULKLAPPEN?

Ar 1982, andra julen efter det att vi hade gift oss, bestämde Cleto och jag att vi skulle starta några familjetraditioner. Eftersom vi var de första medlemmarna i kyrkan i våra familjer hade våra tidigare jular, även om de gett glada minnen, saknat uppriktiga känslor av medlidande och tjänande. Dessutom var vårt första barn, åtta månader gamla Diego, anledning nog för att vi skulle förbättra oss inom det området.

Vi var ganska upptagna med universitetsstudier, hushållssysslor, ämbeten i kyrkan och vår första intensivkurs i föräldraskap, men vi ansträngde oss ändå för att förbereda en speciell julhelg. Vi använde alla hemaftnar under december till att göra dekorationer och lära oss mer om de symboler och färger vi såg

Vi hade gett upp och höll på att göra oss klara för middagen när det ringde på dörren.

överallt. Vi planerade också att laga en enkel middag och funderade ut användbara och billiga julklappar. Vi påbörjade ett skriftstudieprogram och insåg att för att verkligen förändra sättet vi firade Kristi födelse på behövde vi också välja en julklapp åt Frälsaren.

Vi undrade: "Vad ger man till någon som har himmel och jord till sitt förfogande?" Svaret fanns i skrifterna. De förkunnar att allt vi gör "för en av dessa mina minsta" (Matt 25:40) gör vi mot honom. Eftersom julen är en tid för vänskap och kärlek ville vi bjuda hem en medlem i kyrkan för att uppleva den varma och glada andan

vi kände i vårt hem. Vi letade länge efter någon som behövde muntras upp. Vi ville ge vår hjälp till den personen som julklapp till Frälsaren.

Varje gång vi bjöd hem en broder eller syster från församlingen eller staven var de glädjande nog redan engagerade i andra aktiviteter. Men julaftonen kom och vi hade fortfarande inte hittat någon som vi kunde dela vår jul med.

Vi hade gett upp och höll på att göra oss klara för middagen när det ringde på dörren. När jag öppnade blev jag överförtjust över att se en vän där som vi inte hade träffat på ett tag. Avelar hade nyligen gått igenom en svår separation. Han var ledsen och ensam och ville så gärna vara med oss.

Vi tog emot Avelar med kärlek och han sade att han hade hittat den miljö han behövde för att bli tröstad mitt i sina prövningar. Vi berättade hur vi hade förberett oss för att tjäna och hjälpa någon behövande så att han kunde inse att Herren kände honom och älskade honom.

Det var underbart för oss alla att inse att Frälsaren hade sänt oss någon som vi själva inte kunde hitta: vår vän Avelar. Vi insåg hur viktiga våra relationer är till vår himmelske Faders söner och döttrar. Av den anledningen har vi och våra tre barn under efterkommande jular alltid kommit ihåg att syftet med julhelgen är att stärka banden av enighet, kärlek och vänskap. ■

Ana Márcia Agra de Oliveira,
Pernambuco, Brasilien

Äldste Tad R. Callister
i de sjuttios kворum

VAR INTE RÄDD

Av Maria och Josef lär vi oss att vi inte behöver vara rädda. För varje problem finns det en lösning.

Maria och Josef lärde sig tidigt i livet att Gud har en lösning för varje problem. Ängeln sade till Maria: "Frukta inte ... Ty för Gud är ingenting omöjligt" (Luk 1:30, 37).

Ibland ställs unga vuxna inför ett problem som känns lika stort som Mount Everest. De tror att det är för högt och för svårt att bestiga. Eftersom de inte ser någon lösning blir de missmodiga och får kanske en negativa och pessimistisk syn på framtiden. Men liksom Maria och Josef kan du lära dig att hur olösliga livets problem än verkar så har Gud *alltid* en lösning.

När Maria fick reda på sitt gudomliga kall, att bära Guds Son, rusade otvivelaktigt en hel del frågor och bekymmer genom hennes huvud. Hon var trots allt förlovad med Josef. Vad skulle han tänka? Ängeln från himlen sade till henne: "Frukta inte" (Luk 1:30). När Josef fick veta att Maria var gravid såg han ingen annan tillfredsställande lösning än att bryta förlovningen. Men återigen sade

ängeln: "Var inte rädd" (Matt 1:20). Det var samma himmelska uppmaning som tidigare hade givits till Sakarias (se Luk 1:13) och som senare skulle ges till herdarna: "Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje" (Luk 2:10).

Det finns mycket rädsla i världen i dag — för att gifta sig, för att skaffa barn, för att binda sig, för att stå för det rätta, för att stå emot kamrattryck. Det finns också rädslor som rör den ekonomiska situationen och naturkatastrofer. Men Herrens råd till oss i dag liknar det som han gav till Maria och Josef: "Var ... vid gott mod och *frukta inte*, ty jag, Herren, är med er" (L&F 68:6; kursivering tillagd).

Ängelns råd till Maria och Josef att inte "frukta" var mer än en skräddarsydd uppmaning just för deras problem. Det var en universell lösning för alla människor eftersom Maria och Josef skulle ha en unik roll i Frälsarens verksamhet, en verksamhet som skulle göra det möjligt att eliminera

alla rädslor hos *alla* människor i *alla* åldrar.

Tack vare Frälsarens födelse, liv och försoning finns det inga olösliga problem. Det finns naturligtvis tillfälliga tragedier och svårigheter, men de behöver inte vara bestående eller oöverstigliga. Kan du föreställa dig någon som har ett problem som Gud inte kan lösa? Han har alltid en lösning som gör att vi fortsätter framåt i vår eviga utveckling. Detta är både anledningen till och kärnan i försoningen. Det var därför Mormon sade: "Ni skall ha hopp genom Kristi försoning" (se Moroni 7:41).

Det råder ingen tvekan om försoningens förmåga att ge lösningar på våra problem. Skrifterna är mycket tydliga i fråga om detta. De verkliga frågorna är dessa: Tar vi till oss dessa lösningar? Väljer vi världens svar eller Guds svar? Omvänder vi oss eller kommer vi med bortförklaringar? Söker vi Guds nåd för att övervinna våra svårigheter eller försöker vi göra det på egen hand? Erkänner vi Guds kärlek i svåra tider eller föraktar vi honom vid varje bakslag i livet?

Det är med hjälp av försoningen som vi löser livets stora problem. Med hjälp av försoningen sätter Gud oss i förarsätet mot vårt gudomliga mål, förutsatt att vi följer hans vilja. Maria var ett ypperligt exempel på sådan

Ängeln sade till Maria: "Frukta inte ... Ty för Gud är ingenting omöjligt."

lydnad. Hon sade till ängeln: "Må det ske med mig som du har sagt" (Luk 1:38). Hon kom inte med bortförklaringar, hon väntade inte, hon klagade inte. Hon underkastade sig helt enkelt ödmjukt Guds vilja. Josef var stöpt i samma lydiga form. Även om det logiskt sett verkade som om Maria hade varit otrogen "gjorde han som Herrens ängel hade befallt och tog sin hustru till sig" (Matt 1:24).

Maria och Josef lärde sig något mycket viktigt: Om man tror på försoningen och gör Guds vilja behöver man inte vara rädd eftersom det *alltid* finns en lösning på problemen.

Världens kritiker har aldrig lärt sig detta. Visserligen är de ofta skärpta och observanta. De ser hur många och komplicerade problemen är som vi ställs inför, men de ger upp så lätt eftersom de inte ser någon lösning. Det är för att de inte förstår försoningen. De kan se det stora problemet framför sig men visionen finns inte. Det är som om en mur skymmer deras vy av horisonten. Allt de kan se är problemet. Det leder till att de blir skeptiska och cyniska och pessimistiska. Deras perspektiv illustreras i bild 1.

Å andra sidan finns det många som är andligt analytiska utan att vara kritiska. De är också skärpta och observanta. De ser också livets alla komplicerade och svåra problem, men de har en helt annan vision. Det finns ingen mur som skymmer deras vy. De har i stället ett teleskop som inte bara hjälper dem att se problemen utan också bortom dem. Med andra ord så ser de även lösningarna som försoningen erbjuder. Deras perspektiv på livet visas i bild 2.

Följaktligen har sådana människor mycket lite, om något, som de är rädda för. De är positiva och optimistiska och glada i fråga om livet eftersom de är absolut säkra på att det finns ett andligt botemedel mot varje problem. Frälsaren förkunnade: "Var vid gott mod. Jag har övervunnit

BILD 1: Kritiker

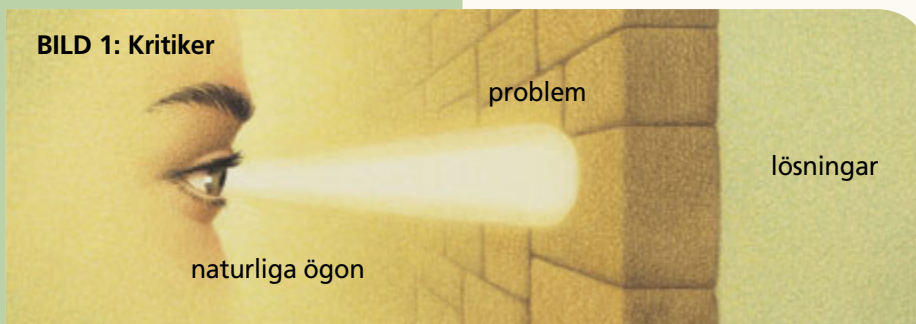
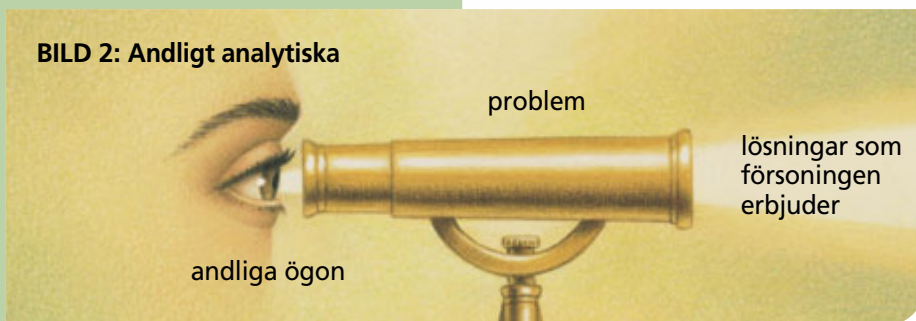

BILD 2: Andligt analytiska

Han är Frälsaren eftersom han verkligen kan frälsa oss från död och synd och svaghet och livets vanliga åkommor.

världen" (Joh 16:33). Alltså finns det ingen plats för negativitet i Kristi kyrka. Negativism och cynism kommer från Satan. Gladlyntet och optimism kommer från Kristus.

Världens alla problem kan delas in i fyra huvudsakliga kategorier. Frälsaren nedsteg under och övervann var och en av dem. Därav hans befallning att vara vid gott mod.

- För det första: **Död**. Skrifterna förkunnar: "Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande" (1 Kor 15:22).
- För det andra: **Synd**. Ängeln sade till Josef att Jesus skulle "frälsa sitt folk från deras synder" (Matt 1:21).
- För det tredje: **Svaghet**. Frälsaren sade till Moroni att hans "nåd [försoningens möjliggörande kraft]

är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem" (Ether 12:27).

- För det fjärde: **Vanliga åkommor i livet som inte orsakas av synd** (till exempel sjukdomar, avvísanden, depressioner, arbetslöshet och så vidare). Jesaja profeterade att Frälsaren skulle "förbinda dem som har ett förkrossat hjärta", "trösta alla sörjande" och låta dem få "huvudprydnad i stället för aska" (Jes 61:1-3; se också Alma 7:9-13).

För varje svårighet världen ansätter oss med har Frälsaren ett botemedel: en överjordisk helande kraft. Inte att undra på att Maria utropade: "Min själ prisar Herren, och min ande gläder sig i Gud, min Frälsare" (Luk 1:46-47). Han är Frälsaren eftersom han verkligen kan frälsa oss från död och synd och svaghet och livets vanliga åkommor.

Vår himmelske Fader ville att Maria och Josef skulle påbörja livets osäkra resa *utan rädsla*, med vetskap om att hans Son fanns där med hela sin frälsande makt. Han vill också att vi ska lära oss detta tidigt i livet: "Frukta inte ... Ty för Gud är ingenting omöjligt" (Luk 1:30, 37). ■

För lite tid?

Hong Ook Son

slutet av december 2008 satt jag i celestiala rummet i templet i Söul i Korea och tänkte på det nya året som låg framför mig. Jag hade gift mig i detta tempel två månader tidigare och på sista tiden hade mina dagar och veckor tyckts vara fullspäckade av mitt arbete, mitt ämbete i kyrkan och bara av att etablera en familjerelation. Jag hade gått på institutkurser regelbundet, men nu funderade jag på att kanske sluta.

Medan jag bad om vägledning inför det nya året fick jag ett bestämt intryck av att jag skulle fortsätta med institutet. Jag kände mig också manad att komma till templet oftare. När jag lämnade templet den dagen kände jag en enorm frid och tacksamhet över den nya inriktningen Herren hade gett mig. Jag kände starkt att jag skulle bli välsignad om jag följde vägledningen jag hade fått.

I januari började jag verka som tempeltjänare i templet i Söul. Det innebar att jag behövde resa i omkring en timme två gånger i veckan för att komma till templet och vara med på mitt skift. Dessutom reste min hustru också lika länge två gånger i veckan, en gång för att verka som tempeltjänare och en gång för att vara med på institutkursen om Mormons bok tillsammans med mig.

Jag trodde inte jag hade tid för institutet. Men Anden manade mig att ta mig tid.

När jag började med mina nya uppgifter blev det snart uppenbart att jag behövde dra ner på flera arbetstimmar i veckan. Eftersom jag är försäljare får jag lön efter hur många kunder jag har. Jag insåg att jag genom att dra ner på arbetstimman också kunde få mycket mindre i lön. Men jag tänkte på intrycket jag hade fått och visste att allt annat skulle ordna sig om jag helhjärtat hängav mig åt att följa Herren.

När jag deltog i institutet och åkte till templet mer regelbundet fick jag många välsignelser. Jag lade märke till några markanta förändringar. Jag kände Anden tydligare och oftare, och mitt vittnesbörd om det återställda evangeliet stärktes.

Min hustru och jag upplevde många fördelar av att verka i templet och gå på vår institutkurs. Och helt oväntat fick jag även timliga välsignelser. På något sätt, trots minskade arbetstimmar, träffade jag fler kunder än någonsin tidigare. Inkomsten minskade inte; i stället fördubblades den nästan.

Jag vet att de här underbara välsignelserna kom från Herren. Jag är tacksam för att han gav mig tilliten att veta att när vi först söker Guds rike och hans rättfärdighet, så tillfaller oss allt annat också.

(Se 3 Nephi 13:33.) ■

”Jag har svårt att motivera mig att läsa skrifterna. Hur kan jag hitta motivationen?”

Det kan vara svårt att studera skrifterna till en början. Det finns så många begrepp att lära sig, och människorna och platserna verkar så främmande. Men om du bara fortsätter att studera skrifterna kommer det att bli en givande upplevelse.

Pröva experimentet som Alma beskriver (se Alma 32:27–34). Han sade att om du ”ger plats” i ditt liv för Guds ord så kommer det att utvidga din själ och upplysa ditt förstånd. Det kommer också att motivera dig att fortsätta läsa skrifterna eftersom, som Alma lovade, Guds ord då börjar bli välbehagligt för dig (se Alma 32:28).

Ett annat sätt att få motivation är att söka efter de många välsignelser som kommer när man studerar skrifterna:

- Regelbundna och uppriktiga skriftstudier inbjuder Anden i ditt liv, besvarar dina frågor, hjälper dig ha rena tankar, motiverar dig att tjäna andra, hjälper dig bli mer innerligt och bygger upp ditt vittnesbörd om Jesus Kristus och återställelsen.
- Skrifterna lär dig hur man stärker tron, hur man känner igen den Helige Anden och hur man omvänder sig. De lär dig varför vi behöver en Frälsare, varför motgångar är nödvändiga, varför jorden skapades och mycket mer. När du får de här välsignelserna behöver du inte tvinga dig själv att läsa — du ser fram emot det.

I skrifterna finns svaren

Genom att läsa 2 Nephi 32:3 kan du genast förstå varför vi behöver läsa och studera skrifterna. Jag vet att skrifterna innehåller svaren på alla våra frågor! Vi bör inse att vi har fått skrifterna för att de ska hjälpa oss utvecklas mot fullkomlighet, vilket är en sådan viktig del av det här livet. Vi har alla några minuter vi kan använda till att läsa skrifterna varje dag.

Sergij C., 21 år, Novosibirsk, Ryssland

Ett starkare vittnesbörd

Jag hade inte läst skrifterna innan min president för Unga kvinnor föreslog att jag skulle arbeta på min personliga tillväxt. Jag uppmanades att läsa skrifterna varje dag i några veckor. När jag hade gjort det slutade jag inte att läsa i dem. Mitt bästa råd är att du arbetar på Personlig tillväxt- eller Plikt mot Gud-programmet. Om du utmanar dig själv att läsa skrifterna mer och mer så märker du en förändring inom dig. Jag säger det här utan tvivel — du kommer att märka att du får ett starkare vittnesbörd.

Paola S., 16 år, Cortés, Honduras

Be om insikt

Även när jag har många projekt och uppgifter i skolan sätter jag dem åt sidan och läser skrifterna först. Jag börjar med en bön för att inbjuda den Helige Anden så att jag kan förstå Guds ord. Och med hjälp av seminarieböckerna har min motivation att läsa skrifterna stärkts och fortsätter att stärkas.

Elieser N., 16 år, Ilocos Norte, Filippinerna

Guds vapenrustning

Nyckeln till att utveckla en vana är att man vill göra det. Gör det till en önskan att läsa varje dag. För anteckningar över hur mycket du läser och försök läsa vid samma tid varje dag. Det hjälper dig att utveckla en regelbundenhet. Att läsa skrifterna är som att sätta på sig Guds vapenrustning. Du skulle inte gå ut i strid

utan din rustning. Gå inte ut i en värld av synd utan Guds vapenrustning. Skydda dig — läs skrifterna.

Andrew G., 18 år, Maine, USA

Någonting för alla

Det hjälper mig att tänka på vad som finns i skrifterna. De innehåller inte bara evangeliet, Kristi lärdomar och buden utan

de är också äventyrsböcker. Särskilt Mormons bok. De är fulla av krig, hjältar, bra människor och skurkar. Skrifterna har något för alla.

Eve W., 15 år, Nevada, USA

Inte bara en bok

Tänk inte på skrifterna som bara en bok du måste läsa i seminariet eller för att det förväntas av dig. Du får möjlighet att läsa Guds ord. Den innehåller äventyr, motgångar, krig. Skrifterna är ett vittnesbörd om Jesus Kristus — att han är vår Frälsare, att han blödde och dog för oss. Profeterna profeterade om hans gudomlighet. Många dog för att de inte ville förneka det som de visste var sant. Deras tro var orubblig. Vi bör alla sträva efter att vara lika trofasta som de var.

Kaleb L., 14 år, Utah, USA

Han vill prata med dig

Vår himmelske Fader har svar på varje fråga du ställer till honom. Det enda du behöver göra är att läsa skrifterna och tillämpa dem i ditt liv. Vetskapen om att din himmelske Fader vill prata med dig och besvara dina böner hjälper dig att söka honom i skrifterna varje dag. När

du följer hans ord förbättras ditt liv och du hittar en tillflykt och lugn och ro. Du blir glad när du hör hans röst.

Elberth R., 18 år, Ixtapaluca, Mexiko

Skapa en läsvana

Det kan vara till stor hjälp att skapa en vana. Börja försiktigt. Läs kanske ett kapitel eller två varje dag. Snart bör du ha skapat en

vana att läsa skrifterna. Jag läser oftast några kapitel varje kväll och sjunger en psalm. Den rutinen upplyfter mig och gör att jag ser fram emot vad nästa dag för med sig. Jag förstår lektionerna i seminariet mycket bättre. Skrifterna är en välsignelse. Dra nytta av dem.

Taylor C., 15 år, Washington, USA

Råd för hela livet

I skrifterna finns berättelser om människor som går igenom svårigheter som liknar våra egna. När du ska börja läsa skrifterna så be en bön och ha tro på att du kommer att få råd som gäller ditt liv.

Skrifterna är ett av sätten som vår himmelske Fader kommunicerar med sina barn på. Skrifterna ger oss styrka att möta alla slags svårigheter, och jag bär vittnesbörd om att när vi tar till oss lärdomarna så kan vi skilja på gott och ont och undvika Satans snaror.

Anderson F., 19 år, São Paulo, Brasilien

MYCKET ANGENÄMARE

"Jag är tacksam för betoningen på att läsa skrifterna. Jag hoppas att detta skall bli något mycket angenämare för

er än en plikt, att det snarare skall leda till att ni kommer att älska Guds ord. Jag lovar er att när ni läser, kommer ert sinne att upplysas och er ande att upplyftas. I början kanske det verkar långtråkigt, men sedan kommer det i stället att bli en underbar upplevelse med tankar och ord om gudomliga ting."

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), "Ljuset inom dig", Nordstjärnan, juli 1995, s. 101.

NÄSTA FRÅGA

"Hur kan jag ha en positiv inställning till framtiden i den här svåra tiden?"

Skicka ditt svar så att vi har det senast den 15 januari 2011, till:

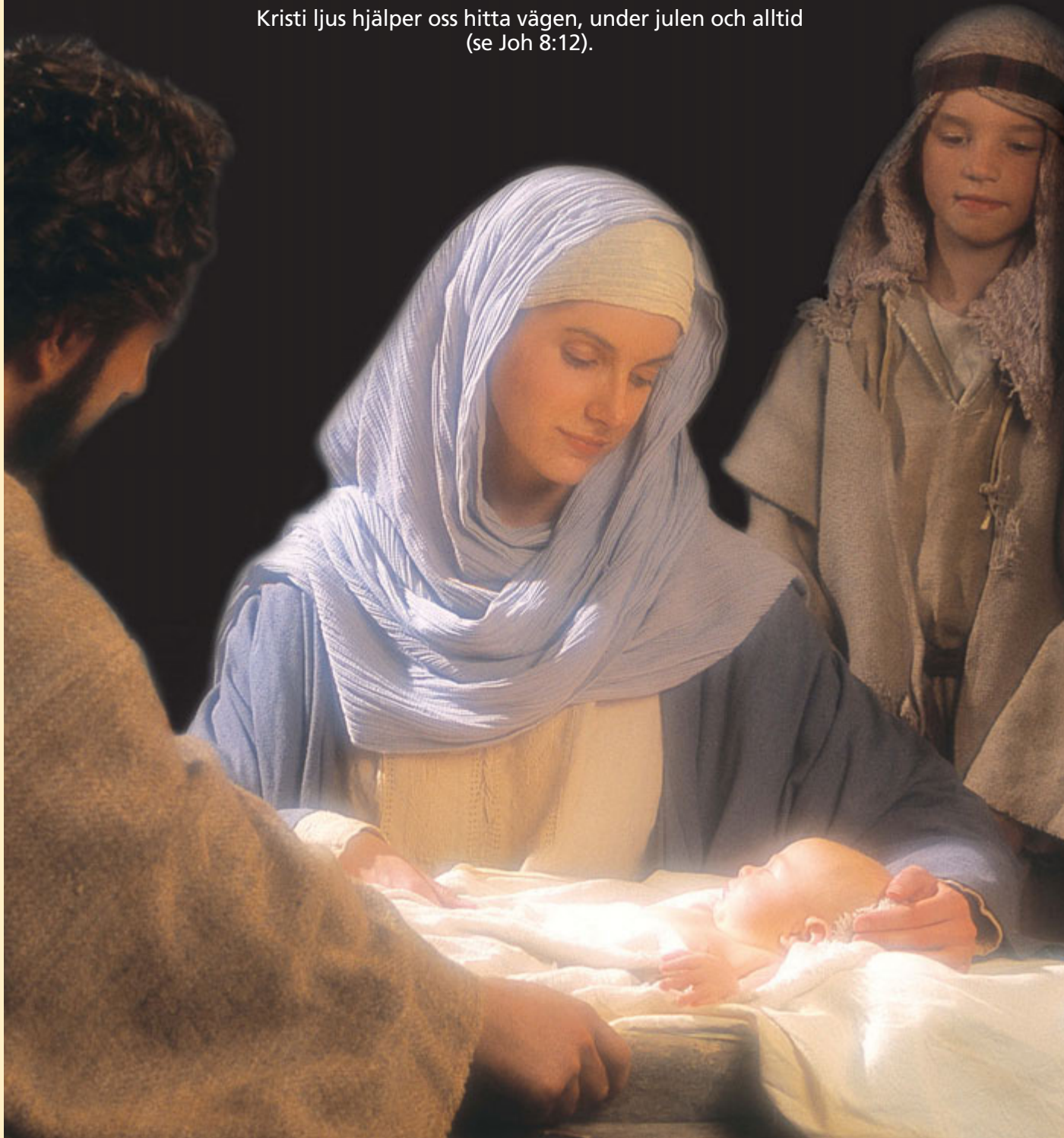
Liahona, Questions & Answers 01/11
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Eller skicka det med e-post till:
liahona@ldschurch.org

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: (1) Fullständigt namn, (2) födelsedatum, (3) församling eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

KÄRLEKENS RENA LJUS

Kristi ljus hjälper oss hitta vägen, under julen och alltid
(se Joh 8:12).

För att bidra till Vår plats, skicka ett e-postmeddelande med din berättelse, ditt fotografi eller kommentarer till liahona@ldschurch.org. Skriv "Our Space" på ämnesraden och ta med föräldrarnas tillstånd (uttryckt i e-postmeddelandet) till att publicera det du skickat till oss. Bidragen kan komma att förkortas eller förtydligas.

NORMER: BÖRDOR ELLER VÄLSIGNELSER?

De som säger att kyrkans normer begränsar oss känner förmodligen några medlemmar i kyrkan som ser normerna som bördor, inte som fördelar i livet. Om du vill att dina vänner ska få veta att dina normer gör dig fri från missbruk så lev ett lyckligt liv och försök visa glädjen du får av att ha en frisk kropp och ett friskt sinne och hjärta. Vi undervisar inte bara med ord utan också genom exempel. Visa dem vilka välsignelser normerna ger genom det sätt du använder din fria vilja till att göra sådant som är bra.

Patience O. (till höger), 19 år, Frankrike

MITT FAVORITSKRIFTSTÄLLE

Mose 1:39

Varje gång jag tänker på den versen påminner jag mig själv om att om jag gör min del i den här världen (vilket är att följa Herrens bud) så belönas jag med de gåvor Herren har lovat mig.

Roland D. (ovan), 17 år, Pangasinan, Filippinerna

JAG HITTADE EN VÄN

Jag har alltid haft ett vittnesbörd om bödens kraft. När jag hade flyttat till Asien fick jag vänta i två månader innan en ny termin började i skolan. Jag tyckte visserligen om att tillbringa tid med min familj, men jag ville ha en god vän med samma tro som jag hade. Så småningom hade jag träffat alla mina grannar. Några av dem var i samma ålder som jag men de följde inte samma normer. När jag började skolan träffade jag många i min ålder och fick några vänner. En gång gick jag ut med några vänner och åt middag. Efter middagen gick några av vännerna men resten ville göra något och bestämde sig för att gå ut och dricka. De inbjöd mig att följa med, men jag tackade nej. Jag kände mig ensamman än någonsin. Jag gick hem den kvällen och bad att jag skulle hitta en god vän. Några veckor senare gick jag ut och åt middag med några vänner igen, men jag gjorde klart för dem att jag inte tänkte dricka tillsammans med dem. Efter middagen gick alla utom en ut för att dricka. Vi började prata och upptäckte att vi hade samma normer — normer som vi följde av eget val. Jag vet att vår himmelske Fader alltid besvarar böner.

Jordan H., 17 år, Texas, USA

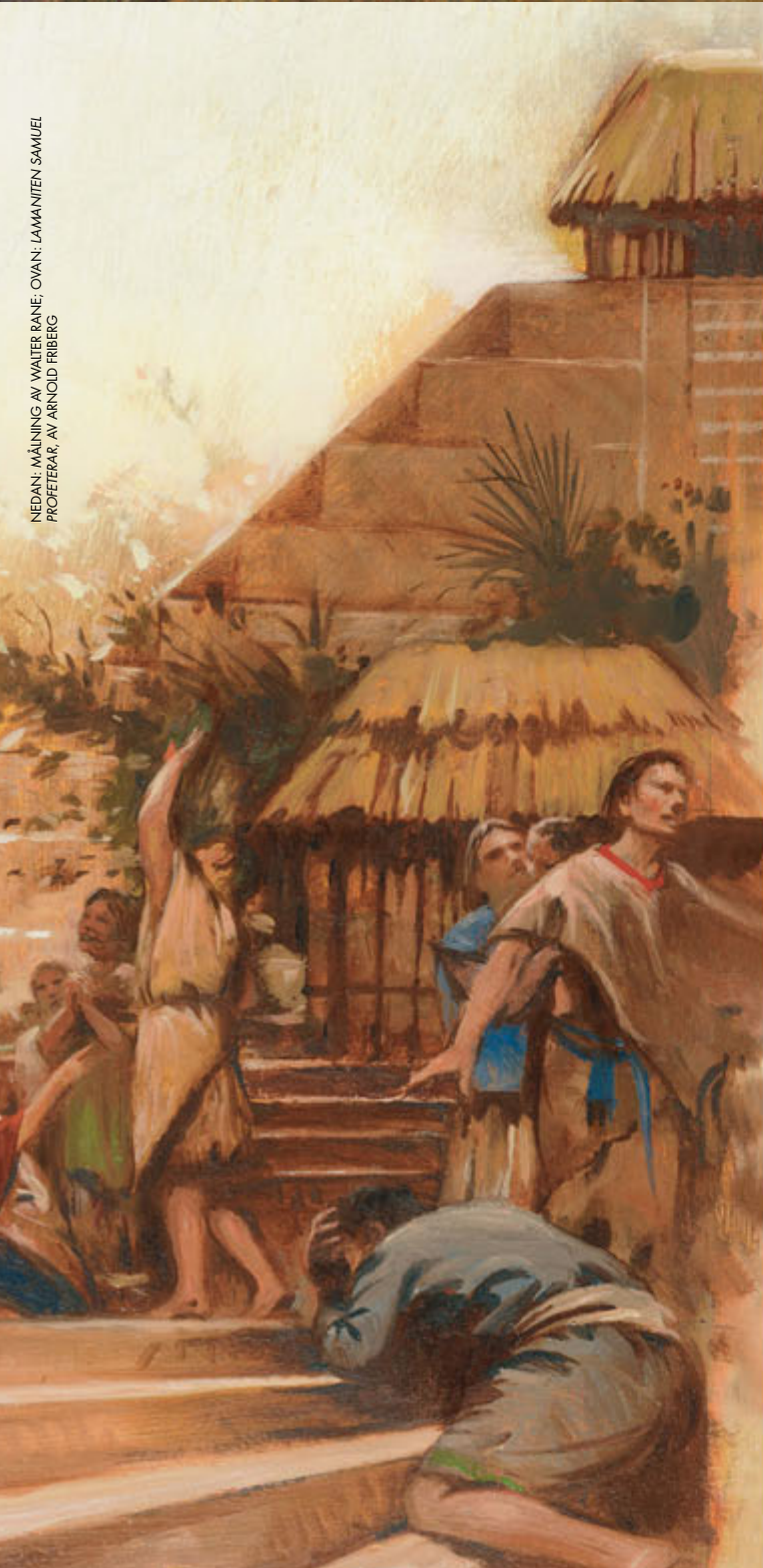

JUL IDEN NYA VÄRLDEN

Wendy Kenney

*På den amerikanska kontinenten räddades
de troende av tecknet på Frälsarens födelse
— en natt utan mörker.*

NEDAN: MÅLNING AV WALTER RANE. ÖVAN: LAMANITEN SAMUEL PROFETERAR, AV ARNOLD FRIBERG

S skulle du lägga märke till om en ny stjärna plötsligt visade sig på himlen en kväll? Kanske inte. Men du skulle säkert märka om en natt aldrig blev mörk — en natt när det var lika ljusst som vid middagstid, även när solen hade gått ner. Det skulle vara svårt att missa, särskilt om du hade varit med när lamaniten Samuel stod på stadsmuren och berättade om de stora tecken och under som skulle äga rum vid Guds Sons födelse. Om du hade hört Samuel tala skulle du säkert ha tittat efter tecknen.

Samuels mission till Zarahemla

Samuel var en lamanit som hade befallts av en ängel att bege sig till landet Zarahemla och uppmana nephiterna att omvända sig. I Mormons bok kan vi läsa att vid det här tiden i den nya världens historia var lamaniterna faktiskt det rättfärdigare folket. Därför fanns det ett behov av en lamanitisk profet. Herren visste naturligtvis att det skulle ta tid för nephiterna att vända om från sitt ondskefulla sätt och ta emot honom som världens Återlösare, så han skickade dit Samuel fem år i förväg för att förbereda folket för hans ankomst.

Förutom att predika omvändelse hade Samuel befallts av en ängel att undervisa folket i Zarahemla om tecknen på Jesu Kristi födelse. Därför förkunnade Samuel att det om fem år skulle visas ett ”tecken på tiden för hans ankomst. Ty se, stora ljus skall visa sig på himlen, så att det natten innan han kommer inte skall bli mörkt, så att det för människor skall se ut som om det vore dag” (Helaman 14:3). Han sade att tecknet skulle inträffa ”natten före [Herrens] födelse” (Helaman 14:4). Förutom att Samuel profeterade om en natt utan mörker sade han att de skulle titta efter ”en ny stjärna ... en sådan som ni aldrig förr har sett” (Helaman 14:5).

De troende hånas

När det hade gått omkring fem år efter Samuels profetior hånades de trofasta av sina fiender som sade: "Tiden är förbi och Samuels ord har inte uppfyllts. Därför har er glädje och er tro på detta varit förgäves" (3 Nephi 1:6). De otroende planerade till och med att mörda de troende om tecknen inte hade visat sig före ett visst datum (se 3 Nephi 1:9).

När slutet på de fem åren närmade sig började de trofasta "bli mycket bedrövade av fruktan för att det som hade uttalats överhuvudtaget inte skulle inträffa" (3 Nephi 1:7). Men de fortsatte att vänta "ståndaktigt på den dag och den natt och den dag som skulle vara som en enda dag, som om det inte fanns någon natt, så att de skulle kunna veta att deras tro inte hade varit förgäves" (3 Nephi 1:8).

Profetian uppfylls

Dagen som hade fastställts då de troende skulle dödas närmade sig. Folkets oro

bekymrade profeten Nephi så mycket att han värdjade till sin himmelske Fader "för sitt folks skull, ja, för dem som stod i fara att förgöras på grund av sin tro ... Och ... han ropade mäktigt till Herren hela den dagen" (3 Nephi 1:11–12). Hans böner hördes och Herren sade till honom: "Lyft upp ditt huvud och var vid gott mod, ty se, tiden är inne och i denna natt skall tecknet ges, och i morgon kommer jag till världen för att visa världen att jag skall uppfylla allt det som jag har låtit säga genom mina heliga profeters mun" (3 Nephi 1:13). Den kvällen "när solen gick ned blev det inte mörkt" (3 Nephi 1:15), precis som Samuel hade förutsagt. Allt Samuel hade profeterat om inträffade, även den nya stjärnan som skulle visa sig.

Inte något skäl till otro

I Bibeln finns det ingen uppteckning om en natt utan mörker vid tiden för Kristi födelse, och den nya stjärnan nämns bara kort när de

VÄRLDENS LJUS

"När han föddes, som en gång förklarade att han var 'den klara morgonstjärnan' (Upp 22:16), visade sig en ny stjärna på himlen. (Se Matt 2:2; 3 Nephi 1:21.) Denna stjärna, som sken så klart över Betlehem, hade satts i sin bana långt före den varslade händelsen, för att dess sken skulle kunna sammanfalla i tid och rum med hans heliga födelse.

Vid hans ankomst, han som kallas 'världens ljus' (Joh 8:12), bannlystes mörkret som ett tecken på hans heliga födelse. (Se 3 Nephi 1:15, 19.)"

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum, "I detta heliga land", *Nordstjärnan*, feb. 1991, s. 13.

wise männen såg och följde den för att komma till Jesusbarnet (se Matt 2:2, 9–10). I Judeen var det bara några få som såg tecknen på Kristi födelse, herdarna till exempel (se Luk 2:8–18). Men på den amerikanska kontinenten såg "allt folket på hela jordens yta från väster till öster, både i landet norrut och i landet söderut" tecknen och visste att "Guds Son snart måste visa sig" (3 Nephi 1:17).

Varför var det så många människor som såg tecknen på Frälsarens födelse i den nya världen? Samuels ord förklarar detta delvis: "Ängeln sade till mig att många skall se större ting än dessa, för att de skall kunna tro att dessa tecken och dessa under skall äga rum över hela detta lands yta, och för att det inte skall finnas något skäl till otro bland människobarnen" (Helaman 14:28; kursivering tillagd).

Äntligen befriade

När solen gick upp på himlen efter natten utan mörker visste folket "på grund av det tecken som hade givits ...

att det var den dag då Herren skulle födas" (3 Nephi 1:19). Tänk dig vilken glädje! De troende hade räddats. De hade skonats från att dödas av sina otroende fiender. De hade skonats andligt sett också, för Guds Son hade kommit till världen för att frälsa människorna från deras synder genom försoningen.

Vi tänker vanligtvis inte på julen som en tid när vi firar vår befrielse, som judarna gör på påsken, då de firar att Israels barn befriades från fångenskapen i Egypten. Men dagen då Frälsaren föddes var verkligen en befrielsedag för de troende i nya världen.

När du firar jul i år, tänk då på händelserna som inträffade på den amerikanska kontinenten, och de som skedde på andra sidan jordklotet där Frälsaren föddes. Hans födelse gav andlig befrielse åt alla människor, men bokstavigt talat gav den befrielse från döden för en grupp ståndaktiga troende i den nya världen. Och hans födelse fortsätter att ge befrielse till alla som tar emot honom som sin Herre och Frälsare. ■

*På juldagen
strax före lunch
knackade det
på dörren. Där
stod en av våra
grannar med
en enorm skål,
täckt av en
handduk.*

DEN BÄSTA JULKLAPPEN

*Vi hade ingen mat den julen.
Vi kunde bara hoppas på ett underverk.*

Ailson Sales

När jag var 12 år bodde min familj på en farm i Brasilien, långt från staden. I december det året plockade min bror och jag nötter hos en annan farmägare när det plötsligt började regna. Det regnade så intensivt att vi inte kunde arbeta på flera dagar.

Det var nästan jul och maten höll på att ta slut för vår familj. Mamma var orolig för att vi inte skulle ha någon julmat så hon bad min äldre bror och mig att be ägaren till farmen om pengarna vi hade tjänat. Det skulle inte bli så mycket, men det skulle räcka till lite mat till familjen vid en tid när andra lagade festmåltider för julhelgen.

Min bror och jag gick många kilometer på en lerig väg för att komma till farmägarens hus. När vi kom fram blev han blev förvånad över att se oss. "Varför kommer ni hit på en sådan regnig dag?" frågade han. Vi berättade om vår situation och han sade: "Jag har inga kontanter jag kan ge er, men jag kan skriva ut en check." Vi tog emot den och sprang snabbt därifrån för att ta oss in till staden och växla checken och sedan köpa den mat vi behövde.

När vi hade kommit till staden hade nästan alla affärer julstängt. Vi var helt utmattade och våra ansträngningar att få checken växlad var förgäves.

När vi kom hem utan mat blev mamma och mina

åtta bröder och systrar mycket besvikna. Allt vi hade var checken, som för tillfället inte hade något värde för oss. Julaftonen kom utan några julklappar och med bara lite mat. Vi åt ris till middag och gick till sängs.

När vi vaknade på juldagsmorgonen hörde vi grannarna fira utanför, men vi stannade kvar inne och hoppades på ett underverk som gjorde att det skulle finnas mat på bordet. Till vår förvåning knackade det på dörren strax före lunch. Där stod en av våra grannar med en enorm skål, täckt av en handduk.

"Jag kom för att ge er det här", sade hon. Mamma tog tacksamt emot skålen och när vi tittade efter vad som fanns i den så var den full av julmat. För oss var det en bankett, ett sant underverk!

Den julmåltiden var den bästa julklapp jag någonsin fått eftersom den mättade oss på en sådan speciell dag. Vår granne kände inte till våra omständigheter men jag vet att vår himmelske Fader gjorde det, och han verkade genom henne för att ge oss mat den julen. Jag vet att när vi inte ser någon annan utväg så åstadkommer Herren i sin oändliga nåd och godhet stora underverk i vårt liv. Och som vår familj lärde sig den julen kan vi tjäna Herren — som vår granne gjorde — genom att åstadkomma underverk i andra människors liv. ■

Som söt mjölk

Om man tar emot och tillämpar Herrens sanna evangelium så ger det sötma till ditt liv, på samma sätt som socker ger sötma åt mjölk.

Yolanda Morales Posadas

Jag växte upp som en allvarlig, ansvarsfull person som följde principerna som mina föräldrar, men sin begränsade kunskap om religion, lärde mig. Men när pappa dog 2005, när jag var 15 år, blev jag någon annan. Kanske var det ett sätt att uttrycka min sorg över att inte ha tagit farväl av honom. Jag kommer alltid att ångra att jag inte gav honom en puss innan han åkte till sjukhuset.

När han hade dött började jag umgås med personer som inte hade några bra värderingar. Jag gjorde sådant jag tyckte var okej och som alla andra gjorde, men nu förstår jag att det inte var behagligt för Herren. Jag hade roligt, enligt det som världen anser vara roligt, men jag var egentligen inte lycklig. Jag kände mig tom och saknade något, men jag visste inte vad. Det började gå dåligt för mig i skolan. Det värsta var att jag inte hade någon aning om hur jag skulle kunna bli lycklig. Jag insåg inte då hur mycket jag gick miste om i gemenskapen med min familj och min mamma, som är den person jag älskar mest.

Sann glädje kommer från Jesu Kristi evangelium.

På kvällarna brukade jag be till Gud. Ingen hade lärt mig att be, men det kändes som om han lyssnade. Jag bad honom hjälpa mig bli lycklig och låta mig veta om pappa hade det bra. Jag var så rädd att han led någonstans. Jag vädjade många kvällar.

Till slut kom svaret. Jag trodde jag skulle få mitt svar i en dröm, men i stället kom det från två äldster. De kom hem till oss i december 2006. Jag förstod inte att de var svaret på mina böner och jag ville inte ens lyssna på en lektion. Mamma lyssnade och bestämde sig för att gå till kyrkan. Hon har fortsatt gå dit ända sedan dess. Hon döptes, och

några veckor senare döptes mina systemsöner och min syster. Jag lade märke till en stor förändring hos mamma efter hennes dop. Hon verkade mycket yngre och gladare. Hennes glädje och frid fyllde hela huset. Med en gång när någon kom in kunde han eller hon känna att något var annorlunda.

Jag insåg vad som hade hänt och bestämde mig för att gå till kyrkan. Det var en märklig upplevelse. Ingen hade varit så vänlig mot mig tidigare. Systrarna var vänliga och behandlade mig så väl att jag kände mig hemma i kyrkan. Så småningom blev jag övertygad om att kyrkan var sann, och jag bestämde mig för att lyssna på äldsternas lektioner.

Jag döptes den 3 februari 2007 i Uribe församling i Veracruz stav i Mexiko, av två underbara äldster. Jag ska alltid minnas dem, och jag anser att de är våra änglar. Min dopdag är en dag jag aldrig kommer att glömma. Jag blev ren från all synd. Mina misstag hade suddats bort tack vare Jesu Kristi försoning. Min

depression avtog och jag kände inte längre någon tomhet. Den hade ersatts av en enorm glädje i själen.

Det sanna evangeliet hade gett min familj och mig så mycket glädje. Jag har fått eviga vänner. Jag fortsätter kämpa mot världen, men nu har jag det sanna evangeliet och Anden som ger mig glädje och frid varje dag. Nu vet jag svaret på frågan jag ställde till Herren så länge. Om pappa har tagit emot förrättningarna vi utförde för honom i templet så vet jag att han är glad och tillfreds. Jag tror att han har tagit emot evangeliet och väntar på oss.

Ibland ser jag tillbaka och inser hur mycket jag har välsignats. Jag ser att det finns en större glädje än den som världen med dess nöjen och förströelser erbjuder. Sann glädje kommer från Jesu Kristi evangelium. Allt som evangeliet undervisar om är för vårt bästa.

Jag fick en gång ett e-postmeddelande där en mamma förklarar för sin lille son att Gud är som sockret som man

gör mjölken söt av. Man kan inte se det, men det gör allting sött. På samma sätt kan man inte se Herrens sanna evangelium, men om man tar emot det och tillämpar det så ger det sötma

till livet, på samma sätt som socker ger sötma åt mjölk ■

DETALJ FRÅN KRISTUS I EMMAUS, AV CARL HEINRICH BLOCH, ANVÄND MED TILLSTÅND AV NATIONALHISTORISKA MUSEET I FREDERIKSBORGS SLOTT I HILLERØD, DANMARK; FOTOGRAFI AV MJÖLK, ROBERT CASEY

Öppet hus

”Alla de som uppriktigt trodde på Kristus tog med glädje på sig Kristi namn, eller benämningen kristna” (Alma 46:15).

Alison lyssnade ivrigt när biskopen annonserade att församlingen skulle ha ett öppet hus före julen det här året. ”Vi vill att det ska vara en speciell kväll”, sade han. ”Det är ett bra tillfälle att inbjuda vänner och grannar.”

Alison älskade julen. Hon tyckte om att handla julklappar till sin familj och sina vänner och att sjunga julsånger. Och hon tyckte mycket om att läsa berättelsen om Jesu födelse och att tänka på honom som en liten baby.

Det som biskopen sade sedan fångade hennes uppmärksamhet. ”På grund av vårt öppet hus har vi ingen traditionell julfest i år.”

Alison rynkade pannan. ”Ingen fest?” viskade hon till sin mamma. Församlingens julfest var en av hennes favorithändelser under hela julhelgen.

Mamma satte pekfingret mot läpparna.

”Några av våra vänner och grannar förstår inte att vi är kristna”, fortsatte biskopen. ”Vi vill att de ska få veta att vi tror på Jesus Kristus.”

Alison funderade på det. Hon kom ihåg när hennes bästa vän Erica hade sagt att mormoner inte är kristna. Hon förstod inte vad Erica menade så hon frågade sina föräldrar om det.

”Många människor fokuserar på namnet ’mormon’ eller ’sista dagars helig’”, förklarade mamma. ”De glömmer att vår kyrka har fått sitt namn efter Jesus Kristus.”

Nästa dag i skolan upprepade Alison första trosartikeln för Erica: ”Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.”

Men Erica ryckte bara på axlarna. ”Varför kallas ni inte för kristna då i stället för mormoner?” frågade hon.

Alison vände tillbaka sin uppmärksamhet till biskopen.

”Vårt öppet hus kommer att inrikta sig på Jesus Kristus”, sade han. ”Vi ber alla familjer ta med sig julkrubbor och vi ska ha en levande krubba.”

När tiden började närma sig för öppet hus-kvällen blev Alison allt ivrigare. Mamma och pappa inbjöd

en äldre granne att komma till vårt öppet hus. Alison bjöd dit Erica.

När öppet hus-kvällen var inne hjälpte Alison mamma att slå in familjens båda julkrubbor i tidningspapper. Sedan körde mamma och pappa henne för att hämta Erica.

När de kom fram till kyrkan tittade Alison och Erica på julkrubbor från Japan, Österrike, Filippinerna och många andra länder.

Flickorna gick ut och där hade de unga männen och unga kvinnorna bildat en levande julkrubba. Det fanns riktiga kor, får och till och med en get. ”Allt utom en kamel”, sade Alison.

Biskopen bad alla att samlas i kapellet. Alison och Erica satt tillsammans med primärbarnen. Barnen sjöng ”Picture a Christmas”¹ och

”Som medlem av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är du kristen.”

Äldste Gary J. Coleman i de sjuttios kvorum, ”Mamma, är vi kristna?” *Liahona*, maj 2007, s. 94.

"Barnet i Betlehem",² och församlingsskören sjöng delar av *Messias*.

"Det var jättefint", sade Erica på vägen hem. "Jag önskar att mina föräldrar kunde ha kommit."

"Kanske nästa år", sade Alison och log. Hon tänkte på deras öppet hus och insåg att hon faktiskt inte hade missat någon julfest. ■

SLUTNOTER

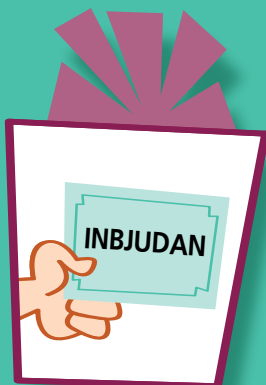
1. "Picture a Christmas", *Children's Songbook*, s. 50.
2. "Barnet i Betlehem", *Barnens sångbok*, s. 32–33.

EN JULKLAPP TILL JESUS

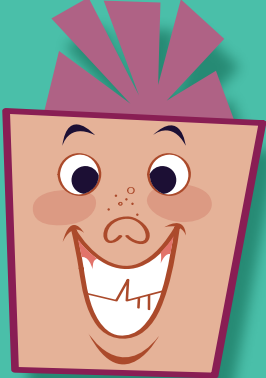
ETT HEJ FÖR ATT
INKLUDERA

EN INBJUDAN
ATT KOMMA

EN HAND SOM
HJÄLPER

ETT LEENDE SOM
UPPMUNTRAR

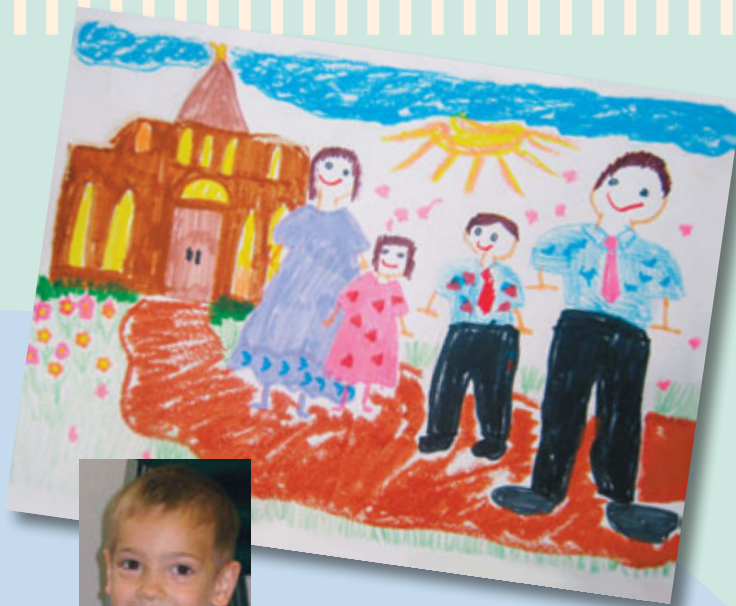
De vise männen hade med sig dyrbara gåvor till Jesus. De gav honom guld, en dyrbar parfym i form av rökelse och en salva som hette myrra. Vad kan du ge honom när vi firar hans födelse den här månaden?

ETT VITNESBÖRD
ATT DELA MED SIG
AV

Amanda P., 9 år, Brasilien

Mark K., 4 år, Ryssland

MIN FAMILJ

I min familj är det mamma och pappa och jag, och en lillebror och en lillasyster. Jag älskar dem väldigt mycket. Det roligaste jag vet är när pappa tar oss med ut på något kul. Varje morgon steker pappa pannkakor åt mig och kör mig till skolan. Jag steker också ägg till mamma. Jag är tacksam för att pappa har lärt mig hur man lagar mat. Jag hoppas att min familj kan vara tillsammans för evigt. Jag vill studera skrifterna, be varje dag och hålla buden så att jag kan nå det målet.

Yuan-wei, 7 år, Taiwan

EN LIVBÅT FÖR MAMMA

Jag är äldst av fyra barn. Jag tycker om att hjälpa mamma med de mindre barnen som är 4 och 2 år och ett som är elva månader. Jag sjunger primärsånger för dem. Den jag tycker bäst om är "Jag är Guds lilla barn".

Mamma säger att jag är hennes "livbåt". Jag blir jätteglad när hon säger så för hon gör

allting för mina syskon och mig. Jag känner mig närmare Anden när jag vet att jag kan hjälpa till.

Hemmafarna hemma hos oss är jättebra. De hjälper oss att känna oss närmare vår himmelske Fader.

Victoria M., 10 år, Spanien

Jag vet att min Återlösare lever

Sandra Tanner och
Cristina Franco

När du läser skrifterna blir du som några av människorna Lehi såg i sin syn om livets träd (se 1 Nephi 8). Lehi såg människor som höll fast i ledstången av järn och inte släppte taget. Människorna hade ett vittnesbörd om Jesus Kristus, och ledstången hjälpte dem komma till honom. Ledstången av järn är Guds ord — skrifterna och profeternas ord. De människor som höll fast i ledstången av järn lärde sig att Jesus Kristus lever. Han är vår Frälsare och Återlösare. Han kom till jorden som profeterna sade att han skulle göra, och han kommer att återvända till jorden igen.

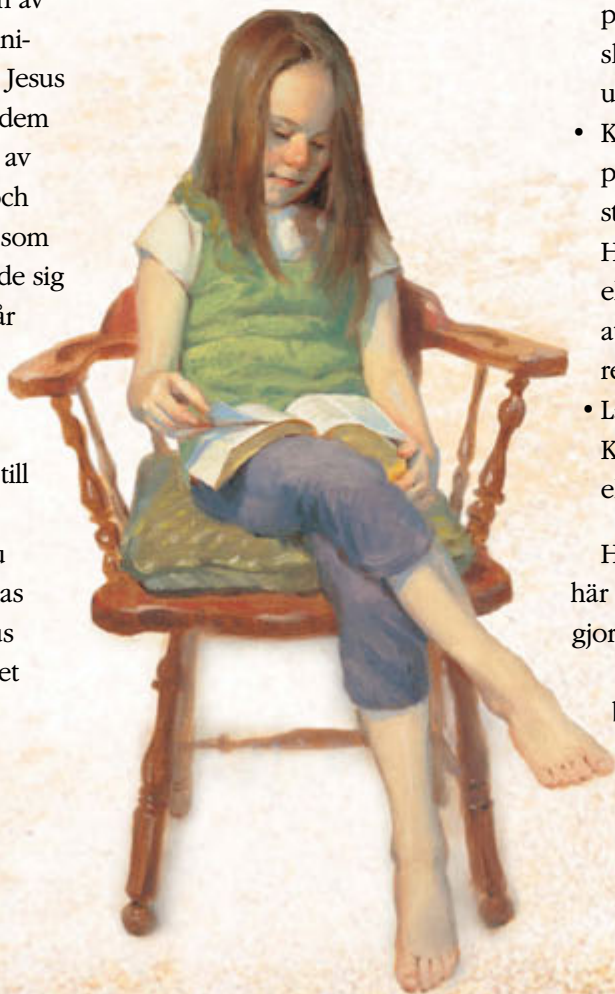
När du fortsätter göra det du har lärt dig det här året välsignas du med att veta att Jesus Kristus lever. Du kommer att ha ett eget vittnesbörd.

Skriftdagbok för december 2010

Läs Läran och förbunden 76:22.

Be till din himmelske Fader om att få veta att Jesus Kristus lever.

Lär dig Läran och förbunden 76:22 utantill.

Välj en av följande aktiviteter eller hitta på en egen:

- Hjälp någon annan att lära sig Läran och förbunden 76:22 utantill.
- Be dina föräldrar eller en primärlärare att visa dig ett skriftställe de tycker om som undervisar om Jesus.
- Klipp ut julgransdekorationerna på sidan 63 och slå upp skriftstället som står på var och en. Häng dekorationerna i julgranen eller någon annanstans hemma så att de kan påminna dig om Frälsaren när du ser dem.
- Lär dig en ny sång om Jesus Kristus. Det kan vara en julsång eller julpsalm.

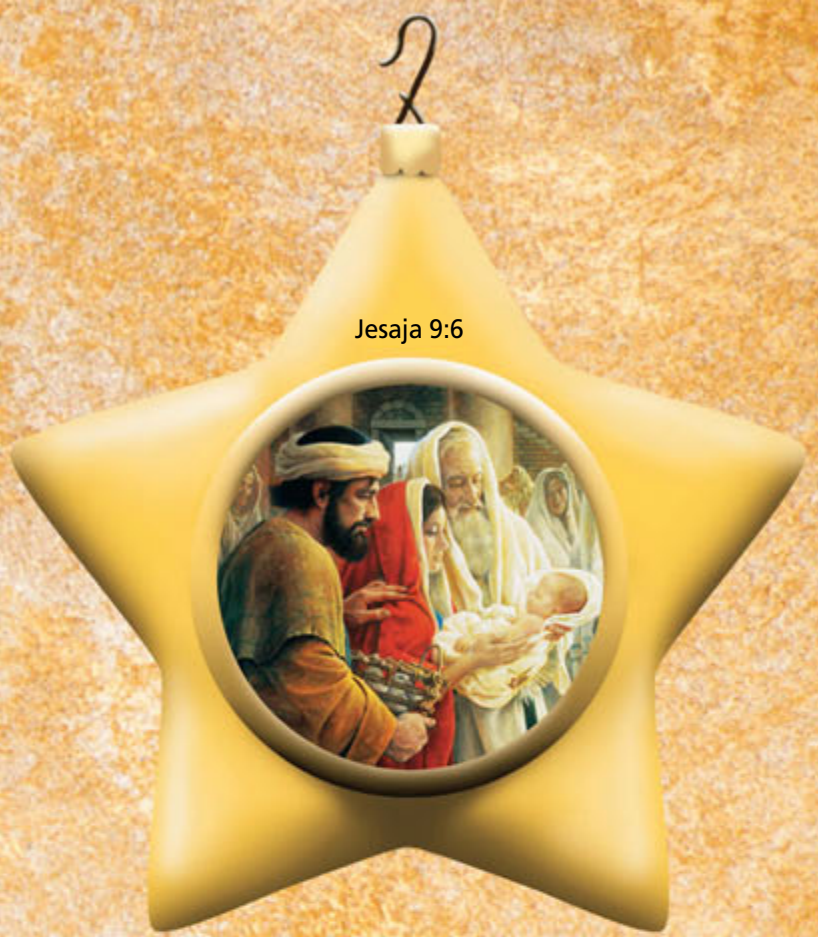
Hur får du hjälp att förstå det här skriftstället genom det du har gjort?

Skriv i din dagbok eller rita en bild om vad du har gjort. ■

Matteus 19:14

Jesaja 9:6

Job 19:25

L&F 76:22

STRÅN TILL KRUBBAN

Jacob F. Frandsen

Baserad på en sann berättelse

"Allt som inbjuder och lockar till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom [är] inspirerat av Gud" (Moroni 7:13).

Michael tittade på den lilla mjuka sängen med strå.

"Jag är glad att Jesusbarnet kommer att få en mjuk, varm säng på julafton", tänkte han.

Under den senaste veckan hade han noga stuckit in små strån i den lilla krubban, ett åt gången. Michael tänkte att det nog skulle bli den bästa julen han någonsin haft eftersom han nu var gammal nog att förstå vad julen handlade om.

För en vecka sedan hade mamma hållit en hemaftonslektion om julens sanna innebörd. Hon sade att Jesus Kristus var den största gåva som vår himmelske Fader hade gett

världen. Sedan gav hon varje barn i familjen en liten tom krubba och en liten figur som föreställde Jesusbarnet.

"Under nästa vecka har ni chansen att ge en julklapp till vår himmelske Fader", sade mamma.

"Hur kan vi göra det?" frågade Michael.

"Er julklapp till vår himmelske Fader är att tjäna andra", sade hon. "Varje gång ni gör en god gärning eller hjälper någon annan så får ni lägga ett strå i krubban. Ju mer vänlighet ni visar andra, desto mjukare blir krubban på julaftonen."

"Jag hoppas jag kan få fler strån i min krubba än någon

annan!" tänkte Michael.

Dagen därpå började Michael arbeta på att samla strån.

"Mamma, kan jag hjälpa dig att sopa golvet?" frågade Michael när han såg att hon städade i köket.

"Jag hjälper dig att hitta nallen", sade han till sin lillebror när han grät över sin leksak

Glädje ... kommer av osjälviskhet och tjänande."

President Spencer W. Kimball (1895–1985), "Ett rikare liv", *Nordstjärnan*, juni 1979, s. 4.

som hade kommit bort.

"Jag vill också skotta snö", sade han när pappa gick ut för att skotta uppfarten.

Inom några dagar såg Michaels lilla krubba mycket annorlunda ut. Den var full av strån! Men Michael märkte en förändring hos sig själv också. Han började tycka om att göra

saker för andra eftersom han visste att det var det som vår himmelske Fader ville att han skulle göra. Ibland glömde han till och med att lägga dit strån i krubban när han hade hjälpt någon.

Michael insåg att det kändes bra inuti när han hjälpte andra. På julaftonen när Michael stod

bredvid den vackert upplysta julgranen lade han försiktigt ner det lilla Jesusbarnet i krubban som nu var full av strån.

Michael visste att han hade gjort sitt bästa för att visa sin kärlek till sin himmelske Fader och Jesus. Det här var den bästa julen någonsin. ■

Jesus har fötts

Diane L. Mangum

Mörkret föll sakta över de gröna kullarna nära Betlehem. Det var vår, årstiden då många lamm föds. De upptagna herdarna såg till lammen ett efter ett innan de slog sig till ro för natten.

I Betlehem var det också mycket som hände. Många hade färdats till byn eftersom den romerske kejsaren hade befallt att alla människor måste komma till sina förfäders stad och skattskrivs. Två av de tillresande — Josef och hans hustru Maria — behövde hitta någonstans att sova för natten.

Slutligen fick Josef och Maria övernatta i ett stall där det fanns djur. I det enkla stallet föddes Marias barn. Barnet var Guds Son, världens Frälsare.

Maria lindade barnet och gjorde en liten bädd åt honom

i det mjuka, rena höet i **krubban**. Josef visste att barnet var vår himmelske Faders Son. Han gav barnet namnet Jesus, precis som ängeln hade sagt till honom tidigare.

Änglarna i himlen jublade! Profeternas löften hade uppfyllts. Jehova, som nu hette Jesus, hade fötts till jorden. En ny **stjärna** lyste på himlen för att tillkännage den goda nyheten.

På en sluttning visade sig en ängel för herdarna och det strålade av ljus runtomkring dem. Herdarna hade aldrig sett något liknande och blev mycket rädda.

”Var inte förskräckta!” sade ängeln. ”Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i **Davids stad**, och han är Messias,

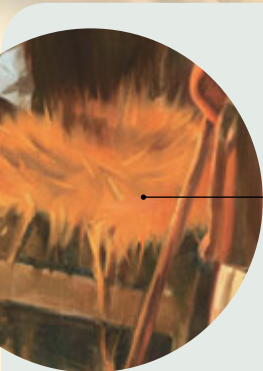
Davids stad: David, den unge mannen som stred mot Goliat och senare blev kung, föddes i Betlehem. Davids stad är ett annat namn för Betlehem.

FRÅN VÄNSTER: DETALJER FRÅN KRISTUS OCH DEN RIKTIGE UNGE MÄNNEN, AV HEINRICH HOFMANN; MED TILLSTÄND AV C. HARRISON CONROY CO.; FOTOGRAF AV BETLEHEM, SCOT PROCTOR; KARTA MOUNTAIN HIGH MAPS © 1993 DIGITAL WISDOM; ILLUSTRATIONER SARA LAWICOR; MÅLNING AV DE VISE MÄNNEN, AV PAUL MANN © 1999 IRI

Stjärna: De vise männen från Östern, långt från Betlehem, såg en ny stjärna. De visste att det betydde att Frälsaren hade fötts. De reste för att besöka den lille Jesus som skulle bli judarnas kung. De hade med sig dyrbara gåvor till honom. Det var guld, rökelse och myrra.

Krubbba: En låda eller ett tråg gjort av trä eller sten som man lägger mat i åt djur.

Herren. Och detta är tecknet: Ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubbba.”

Plötsligt fanns det änglar där som sade till herdarna: ”Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag.”

När änglarna hade försvunnit skyndade sig de förbluffade herdarna till Betlehem där de hittade Jesusbarnet i krubban. När herdarna återvände till sina får prisade de Gud och berättade för andra vad de hade sett. ■

Från Matteus 1:20–25; 2:1–11 och Lukas 2:1–20.

En speciell gäst

”Joseph Smith ... har med undantag endast av Jesus gjort mer för människornas frälsning i den här världen än någon annan människa som någonsin levt i den” (L&F 135:3).

Lorraine Richardson

Baserad på en sann berättelse

Vi ska ha en speciell gäst på vår hemafton i kväll”, sade pappa under frukosten.

Daniel tittade överraskat upp. ”Vem är det som kommer?” frågade han.

”Någon som du vet mycket om”, sade mamma. ”En person som du blir glad över att träffa!”

Hela dagen undrade Daniel vem det var som skulle komma på hemaftonen. Det var bara några dagar kvar till jul. Kanske hade den speciella gästen något att göra med julen.

Äntligen samlades familjen för att ha hemafton. Pappa sade: ”Ikväll ska Joseph Smith vara vår speciella gäst. Hans födelsedag är den 23 december. Vi ska som familj dramatisera berättelsen om Joseph Smiths första syn.”

Alla tog fram småsaker och kostymer som de skulle använda för sin roll.

Daniel övade på sin roll med pappa medan de andra övade med mamma. De var snart redo.

Lille Matthew var glad över att få spela Joseph Smith.

Daniel och Elizabeth spelade Josephs föräldrar. Mamma och pappa låtsades vara

predikanter från olika kyrkor.

”Gå med i vår kyrka och bli frälst!”

”Nej, kom till oss! Det är vi som har rätt!”

”Så här står det i Bibeln!”

”Men det är inte vad det betyder!”

”Hur tror ni att Joseph Smith kände sig?” frågade pappa. ”Tror ni att han kanske undrade varför predikanterna alla sade olika saker och vem som hade rätt?”

Daniel, Matthew och Elizabeth höll alla med om att Joseph måste ha undrat över allt det där.

Sedan tände pappa ett stearinljus.

Daniel kände det som om han var hos Joseph Smith när pappa läste Jakobs brev 1:5 vid stearinljuset: ”Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud.” Sedan läste pappa berättelsen om den första synen.

Liksom Joseph Smith, knäböjde Matthew som om han bad. Plötsligt lyste en ficklampa på honom och Daniel återgav vördnadsfullt raderna som pappa hade hjälpt honom lära sig utantill: ”Denne är min älskade Son. Hör honom!” (Joseph Smith — Historien 1:17).

Pappa berättade hur vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith och sade att han inte skulle bli medlem i någon av kyrkorna som då fanns på jorden.

”Herren valde Joseph Smith till att vara hans profet som skulle återställa Jesu Kristi sanna kyrka till jorden”, sade pappa. ”Joseph utförde trofast det uppdraget.”

Några dagar senare kom Daniels granne Andy över för att leka. Daniel tänkte fortfarande på hemaftonen med Joseph Smith.

Vi kommer till tro på Jesus Kristus genom profeten Joseph Smiths vittnesbörd.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Den första synens dyrbara frukter”, *Liahona*, feb. 2009, s. 5.

Han vände sig mot Andy och sade: ”Jag känner till en profet som levde för länge sedan — Joseph Smith. Vet du vem han är?” ■

DEN FÖRSTA JULKLAPPEN

Chad E. Phares

Kyrkans tidningar

”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son”
(Joh 3:16).

Baserad på en sann berättelse

2. Några dagar senare gick Truman in i vardagsrummet och såg att det fanns en liten ask under trädet. Den var inslagen i rött papper och ombunden med en grön rosett.

3. Truman var förvirrad.

4. Allt eftersom dagarna gick blev det fler julklappar under granen, men Truman undrade ändå över den första röda julklappen med den gröna rosetten. Var kom den ifrån?

TIPS TILL FÖRÄLDRAR

Du kan använda en ask och lägga saker i den som hjälper er och era barn att komma ihåg Jesu Kristi födelse. Du kan använda sådant som dikter, bilder, pappersstjärnor, ett leksakslamm, en juldekoration i form av en ängel eller andra saker som du tror kan hjälpa dina barn att komma ihåg Herrens födelse. Slå in presenten. Öppna den på julaftonen.

5. På julaftonsmorgonen sprang Truman upp för att väcka sina bröder och föräldrar.

7. Truman tog bort locket och såg flera små saker i asken. Han tog ut dem en och en — en bild av Jesus Kristus, en dikt om Jesu födelse och en stjärna. Truman visade alla bilden och pappa läste dikten.

Jag lade asken under granen så att vi skulle komma ihåg den verkliga anledningen till att vi firar jul.

6. När Truman kom fram till granen var han jättenyfiken på julklapparna under den.

Truman tyckte det var spännande att äntligen få se vad som fanns inuti.

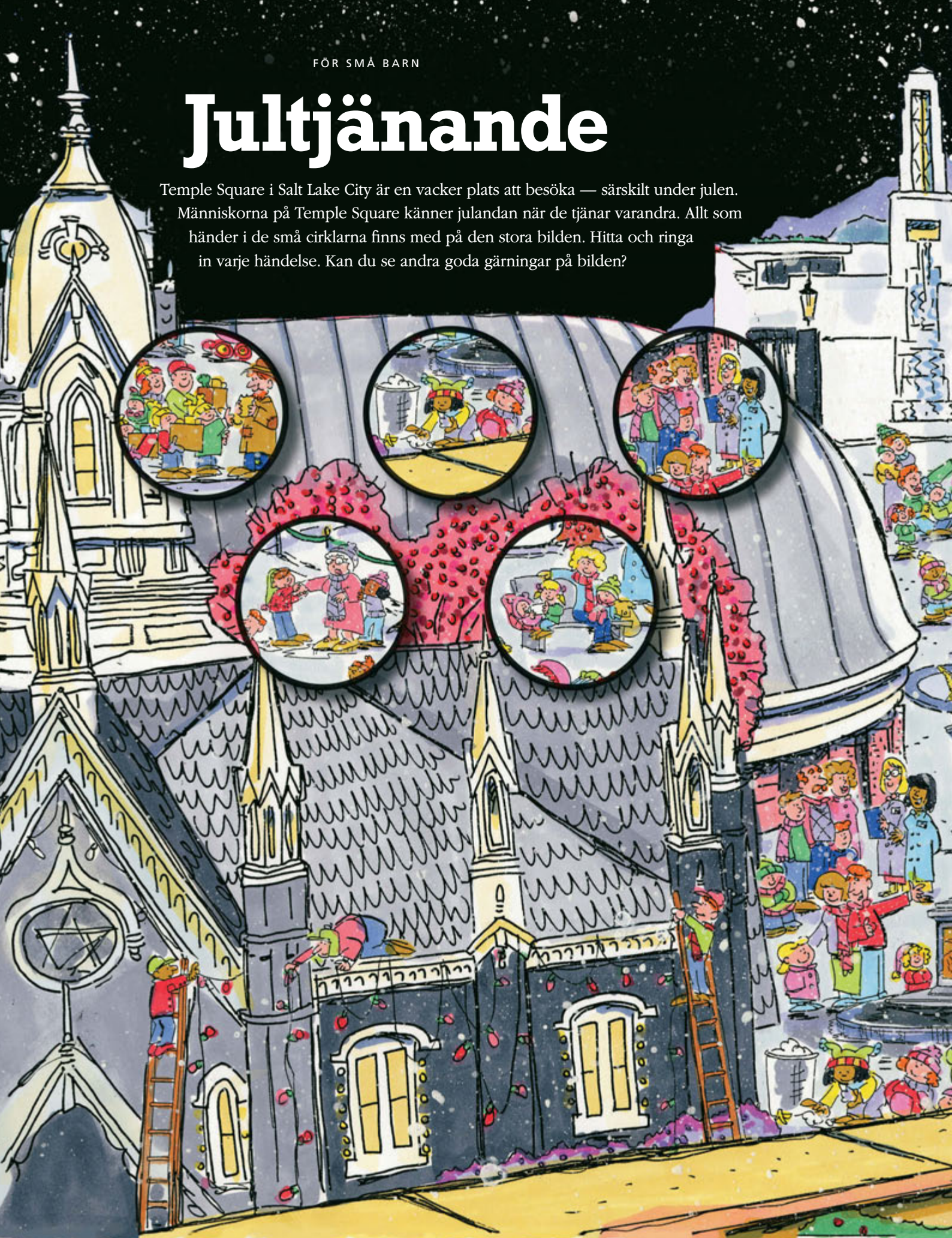
8. Truman var glad att han kom ihåg Jesus.

FÖR SMÅ BARN

Jultjänande

Temple Square i Salt Lake City är en vacker plats att besöka — särskilt under julen. Människorna på Temple Square känner julandan när de tjänar varandra. Allt som händer i de små cirklarna finns med på den stora bilden. Hitta och ringa in varje händelse. Kan du se andra goda gärningar på bilden?

Kyrkans medlemmar sprider evangeliet via nätet

Breanna Olaveson

Kyrkans tidningar

Missionärer runt om i världen har råkat ut för ett problem på senare år: efter bara ett eller två besök avbryts kontakten av en undersökare som tidigare var mycket intresserad. Forskare har funnit att större delen av de här undersökarna har en sak gemensamt: de förlorar intresset efter att ha funnit negativ, felaktig information om kyrkan på Internet.

För sex år sedan var 80 procent av sökmotorresultaten för "Mormon" på engelska negativa eller felaktiga. Idag har situationen förbättrats. I

Medlemmar får en allt viktigare roll på nätet i samband med att fler och fler undersöker kyrkan via webben.

vissa länder är nu sökresultaten för "Mormon" på Internet upp till 80 procent positiva.

Varför denna betydelsefulla förändring? Förutom kyrkans officiella webbsidor sprider icke officiella webbsidor positiv information om kyrkan på webben. Enskilda individer använder bloggar för att sprida sina värderingar och evangeliets budskap dyker upp på sociala nätverksplatser.

Kort sagt, medlemmarnas användning av Internet bidrar också till att föra människor *till* heltidsmissionärerna.

Många medlemmar har inspirerats av rådet från äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum: "Nu vill jag be er att delta i samtalen genom att sprida evangeliet på Internet och med enkla och tydliga ord förklara budskapet om återställelsen."¹

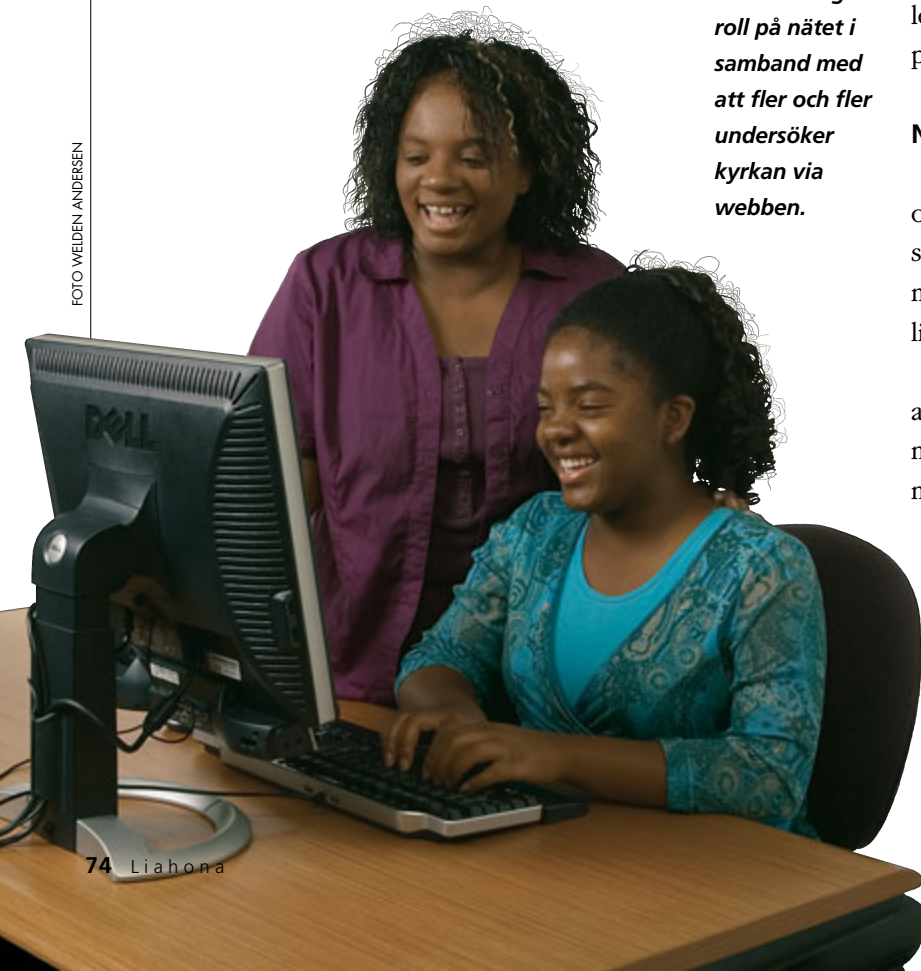
Här ges några exempel på hur kyrkans medlemmar använder Internet för att sprida evangeliet på ett enkelt, men ändå meningsfullt sätt.

Nya Mormon.org

Mormon.org, en officiell webbsida för kyrkan och ett väletablerat missionärsredskap, har om-designats för att knyta samman användare direkt med kyrkans medlemmar som använder personliga profiler.

Det nya Mormon.org kommer att börja användas på ett flertal språk i mitten av 2011, med början på spanska och portugisiska. Det möjliggör för medlemmar att skapa profiler utifrån sin tro och livsstil. Besökare kan se dessa profilsidor och lära sig mer om kyrkan direkt från dess medlemmar.

"Vi vill att besökare ska lära känna kyrkans medlemmar och utbyta åsikter med dem", sade Ron Wilson, chef för Internet och marknadsföring på kyrkans missionärsavdelning.

(Se medföljande berättelse för mer information om de här profilerna och annat som är utmärkande för nya Mormon.org.)

“More Good Foundation”

More Good Foundation (“Mera gott-stiftelsen”) är en ideell organisation som bildats av kyrkans medlemmar för att skapa en god bild av kyrkan på Internet. Även om stiftelsen inte styrs eller sponsras av kyrkan har den spelat en viktig roll när det gäller att förbättra kyrkans närvaro på nätet.

Grundarna till More Good Foundation inledde med att studera sökmotorer och hur de valde resultat. De lärde sig att Google, en populär sökmotor på Internet, bara tillåter att en sida upptar två utrymmen på en resultatsida. Det innebär att även om det finns hundratals relevanta sidor på LDS.org finns det endast två som visar sig som sökresultat. Detta lämnade fältet fritt för många negativa sidor och det verkade som om människor sökte sig till sajter som inte var knutna till kyrkan som institution.

”De litar hellre på sina jämlikars åsikter än på organisationer”, sade Jonathan Johnson, president för More Good Foundation. ”Om vi förstår den här principen förstår vi varför våra ledare säger att vi som medlemmar kan bli mer effektiva. Vi undviker de murar som uppreses när människor betraktar någon i officiell ställning.”

More Good Foundation fick rättigheterna till över 1400 webbadresser och gav kyrkans medlemmar i uppdrag att skapa webbsidor som diskuterar evangeliets principer. De har utvecklat 320 sajter på så många som 12 språk. De har också lagt ut över 1900 videoklipp på YouTube, vilket ger människor som undersöker kyrkan många fler tillfällen att finna sanningen.

Bloggar

För medlemmar som inte har tid eller förmåga att skapa en hel webbsajt erbjuder bloggandet ett bekvämt alternativ. Bloggar är helt enkelt webbsidor som är lätta att uppehålla och vanligtvis gratis.

Hundratals medlemmar i kyrkan över hela världen använder sina bloggar för att berätta om evangeliet för släkt och vänner. Det är normalt för bloggare att dela med sig av sådant som är viktigt för dem, så det är en naturlig plats för samtal om evangeliet.

En ung mor som berättar om sin tro på nätet har fått lojala efterföljare. Stephanie Nielson startade en blogg, nieniedialogues.blogspot.com, där hon redogjorde för sitt liv som hemmafru. Hon fortsatte att uppdatera sin blogg sedan hon 2008 överlevde en flygplanskrasch vilken gav synliga ärr men andlig nymotivation.

Stephanie berättar om evangeliet på sin blogg genom sina poster och inkluderar en stor knapp med en länk till LDS.org. Hon erbjuder också besökare ett gratisexemplar av sin ”favoritbok” — Mormons bok — som hon skickar ”vart som helst i världen ... vart som helst!”

Sociala nätverkssidor

Miljontals människor knyts samman via Facebook, Twitter och YouTube, och kyrkans medlemmar sprider evangeliet också där.

Information tenderar att spridas snabbt och lätt via sociala nätverk vilket gör det till ett attraktivt sätt att sprida evangeliet. På LDS.org, har alla artiklar i Gospel Library (“evangeliebiblioteket”) en ”Share”-knapp, som möjliggör för användare att lätt dela med sig av länkar till artiklar i kyrkans tidningar, generalkonferenstal och lektionsböcker på olika sociala mediasidor.

Sociala nätverksanvändare kan också bli anslutna vänner till kyrkans officiella Facebook-sidor. Kyrkan har mer än 280 000 anslutna vänner, Mormons bok har mer än 162 000 vänner och tusentals fler användare har anslutit sig till andra kyrkrelaterade sidor. När en Facebook-användare ansluter sig till och deltar i en grupp får hans eller hennes vänner ett meddelande om detta. Sålunda har vänner till hundratals Facebook-användare fått kännedom om kyrkan via Facebook.

Kyrkans medlemmar använder också Twitter,

en social nätverksplats som används för att skicka korta budskap ("kvitter") via Internet, för att sprida evangeliet. Anmärkningsvärt är att Twitters toptrend för april 2009 var generalkonferensen,² vilket innebär att generalkonferensen nämndes i fler Twitters än något annat ämne.

Kyrkan har också finns också på YouTube, en populär webbplats för videoklipp, som skapat en positiv reaktion från både medlemmar och icke-medlemmar. Varje film på Mormon Messages, liksom allt annat som lagts in på YouTube, kan lätt

läggas in på en blogg eller förmedlas via e-post, Facebook eller Twitter.

Internet gör det möjligt för kyrkans medlemmar att finna människor på sätt som var otänkbara för en generation sedan, och allteftersom tekniken utvecklas kommer medlemmarnas förmåga att sprida evangeliet också att öka. ■

SLUTNOTER

1. M. Russell Ballard, "Evangeliet sprids via Internet", *Liahona*, jun 2008, s. K3-K4.
2. "Top Twitter trend: LDS General Conference", Mary Richards, ksl.com, 6 april 2009. <http://www.ksl.com/?nid=148&sid=6074101>.

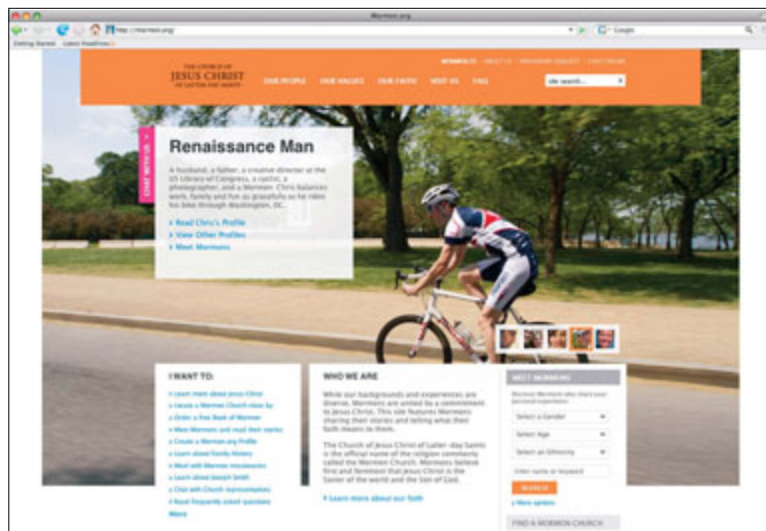
Mormon.org Redesign sammanför medlemmar och undersökare

Sedan starten år 2001 har Mormon.org hjälpt människor att få rättframma, ärliga svar på sina frågor om kyrkan. De här svaren kom huvudsakligen från kyrkans huvudkontor.

Den senaste uppdateringen för Mormon.org — som inkluderar helt ny design — ger fortfarande många svar och ett sätt att kontakta missionärerna. Men nu, tack vare en ny möjlighet att lägga upp profiler på nätet, kommer många svar direkt från kyrkans medlemmar runt om i världen.

Besökare till den nya sidan — som kommer att börja användas på andra språk än engelska i mitten av 2011 — ska själva kunna söka på tusentals medlemsprofiler utifrån kön, ålder, ras, religiös bakgrund och andra bestämningsord för att finna medlemmar som påminner om dem själva. När användaren kommit till en profilsida kan han eller hon läsa vittnesbörd, ställa ytterligare frågor, och i en del fall knyta kontakter med kyrkans medlemmar på sociala nätverksidor. Denna personliga kontakt gör det möjligt för undersökare att få icke-officiella åsikter om kyrkan.

"När människor söker på Internet för att få

Den omdesigade Mormon.org kommer att börja användas på ytterligare språk i mitten av 2011.

information fäster de större vikt vid sina jämlikars åsikter än vad en organisation säger om sig själv, särskilt när det gäller organiserad religion", sade äldste Richard G. Hinckley, verkställande chef för missionärsavdelningen. "Det är anledningen till att medlemsprofiler är en sådan värdefull del av det nya Mormon.org."

Det nya Mormon.org är uppdelat i fyra huvudområden, vart och ett inriktat på att undervisa om en viss aspekt av kyrkan: Vårt folk, våra värderingar, vår tro och vanliga frågor.

Vårt folk

Den här avdelningen utgörs av medlemsprofiler och möjliggör för undersökare att lära sig mer om evangeliet genom att "möta" dem som har fått ett vittnesbörd om det återställda evangeliet.

"Det som hjälper människor att övervinna tidigare missförstånd om kyrkan är om de haft möjlighet att lära känna en mormon", sade Ron Wilson, chef för Internet och marknadsföring vid missionärsavdelningen. "De inser att det negativa de kanske har hört om kyrkan inte stämmer överens med det liv som deras mormonvänner lever."

Våra värderingar

Avdelningen Våra värderingar undervisar om vad medlemmarna gör som följd av sin tro. Den beskriver något av det som kyrkan prioriterar, bland annat humanitär hjälp, familjer, utbildning, tjänande och släktforskning. Den här avdelningen hjälper undersökare att knyta samman kyrkans lära med hur medlemmarna lever.

Vår tro

Avdelningen Vår tro förklarar kyrkans grundläggande lära. Allt i den här avdelningen kan besvara frågan: "Vad tror mormonerna på?" Den här avdelningen sätter också in webbsidans andra områden i sitt sammanhang. Besökare på sidan kan lära sig om vår tro på Jesus Kristus som vår Frälsare, evangeliets återställelse, Joseph Smith, frälsningsplanen, Mormons bok och andra ämnen.

Vanliga frågor

Kyrkans medlemmar skapar innehållet i den här avdelningen genom att besvara frågor om sin personliga profil. De besvarar Vanliga frågor med sina egna ord och hjälper undersökare att lära sig mer om kyrkan av dess medlemmar. ■

PÅ NYHETERNA

Förenklad orgelmusik tillgänglig på nätet

Ett "nödfallspaket" för pianister med begränsad erfarenhet av att spela orgel gör att ackompanjemanget på sakramentsmötet blir lite lättare. Två nya hjälpmedel, *Manual-Only Hymns for Organ* och *Transformations*, har framställts för att hjälpa pianister att anpassa sig till orgeln.

Manual-Only Hymns for Organ är en sammanställning av 38 populära psalmer arrangerade för att spelas utan pedal. *Transformations* innehåller introduktioner och avslutningar för samma 38 psalmer som kan bifogas för att omvandla psalmerna till preludie- och postludiemusik. Paketet är tillgängligt online och kan laddas ner gratis. Besök music.lds.org, klicka på **Learning Materials**, därefter **Accompanying Others**, och därefter **Manual-Only Hymns for Organists**. Spiralbundna exemplar av böckerna går att köpa via <http://creativeworks.byu.edu/catalog/ViewItem.aspx?item=SM021>.

Till skillnad från de förenklade psalmer som finns för piano innehåller ackompanjemanget noter för båda händerna som kan spelas på separata keyboards eller med orgelns basknapp intryckt.

Även om den innehåller en del instruktionsmaterial är inte boken avsedd att vara en handbok för att lära sig spela orgel. Istället är den avsedd att ge pianister ett sätt att börja av de inte har någon erfarenhet av orgeln och begränsat med tid att lära sig.

Projektet, som pågått sedan 2008, har anförts av före detta tabernakelkörorganisten Robert Cundick med hjälp av nuvarande körorganisten Richard Elliott och en grupp med organister från Brigham Young University och BYU-Idaho. ■

Skrifterna tillgängliga online på cebuano och tagalog

Utgåvor på cebuano och tagalog av Tre-i-ett-versioner av Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan finns nu tillgängliga online. De finns att tillgå på respektive scriptures.lds.org/ceb och scriptures.lds.org/tgl.

Webbsidorna innehåller fotnoter, kartor och fotografier, och möjliggör för läsare att markera i skrifterna och att utföra nyckelordssökningar. Den här skriftsidan innehåller nu 17 språk, med planer på att bifoga japanska, indonesiska och thai i en nära framtid. ■

TEMPELNYTT

Templet i Vancouver invigt

President Thomas S. Monson invigde kyrkans 131:a tempel strax utanför Vancouver, British Columbia, den 2 maj 2010. Nästan 40 000 personer gjorde en rundtur i templet under öppet hus, vilket hölls två månader efter vinterolympiaden 2010 i Vancouver. Templet i Vancouver, British Columbia, ska betjäna medlemmarna i British Columbia och norra Washington, USA. Kyrkan har nu åtta planerade eller verksamma tempel i Kanada.

Tempelinvigning i Gila Valley, Arizona

President Thomas S. Monson invigde templet i Gila Valley, Arizona, den 23 maj 2010 under tre sessioner. Templet betjänar medlemmar i sydöstra Arizona och sydvästra New Mexico. Templet är beläget i sydöstra Arizona, inte långt från den plats där president Spencer W. Kimball (1895–1985) växte upp. Templet i Gila Valley är det tredje som öppnas i Arizona, och ytterligare två (Gilbert Arizona och Phoenix Arizona) har tillkännagetts.

Templet i Cebu City invigt

President Thomas S. Monson invigde det andra templet på Filippinerna den 13 juni 2010. Templet i Cebu City på Filippinerna är beläget cirka 56 mil från templet i Manilla.

Templet kommer att betjäna mer än 200 000 medlemmar i Visayas- och Mindanao-området. Mer än 45 000 personer kom till öppet hus som pågick i två veckor. På kvällen före invigningen deltog mer än 3000 ungdomar i ett kulturevenemang.

Första spadtaget-ceremoni i Brigham City, Utah

Första spadtaget-ceremonin för templet i Brigham City, Utah, hölls lördagen den 31 juli 2010, klockan nio på förmiddagen. President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, presiderade vid ceremonin som sändes ut till tempeldistriktets stavscentrer. Templet i Brigham City tillkännagavs på generalkonferensen den 3 oktober 2009. Det blir kyrkans fjortonde verksamma tempel i Utah.

Templet i Kiev invigt

Templet i Kiev, Ukraina, invigdes den 29 augusti 2010 under tre sessioner som sändes ut till tempeldistriktet. Ett öppet hus ägde rum från den 7 till den 21 augusti, med ett kulturevenemang den 28 augusti. Templet tillkännagavs den 20 juli 1998 och det började byggas den 23 juni 2007. Det är kyrkans första tempel i östra Europa och det elfte på den europeiska kontinenten. Templet i Kiev betjänar medlemmarna i 13 länder.

FOTO WESTON C. COITON

Templet i Kiev, Ukraina, invigdes den 29 augusti 2010.

Templet i Laie återinvigt

Efter omfattande renoveringar återinvigdes templet i Laie på Hawaii vid tre sessioner den 21 november 2010. Denna återinvigning föregicks av öppet hus för allmänheten från den 22 oktober till den 13 november och ett kulturevenemang den 20 november. Återinvigningen sändes ut till Laies och Konas tempeldistrikt. Templet var kyrkans femte. Det invigdes 1919 av president Heber J. Grant och återinvigdes 1978 av president Spencer W. Kimball. ■

BREV TILL REDAKTIONEN

Liahona får saker att förändras

Jag vill tacka er för budskapen i *Liahona* varje månad. De är till stor hjälp, de hjälper mig att göra varje dag bättre. När jag blir missmodig och tycker att livet är för svårt läser jag ett budskap från *Liahona* och allting förändras. Tack för allt ni gör — för mig och många andra.

Edgar Celestino, Texas, USA

Hålla kontakten via Internet

Jag döptes 1990 och har alltid besökt mina möten i kyrkan. Men nyligen skickades jag till ett annat land som fredsbevarare, och just nu kan jag inte delta i några möten. Mitt sätt att hålla kontakt med kyrkan är att läsa tidningen på Internet. Det har varit mycket inspirerande för mig. Jag känner Anden starkt när jag läser vår profets och andra ledares ord. Jag saknar sakramentet men jag vet att vår himmelske Fader förstår min situation. Tack för att tidningen finns på Internet.

Olukunbi Orimoloye, Nigeria

Var god skicka kommentarer eller förslag till liahona@ldschurch.org. Bidrag kan förkortas eller förtydligas. ■

Artiklar efterlyses

Har du någonsin varit med om ett julfirande som inte varit som du velat eller inte gått enligt planerna? Du var kanske sjuk, sörjde en förlust, var i militärtjänst, studerade på en annan plats eller var skild från familj och vänner. Hur firade du Frälsaren och hans födelse under dessa omständigheter? Begränsa din upplevelse till 500 ord och märk den "Christmas Celebrations" och skicka den till liahona@ldschurch.org. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas till familjens hemafton. Här följer några exempel.

"En gåva värd extra omsorg", s. 26: Äldste Neil L. Andersen återger ett flertal exempel på hur den Helige Anden vägleder människor. Läs gärna några av dessa exempel och be sedan familjen berätta om tillfällena då de har känt den Helige Anden.

För yngre barn kan du visa föremål som symboliserar den Helige Andens välsignelser. Den Helige Anden kan till exempel liknas vid en filt eftersom han tröstar oss (se Joh 14:26), en kompass därför att han vägleder oss (se 2 Nephi 32:5), och vid en tvål eftersom han hjälper oss veta när vi blivit renade genom försoningen (se 2 Nephi 31:17; 3 Nephi 27:20).

"De sjuttios jultraditioner", s. 32: Läs om några av de traditioner som nämns i artikeln, fråga sedan familjen vilka jultraditioner som de tycker bäst om. Finns det några nya traditioner som du skulle vilja införa?

"En speciell gäst", s. 68: Som familjen i den här berättelsen kan du fira profeten Joseph Smiths födelsedag genom att skaffa dig kunskap om den första synen. Du vill kanske också läsa från ett konferenstal om Joseph Smith (se, till exempel, Tad R. Callister, "Joseph Smith: Återställsens profet", *Liahona* och *Ensign*, nov. 2009, s. 35–37).

Sätta värde på Frälsarens mission

En av våra favorithemaftnar hjälpte oss att bättre sätta värde på Frälsarens liv och mission. Vi bad varje familjemedlem finna skriftställen om Frälsarens händer, ögon, fötter eller mun. Därefter delade vi med oss av de här skriftställena. Frälsarens händer botade till exempel den spetälske, hans fötter vandrade på vattnet och hans ögon grät vid Lasarus grav. Vi talade också om såren på Jesu kropp och hans fullkomliga offer. Vårt samtal om Jesu Kristi liv och gärningar inbjöd Anden och fick varje familjemedlem att bära vittnesbörd om vår Frälsare.

David R. Anderson, Utah, USA ■

JUL PÅ VINGÅRDEN

Larry Hiller
Kyrkans tidningar

I slutet av december lägger sig en kall dimma över de nakna vinrankorna precis innan dagen gryr. Vingården är stilla, utom i en del som är fylld av röster och en strålande, sprakande brasa. Det är juldagsmorgon och på andra platser i dalen ligger människorna fortfarande och myser i sina sängar eller är samlade runt julgranen och tittar på uppspelta barn. Men inte den lilla gruppen i vingården. De har kommit för att ge en gåva.

För att förstå betydelsen av gåvan behöver vi veta att den här vingården i Madera i Kalifornien i USA är en del av kyrkans välfärdsproduktions-system. Varje år producerar den omkring 180 ton russin. Hälften av skörden ställs på hyllorna i biskopens förrådshus. Resten används till humanitära insatser runtom i världen. Församlingar och grenar från åtta stavar har fått olika uppgifter för att ta hand om ett visst antal rader med vinrankor.

En viktig uppgift är beskärningen av vinrankorna. De ihopsnärjda vinrankorna från förra säsongens tillväxt måste tas bort så att bara vinstockarna blir kvar för att producera nästa skörd. Utan den här beskärningen under viloperioden skulle vingården växa igen. Alltför många vinrankor kväver rötternas förmåga att ge dem näring. Det produceras för lite frukt och skörden minskar avsevärt.

Varför gör man det här arbetet på juldagen? Därför att många av församlingsmedlemmarna är fältarbetare. Deras yrke är att beskära vingårdar

Vad är det som motiverar en grupp medlemmar att lämna sina hem under julen för att arbeta hårt en hel dag? Det är deras önskan att tjäna honom vars födelse vi firar.

och fruktträdgårdar. De har mycket att göra vid den här tiden på året, så det här är den enda dagen de är lediga på flera veckor. Det är jul — och de tillbringar den här på kyrkans vingård. Faktum är att de har kommit hit under åtta jular de senaste femton åren. För de här medlemmarna i den spansktalande Madera tredje församling är det deras julklapp till El Niño — till Jesusbarnet.

En arbetare, Miguel Chavez, säger att det är ett sätt att ge något tillbaka för alla välsignelserna de får av Herren: "Vi ger något till behövande familjer. Vårt lilla bidrag blir till en stor välsignelse för andra människor." En annan församlingsmedlem säger helt enkelt: "Det här är det bästa arbetet vi kan göra, för det här är Guds vingård."

Just den här juldagen, när medlemmarna i Madera tredje församling är klara med att beskära och binda upp de tilldelade vinstockarna så gör de också klart två grannförsamlingars rader. Det är en gåva som passar en Kung. ■

KRISTI ORD

Arbetare i vingården, av J. Kirk Richards

Jesus Kristus lärde: "Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i

honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra" (Joh 15:5).

Liksom herdarna för länge sedan behöver vi säga i våra hjärtan: 'Låt oss se det som har hänt', skriver president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet. "Vi behöver önska det i våra hjärtan. Låt oss se Israels helige i krubban, i templet, på berget och på korset. Låt oss, liksom herdarna, förhålliga och prisa Gud för detta budskap om stor glädje!"
Se "Ser vi Kristus?" sidan 4.

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Missionsverksamhet i Europa

Äldste Faustino Lopez, Spanien

Områdessjuttio

För en tid sedan berättade två missionärer från Förenta staterna för mig om hur några av kyrkans medlemmar reagerade på deras missionskallelse till Spanien. En av dem fick höra att hans mission skulle bli mycket svår, och den andra att han skulle plantera många frön. Båda berättade för mig att de gjorde uppror mot tanken att missionsarbetet i Europa är någonting svårt, och att predikandets frukter hör framtiden till.

Jag vet inte om den här inställningen kommer sig av uppfattningen att det i Europa inte är möjligt att döpa många människor, eller om det är vi själva, européerna, som är övertygade om att det är mycket svårt att döpa på denna gamla kontinent. Hur som helst är den inte fruktbar för missionsarbetet.

Kyrkans ledare i Europa har bestämt sig för att bekämpa denna negativa inställning, vilken gör det svårt för verket att ha framgång och blockerar upprättandet av en stark kyrka. Å ena sidan letar de fram profetior från det förflutna som talar om kyrkans tillväxt i Europa,

Äldste Faustino Lopez

och å andra sidan citerar de om och om igen president Uchtdorf, vår europeiske apostel, som sade: "Det är möjligt att döpa överallt."¹

Föreställningen att det är möjligt att döpa överallt — vilket inbegriper Europa — borde vara självklar. Den var till exempel sann för profeten Joseph Smith, när han mitt i en kris som omfattade hela kyrkan i Förenta staterna, under det så kallade "avfallet i Kirtland" åren 1836–1838, kände sig inspirerad att skicka missionärer

till Storbritannien. Söndagen den 4 juni 1837 gick han fram till Heber C. Kimball i templet och viskade i hans öra: "Broder Heber, Herrens Ande har viskat till mig: 'Låt min tjänare Heber bege sig till England och förkunna mitt evangelium och öppna frälsningens dörr för denna nation.'² Orson Hyde åtföljde Heber C. Kimball och till de två apostlarna anslöt sig fem andra bröder. De predikade alla i staden Preston. Vi får veta att djävulen reagerade våldsamt på dessa första missionärers predikande, för han visste att många européer skulle ta emot evangeliet — också djävulen visste att det var möjligt att döpa i Europa.

De första dopen öppnade portarna till en flod av dop, inte bara i Preston, utan också i andra närliggande städer. I Chatburn till exempel döpte äldste Kimball 25 personer den första kvällen han predikade. Fem dagar senare döpte missionärerna 110 människor som de organiserade i grenar i olika städer. Efter åtta månader hade 2000 människor omvänt sig till kyrkan och 26 grenar hade organiserats. All denna framgång förberedde vägen för det häpnadsväckande missionsarbete som skulle äga rum under följande år. I det första decenniet av den brittiska

missionen (1837–1846), döptes 17.840 engelska invånare. Mer än 4.700 nyomvända reste till Förenta staterna för att förena sig med de heliga i Nauvoo, Illinois. Mellan 1846 och 1884 hade mer än 85.000 europeiska immigranter anlänt till staten Utah.

För att få en uppfattning om vilka länder dessa europeiska immigranter kom ifrån, och hur många som kom från vart och ett av dessa länder, låt oss ta en titt på året 1855. Under det året anlände 21.911 immigranter till Utah, varav 19.535 var brittiska, 2000 kom från de skandinaviska länderna och de resterande var fransmän, italienare och tyskar.³

Först var missionsarbetet koncentrerat till Storbritannien, men under den senare perioden utgjorde de icke-brittiska den större delen av det totala antalet nyomvända. Antalet från de nordiska länderna var mer än 30.000 före slutet av artonhundratalet. Sålunda ser vi att det är möjligt att döpa, även i det norra Europas kalla länder.

Själva kyrkans överlevnad var beroende av tillväxten i Europa och emigrationen av europeiska nyomvända till Amerika: år 1880, av det totala antalet 160.000 medlemmar i Europa, var det bara 11.000 som stannade kvar på den gamla kontinenten — alla andra hade

begett sig till Förenta staterna. Det kan tyckas som om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Europa ännu inte har återhämtat sig från denna åderlåtning. Frågan kan ställas: har guldådern sinat ut; den långa raden med nyomvända från den europeiska gruvan? Skiljer sig Europa under 2000-talet från Europa under 1800-talet? Behöver vår nuvarande profet skicka apostlar för att predika evangeliet i Europa liksom Joseph Smith, för att förtroendet för missionsarbetet ska återupprättas i dessa länder?

Vi har inlett en ny era av kyrkan i Europa i och med att de västra och centrala områdena har gått samman till att utgöra Europa-området. Över området presiderar tre europeiska sjuttio och 14 områdessjuttio från olika europeiska länder. Vi hävdar alla att tiden för kyrkan i Europa är inne. Den dag då vi alla tror detta, och handlar i överensstämmelse med denna tro, ska vi se förändringen. Allt beror på oss: apostlarna kommer inte till Europa för att predika i stället för oss. För att visa att det är möjligt att döpa överallt måste vi själva upptäcka detta.

I och med det minskade antalet heltidsmissionärer ligger nyckeln till framgång i församlingsmissionen, med biskopen och missionsledaren

i förgrunden. För att upprätta kyrkan, som det står i missionsnärshandledningen Predika mitt evangelium, måste lokala ledare, församlingsmedlemmar, plus församlingsmissionärer och heltidsmissionärer arbeta tillsammans inom en missionsplan som är förberedd i församlingen under ledning av biskopen. Mitt råd är att läsa kapitel 13 av Predika mitt evangelium och omsätta det i praktiken.

Jag vill avsluta med avsnittet då en far, som var desperat eftersom han inte kunde finna någon att befria hans son från en ond ande, sade till Herren: "... förbarma dig över oss och hjälp oss"! Herren svarade honom: "Om du kan, säger du. Allt förmår den som tror." Fadern, nu med hopp, utropade omedelbart: "Jag tror. Hjälp min otro."⁴

Må Herren hjälpa oss i vår otro, ta oss i handen, resa oss upp och få oss att gå. Det är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Kommentar på områdespresidentens möten.
2. "Kyrkans historia i tidernas fullbordan", Religion 341–343, *Kyrkans utbildningsverksamhet*, 2002, s. 174.
3. Jag har hämtat informationen om immigrationens fenomen under kyrkans första tid från kapitlet "Immigration and Diversity", s. 127–144, i Leonard J. Arrington & Davis Bitton, *The Mormon Experience, a History of the Latter-day Saints*, 2:a uppl. University of Illinois Press, Urbana och Chicago, 1992.
4. Mark 9:22–24.

Stavskonferens för Stockholms södra stav

Tina Olergård Tenney

Västerhaninge församling

Helgen den 24–25 april var det åter dags för en uppskattad stavskonferens för Stockholms södra stav. Goda vänner gladdes över chansen att åter få träffas och medverka vid en andlig fest. Och så blev det även denna gång. Alla tal under konferensen präglades av konferensens tema: "Personliga böner, dagliga skriftstudier och regelbundna tempelbesök."

Söndagens möte hölls på Aula Magna ute vid Stockholms universitet. Konferensen inleddes med en del förändringar i stavspresidentskapet. President Bo Backman avlöstes som 1:e rådgivare, efter närmare 7 års tjänande. Den tidigare 2:e rådgivaren Per Nilsson kallades till 1:e rådgivare, och som ny 2:e rådgivare kallades Michael Lindblom.

Oliver Castillo, en ung man som relativt nyligen återvänt från en heltidsmission, gav oss tipset att i bön bära våra personliga vittnesbörd om vår himmelske Fader direkt till Honom själv. Kingsly Owusa-Paku berättade om goda föräldrar som gett honom en kristen uppfostran, något han senare som ung man valde bort. Men efter många inbjudningar under årens lopp att komma tillbaka till livet med Gud blev det till slut två kvinnliga missionärer som fick honom att som vuxen ta steget tillbaka och bli döpt.

Ulla Hallin blev döpt som ung kvinna men var sedan borta från kyrkan i över 20 år. Hon kunde komma tillbaka till gemenskapen tack vare kyrkans program, och då framförallt Hjälpföreningens besöksverksamhet, där idoga systrar hittade henne. Syster Hallin berättade även att bönen varit en viktig ingrediens i hela hennes liv, även under åren borta från kyrkan.

Den nye andre rådgivaren Michael Lindblom med sin hustru Marika.

Att kyrkan är en kärleksfull kyrka, var något som Hanneli Gustafsson uttryckte i sitt tal, och tillade att hon aldrig känt sig fördömd av någon annan än

sig själv, de gånger i livet hon känt att hon tappat fotfästet. Hennes vittnesbörd var framförallt vetskapen om att hon är en Guds dotter, och att denna vetskap har gett henne styrka.

Delar av familjen Myhrberg (Jerker, Jessica och Marielle) gav oss olika perspektiv på konferensens tema. Bön, skrifterna och templet betecknas ofta som standardsvaren — "samma, gamla vanliga" — men om vi använder oss av dessa verktyg blir vi rikligen välsignade. Mamma Jessica rekommenderade att göra dessa saker tillsammans som familj, allt blir lättare då. Pappa Jerkers råd till alla män var att ta på sig sin roll som familjens patriark och att kärleksfullt driva sin familj framåt andligen.

Vår tempelpresident Paul Oscarson citerade sin far i slutet av dennes liv, när de tillsammans stod i det vardagsrum i föräldrarnas hem där de vid så många högtider samlats som familj: "Vad är himmelen om inte ett hem?" Vi är Guds barn med en Fader som är angelägen om att vi återvänder hem till honom.

President Bo Backman refererade till de många samtal han haft möjlighet att ha med stavens medlemmar under dessa år, samtal med känslan av att fler än två personer varit närvarande. Han sade: "Vi kan alla förändra samhällen, ja en hel värld. Men allt börjar i mitt eget hjärta!"

President Michael Lindblom bar ett starkt vittnesbörd om vikten att följa Andens maningar till oss, samt att inte döma andra. Det är så lätt att döma andra utifrån det vi ser på utsidan.

Avslutande talare denna session var president Jonas Krylborn. Hans budskap till församlingen var

främst att många stora skeenden händer i de små tingen. Han gav exempel från skrifterna: De spet-älska som av Kristus uppmanades att doppa sig sju gånger i floden. Israeliterna som av Moses uppmanades att inte ta bort blicken från kopparormen. Trots sin enkelhet visade sig dessa handlingar vara svåra för många att följa, de var helt enkelt inte av tillräckligt stor dignitet. Vi har så ofta hört uppmaningen om dagliga böner och skriftstudier samt regelbundna besök till templet. Dessa enkla handlingar är vad Herren ber oss om idag — Är dessa kanske vår "kopparorm?" Vi kommer alla inför vägval i livet, prövningar som vi måste bemästra, vi har fått receptet på hur vi ska ta oss igenom dessa, men det är upp till oss om vi vill följa de enkla råden. ■

Midsommarafteon i Tyresta By 2010

Annya Hägglund, Västerhaninge 2

Som traditionen bjuder firade många familjer från Stockholms båda stavar midsommarafteon 2010 i Tyresta By, en naturskön plats nära staden men långt ifrån larm, brus och stress. Inneslutna i det gröna, böljande ängs- och skogslandskapet med en kulturbondgård, rödmålade bodar med vita knutar, café och lakritsstånd, hissade glada barn och vuxna upp den gemensamt pyntade midsommarstången och dansade sedan runt den av hjärtans lust.

I samarbete med Tyresta Nationalpark har medlemmar från Handens och Västerhaninges församlingar organiserat och utvecklat midsommarafteonens firande. Antalet besökare till nationalparken har ökat stadigt år för år. Med alla grusiga parkeringsplatserna helt fulla och vägrenarna tätt befolkade av bilar estimerade naturvägledaren och Tyrestas kontaktman Peder Curman att "vi säkert var 2000 besökare".

Han var mycket nöjd med arbetsinsatserna

kyrkans medlemmar bidrog med — allt ifrån de duktiga musikanternas och teknikern Janrik Kindestams förberedelser till arbetet runt stången av ansvarige Daniel Midelf, till städningen efteråt då minsta lilla juicepaket noggrant plockades upp före hemgång.

Vackrare omgivning går knappt att finna för ett roligt midsommarfirande, och med den starka solen som sken från en klarblå himmel och en perfekt, lagom bris i följeläge var omständigheterna minst sagt gynnsamma.

Joel Hägglund, (Handens församling) vann löpartävlingen och gjorde halvmilen på 18.45, sekunderna före tvåan, även han från Handens församling, Bo-Christer Bertilsson. På damsidan vann en av våra snabba missionärer på en tid något under halvtimmen.

Folk från när och fjärran strömmade till allteftersom — vissa kom tidigt och ville grilla på de varma grillarna och picknicken med familj och goda vänner, andra kom mer lagom till dansen. Var och en som ville lindade gröna blad och vackra blommor runt stången och med stången på plats drog den muntra musiken igång med Beatrice Bertilsson och Toini Rydgren på fiol, Leif Eriksson på dragspel och Rolf Hägglund på bas.

Hanna Henretta var tillbaka som den entusiastiska dansledaren och fixade och trixade snabbt ihop fem ringar med studsande barn, coola ungdomar och flåsande vuxna. Den stora ängen fylldes av glada röster och musik som hördes ut över ängarna. Dragkampen efteråt blev en given succé för såväl de vinnande lagen som för åskådarna.

En söt midsommarflicka, Signe Karlsson från Skövde.

Midsommarfirande i Tyresta By där många familjer från Stockholms stavar firade tillsammans.

"Visst går det att utveckla midsommarafteonfirandet i Tyresta By vidare", säger arrangörerna gemensamt. Många familjer får en positiv bild av mormonerna genom denna glädjefyllda aktivitet. De inblandade myser över att allt är över för denna gång och att eftersmaken även denna gång är god. ■

Midsommarfirande arrangerat av Utby församling

Emilia Åman, Utby församling

För fjärde året i rad arrangerade Utby församling ett välbesökt och mycket lyckat midsommarfirande i stadsdelen där kapellet finns. Reklam delades ut till alla hushåll i Utby med omnejd samt att det också omnämndes i tidningen Metros tablå över midsommarfiranden i Göteborgstrakten. Evenemanget besöktes av drygt 1000 personer, varav ett hundratal är medlemmar i kyrkan.

Solen tittade fram med jämna mellanrum och sommarstämningen var på topp! Picknick i gräset varvades med lekar, musik och dans kring den vackra midsommarstången och glass delades ut till alla barnen. Efteråt uttryckte många sin uppskattning över arrangementet. De var imponerade av medlemmarnas glada ansikten och villighet att föra vidare Utby stadsdels midsommartradition. ■

Utby församling arrangerade för fjärde året i rad midsommarfirande för drygt 1 000 personer i den stadsdel där kapellet finns.

Kulturfest i Utby församling

Ann-Cathrine Hindborg, Utby församling

Utby församling är en spännande församling! På söndagarna samlas vi omkring 170 medlemmar och vänner, gamla och unga och många olika nationaliteter.

Förutom Sverige, är Norge, Finland, Danmark, Island, Tyskland, Österrike, Schweiz, Polen, Ryssland, Iran, Nigeria, Ghana, Kamerun, USA, Brasilien, Argentina, Bolivia, Chile, Australien, Filippinerna, Taiwan, Malaysia och Kina representerade — för att nämna några.

Under de senaste åren har temat och målsättningen för vår församling varit att "alla är ett i Kristus". Vi är alla olika och har olika ursprung men samtidigt förnas vi i vår tro på Jesus Kristus. Det spelar ingen roll att vi är ett 25-tal nationaliteter, det gör oss bara starkare.

Vi har ofta dop och församlingen växer så det knakar! Vi kan tycka ibland att vi inte hinner lära känna alla nya medlemmar under söndagarna. Därför kändes det extra roligt

Många olika kulturer var representerade under Utby församlings kulturfest.

Lilja Einarsdottir med dottern Anna Karlstrand läste en dikt på isländska.

Uche Ehiedu från Nigeria att aktivitetskommittén arrangerade en Kulturfest lördagen den 29 maj. Det var härligt att se att så många kom och var intresserade av att ta del av det kulturella utbudet.

Både gamla och nya medlemmar fick möjlighet att visa upp sina olika kulturer. Vi fick provsmaka

på många och goda maträtter och desserter. Vi fick se folkdanser, både schweiziska och afrikanska. Vi fick lära oss hur man hälsar på en afrikansk kung! Vi fick lyssna till Lilja Einarsdottir som läste sin pappas dikt på isländska och till Shant Sarkes som läste ur Läran och förbunden på arabiska, det var en stark upplevelse! Till sist sjöng också primärbarnen vackert för oss.

Kvällen avslutades med en amerikansk square-dans som Kirk och Valentina Cammans lärde ut. Det var härligt att se så många glada representanter från så många olika länder förenas i en gemensam dans. Stämningen var verkligen på topp och alla var överens om att det är berikande att få vara en del i en brokig församling.

Man kan säga att vår församling är världen i miniatyr och alla är vi enade kring vår tro på Kristus. ■

Uppfriskande aktivitet

Unga kvinnor, Utby församling

En solig lördagsmorgon i maj tog unga kvinnor i Utby församling färjan över till den lilla ön Dyrön strax utanför Tjörn. Havet var blått och slog hårt mot klipporna. Under 45 minuters vandring med härlig utsikt gick vi över berg och genom en passage av en trång ravin. Efter mycket klättrande hittade vi äntligen Dyröns bastu, Sveriges hetaste och bästa bastu.

Efter en timmas skön bastu varvat med dopp i det 12-gradiga havsvattnet gick vi vidare till en

Unga kvinnor med ledare från Utby församling på utflykt till ön Dyrön utanför Tjörn. Fr.v. Camilla Englund, Angela Odén, Josefin Ludwig, Linnéa Ludwig, Amanda Englund, Britt-Marie Lind, Beatrice Remstedt och längst fram Sofia Lind.

grillplats med utsikt över havet och Marstrands fästning. Där stannade vi och grillade korv.

Det var en härlig dag med härligt sällskap och fin natur som vi gärna gör om. ■

FOTO BRITTMARIE LIND

MISSIONÄRSMINNEN

Undervisning med snäckskal

Edith Wiklöf, Jönköpings församling

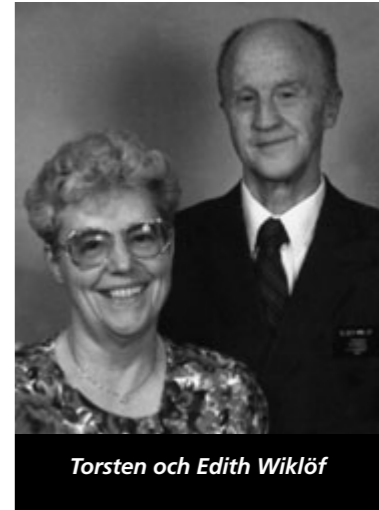
När min make Torsten och jag var på mission i Chile ombads vi att hålla lärarutbildningskurser för att förbättra kvaliteten bland lärarna. Vi ville ge dem idéer om användningen av visuella hjälpmedel. En dag skulle vi börja en ny kurs. För detta gick vi ner till stranden och plockade snäckskal av samma sort, som fanns där i miljoner/miljarder uppskölda från havet.

Innan lektionen började lade vi på varje stol ett av dessa snäckskal tillsammans med en liten välkomsthälsning. Eleverna tittade likgiltigt på skalen som de sett tusentals gånger på stranden och ofta trampat sönder. Så började de jämföra sina skal. När vi inledde lektionen sa vi: "Ni ser ett snäckskal på er stol. Har ni tänkt på, varför ni fått det?" Efter att alla begrundat svaren, sa vi: "Detta är just *ditt* skal och symboliserar just *dig*. Det finns tusentals där ute vid stranden, så många att man knappast lägger märke till dem, men som ni nu ser, så är alla av samma sort, men inte ett enda är helt lika. Vartenda skal är lika men dock totalt olika — men vartenda är otroligt vackert på sitt eget sätt. De är ibland vita, eller vita med lite beige, en del har mörkbeiga färger och en del är mycket mörka med lite vitt i. Olika mönster — men samma

form. Jämför inte ditt skal med din grannes skal, men se skönheten i *ditt* skal. Vi är alla vackra på vårt eget sätt, vi har kanske till och med olika hudfärg, men alla har något gudomligt i sitt eget utseende. Tag vara på detta och jämför dig inte med skönheten bredvid dig. Hon är kanske vacker, men du är kanske vacker på ett mera andligt sätt, eller tvärtom.

Precis som ditt lilla skal, är du en Guds skapelse. Men det är också ditt lilla skal. Tänk dig, att Gud skapade det också och han har formgivit det och det har nu genomfört ändamålet med sin skapelse. Nu är det bara ett skal, men har behållit sin gudagivna skönhet. Vad säger det dig?"

När kursen var slut och vi skulle få förflyttning, kom en

Torsten och Edith Wiklöf

syster till oss och gav oss var sitt vackert snäckskal. Men hon hade borrarat 2 hål i det. Ett för att kunna fästa det i en halskedja och ett annat i mitten, dit hon hade klistrat en

låtsasdiamant. Gissa, vad hon sa? "Ni är exceptionellt vackra skal och ni kommer en dag att krönas med att vara speciella diamanter hos vår himmelske Fader! Tack, för att ni fick oss att se vår egen skönhet! Hoppas att vi träffas där en dag efter jordelivet!" Vi grät av tacksamhet. ■

Vill du dela med dig av ett minne från din mission? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller till asw@bredband.net (för Stockholms stavar)

LÄSARKOMMENTAR

Kommentarer från läsare välkomnas

Skicka gärna in dina kommentarer om artiklar i *Liahona* och lokala sidorna till eivorhagman@hotmail.com ■

PÅ NÄTET

Informationsfilmer

För att lära sig mer om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära, syfte och mission finns 14 olika informationsfilmer, bl.a. Konst och Kultur, Organisation, Ledare i kyrkan, Kyrkans huvudkontor, Grundläggande tro, Humanitär hjälp, Kyrkans hälsolag, Kyrkans historia. Alla filmer är än så länge enbart på engelska (förutom Ledare i kyrkan).

www.jesukristikyrka.se, välj "Om kyrkan — Informationsfilmer" ■

Min andliga upplevelse

Ingela Stenberg, Gubbängens församling

FOTO INGELA STENBERG

Ingela Stenberg

Jag har en mycket nära vän som inte är medlem i kyrkan. Hon vet att jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka och hon vet lite vad det innebär. Jag ger henne hintar sporadiskt om min tro, men än har hon inte frågat mer än jag berättat.

En morgon ringde min kompis och jag visste direkt att något var fel.

Hon berättade att hennes pappa hade gått bort dagen innan. Det blev ett lite längre samtal än vanligt. Hon fick prata. Under hela samtalet kände jag mig manad att berätta att JAG VET att det finns liv efter döden. Det tog lite tid innan det rätta tillfället kom. Till slut berättade jag att jag vet att hennes pappa har det bra nu, att han mår bra och att hon kommer få träffa honom igen. Det var svårt ärligt talat att säga det, men när maningen från den Helige Anden kommer är det bara att göra det! Det kändes väldigt gott att ha förklarat vad jag visste är sant. Efter mitt vittnesbörd var hon tyst en stund och sa sen tack.

Min vän har inte refererat till denna händelse än eller frågat mig mer om vad jag tror om livet efter döden. Men jag vet att hon tog till sig dessa små, enkla ord som ändå betyder så mycket.

Jag vill bara påminna både er och mig själv om att alltid vara ett gott exempel och vara ett ljus för världen. När vi döpte oss slöt vi *förbund* med Herren och lovade honom att vi ska bära varandras bördor, sörja med dem som sörjer, trösta dem som behöver tröst, och *stå såsom vittnen om Gud alltid och i allting och överallt* (Mosiah 18:8-9) Tjänande är vårt främsta löfte.

REDAKTIONEN FÖR LIAHONAS LOKALA SIDOR

Eivor Hagman, redaktör: eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping, Tel. 036-719663

Anne-Sofie Wahlman, ass. redaktör (för Stockholms stavar):

asw@bredband.net

Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås, Tel. 021-127321 ■

Sedan vill jag också påminna om att när Anden manar, gör det! Det går inte att argumentera emot eller slingra sig ur. Det är vår himmelske Fader själv som säger till just *dig* att du ska utträta något.

Jag har ett starkt vittnesbörd om detta! ■

En dröm

Elisabeth Mühlematter, Utby församling

Jag har varit medlem i kyrkan sedan jag var 19 år men undersökte kyrkan redan som 16-åring. Det var vid den tiden som jag hade en dröm.

Jag drömde att jag varit nere i "underjorden". Jag klättrade på en steg upp ur detta stora mörka håll. När jag var nästan uppe lade jag märke till en solig äng med några kullar i bakgrunden. Mitt på denna äng gick en bredare stig och på den stigen gick en man i fotsida kläder. Han såg ut som en profet från skriftens tid. Han utstrålade frid och trygghet och jag visste att jag måste hinna i kapp honom. Jag såg bara hans rygg, så när jag var helt uppe ur gropen började jag i raskare tempo gå efter honom.

Jag kan inte minnas att jag ropade på honom för att få hans uppmärksamhet. När jag är nästan framme saktar han farten, sträcker bakåt vänstra handen till mig och ler, fortfarande utan ett ord men som om han ville att vi skulle gå tillsammans. Då klack det till i bröstet och tårar vätte mina ögon. Det var Jesus Kristus själv som tog sig tid att vänta på mig. Vi gick vidare tillsammans och jag vaknade.

Denna dröm har stärkt mig genom livet! ■

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse? Skriv cirka 300-500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar).

Elisabeth Mühlematter

FOTO ANNCATHERINE HINDBÖCK

EUROPE AREA (SWEDISH)